Vlaams Parlement

712 (2015-2016) – Nr. 1
ingediend op 21 maart 2016 (2015-2016)

Ontwerp van decreet

houdende instemming
met het samenwerkingsakkoord
van 16 februari 2016
tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest,
het Waalse Gewest en het
Brussels Hoofdstedelijk Gewest
betreffende de beheersing
van de gevaren van zware ongevallen
waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken

verzendcode: LEE

INHOUD

Memorie van toelichting 3

Voorontwerp van decreet van 10 oktober 2014 29

Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed 33

Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen 39

Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen 43

Voorontwerp van decreet van 6 maart 2015 47

Advies van de Raad van State 51

Ontwerp van decreet 67

Bijlage: Tekst van het samenwerkingsovereenkomst en bijlagen 71

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

1. Situering

Het samenwerkingsakkoord beoogt de gedeeltelijke omzetting in Belgisch recht van de richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van richtlijn 96/82/EG. Richtlijn 2012/18/EU diende tegen uiterlijk 31 mei 2015 geïmplementeerd te worden.

Het samenwerkingsakkoord beoogt tevens de tenuitvoerlegging van het verdrag betreffende de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992, en het verdrag nr. 174 betreffende de voorkoming van zware industriële ongevallen, aangenomen te Genève op 22 juni 1993 door de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar tachtigste zitting, beide bekrachtigd bij wet, decreten en ordonnantie. Deze twee verdragen betreffen immers dezelfde materie als de voormelde richtlijn 2012/18/EU.

Richtlijn 2012/18/EU behelst in eerste instantie een aanpassing aan het nieuw systeem voor indeling van gevaarlijke stoffen en mengsels volgens verordening (EG) nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van verordening (EG) nr. 1907/2006. Deze verordening is vanaf 1 juni 2015 volledig van toepassing.

De richtlijn heeft tevens bepalingen van richtlijn 96/82/EG verduidelijkt en verfijnd alsook nieuwe bepalingen toegevoegd. De belangrijkste inhoudelijke wijzigingen betreffen:
- een uitbreiding en versterking van de actieve informatieverstrekking aan het publiek;
- de integratie van bepalingen inzake toegang tot informatie, raadpleging en betrokkenheid van het publiek bij projecten en plannen alsook de toegang tot de rechter, overeenkomstig het verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak bij besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden, gedaan te Aarhus op 25 juni 1998;
- een versterking van de inspectieopdracht en meer gedetailleerde regels voor het inspectiesysteem;
- een verplichting tot coördinatie van de procedures voor het uitvoeren van de taken indien er meerdere autoriteiten bevoegd zijn voor de tenuitvoerlegging van de richtlijn.

Het samenwerkingsakkoord vervangt het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, verder het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 genoemd, en heft het op. Een vervanging eerder dan een wijziging laat een samenhangende en duidelijke omzetting toe van de nieuwe bepalingen en de bepalingen die gewijzigd worden door richtlijn 2012/18/EU.

Net zoals voor het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 is gekozen voor een samenwerkingsakkoord met normatief karakter dat rechtstreeks van toepassing is. Deze keuze is gerechtvaardigd door de noodzaak om enerzijds een optimaal

gecoördineerde tenuitvoerlegging van de richtlijn en de verdragen te verzekeren en anderzijds te vermijden dat de exploitanten van de zogenaamde Sevesoinrichtingen geconfronteerd worden met overlappende of tegenstrijdige regelgeving. Een dergelijk samenwerkingsakkoord geeft bovendien invulling aan de verplichting in richtlijn 2012/18/EU tot een volledige coördinatie van de procedures voor het uitvoeren van de overheidstaken.

Het samenwerkingsakkoord behoudt het samenwerkingsverband dat werd vastgelegd in het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, met volgende uitgangspunten:
- verschillende onderdelen van de richtlijn behoren tot de bevoegdheden van zowel de federale als de gewestelijke overheden, weliswaar vanuit een andere invalshoek (zoals preventie met het oog op arbeidsbescherming, preventie met het oog op bescherming van het milieu en de bevolking). In plaats van een eerder artificiële splitsing door te voeren en iedere overheid afzonderlijk te belasten met een bepaald facet van een in wezen samenhangend onderwerp, is geopteerd voor een intensieve samenwerking tussen de betrokken overheden en gezamenlijke uitoefening van de bevoegdheden, om zo elkaars expertise optimaal te laten renderen. Hiervoor wordt onder meer verwezen naar de beoordeling van veiligheidsrapporten, de organisatie van het toezicht en de informatieverstrekking aan het publiek;
- aspecten die eenduidig een gewestelijke bevoegdheid aanbelangen, zoals ruimtelijke ordening en inspraak van het publiek in de besluitvorming bij projecten, worden in het samenwerkingsakkoord beperkt tot een toewijzing van de verplichting aan de gewesten;
- voor de rapporten die de exploitant moet indienen, is gekozen voor een eenloketprincipe zodat de exploitant deze rapporten slechts bij een enkele instantie moet indienen en via dezelfde weg de beoordeling door alle bevoegde diensten ontvangt;
- via een permanente overlegstructuur, waarin alle bij dit samenwerkingsakkoord betrokken federale en gewestelijke overheidsdiensten vertegenwoordigd zijn, wordt gewaakt over een coherente tenuitvoerlegging van alle aspecten van het samenwerkingsakkoord.

Het samenwerkingsakkoord behelst tevens een globale herziening en actualisatie van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, in het licht van de ervaringen die werden opgedaan bij de toepassing ervan, en de concretisering van enkele overheidsverplichtingen sinds de aanname van het akkoord, zoals op het vlak van de externe noodplanning. De herziening heeft evenwel niet geleid tot een wijziging van de taakverdeling.

De belangrijkste wijziging uit de herziening van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 betreft het kader waarbinnen de inspecteurs hun inspectieopdracht vervullen, om volgende redenen:
- het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 wees de bevoegdheden waarover de inspecteurs beschikken, zelf toe. Bij de evaluatie zijn er enkele onduidelijkheden en onvolkomenheden van die bepalingen naar boven gekomen. Zo was er bijvoorbeeld geen eenduidigheid in de gebruikte terminologie en was er geen beroepsmogelijkheid voorzien tegen de bevelen van de inspecteurs;
- de federale en gewestelijke inspectieregelgeving is sinds de aanname van dat samenwerkingsakkoord sterk geëvolueerd en gemoderniseerd;
- de meeste inspectiediensten die bevoegd zijn voor dit samenwerkingsakkoord, zijn dat ook voor de federale regelgeving inzake arbeidsveiligheid of voor de gewestelijke regelgeving inzake milieubescherming. Vergelijking van de inspectieregelgeving van die diensten leert dat de strekking van de bevoegdheden van de inspecteurs gelijkend is, maar dat de modaliteiten ervan belangrijke verschillen vertonen. Die verschillen kunnen onder meer worden verklaard door de verschillen die er bestaan tussen het arbeidsrecht en het milieurecht.

Om een antwoord te geven op de nood aan moderne regels, die geen afbreuk doen aan de samenwerkingsgedachte en die in hoofde van de individuele inspecteurs coherent zijn, is er in het samenwerkingsakkoord voor gekozen om de relevante bepalingen van de federale en gewestelijke regelgeving rond inspectie te importeren.

Het samenwerkingsakkoord bevat de basisverplichtingen inzake de preventie van zware ongevallen en de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu en vormt een algemeen kader.

Het samenwerkingsakkoord en de richtlijn regelen de vergunningverlening niet. De vergunningverlening is een fase voorafgaand aan de feitelijke exploitatie waarvoor de bepalingen van het ontwerp van samenwerkingsakkoord gelden. Het spreekt voor zich dat er al tijdens het proces van de vergunningverlening rekening wordt gehouden met de noodzaak tot preventie van zware ongevallen en de bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid. De gewesten behouden daarom de mogelijkheid om in het kader van het vergunningstelsel specifiek op de vergunningverlening gerichte veiligheidsrapporten of veiligheidsstudies voor te schrijven. De op de vergunningverlening gerichte veiligheidsrapporten kunnen in een later stadium worden aangevuld tot de veiligheidsrapporten, bedoeld onder het samenwerkingsakkoord. Het grensoverschrijdend overleg overeenkomstig de richtlijn en het Verdrag van Helsinki start logischerwijze ook reeds in het stadium van de vergunningverlening.

2. Adviezen

2.1. Advies van de NAR

Het advies van 30 september 2014 van de NAR geeft aanleiding tot een wijziging aan artikel 11 en de memorie van toelichting met betrekking tot de raadpleging over het interne noodplan.

2.2. Advies van de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (Minaraad)

Door de Minaraad werd op 27 november 2015 gemeld dat over dit dossier geen advies zal uitgebracht worden.

2.3. Advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed (SARO)

Het advies van de SARO van 26 november 2014 betreft een strategisch advies waarbij gefocust wordt op strategische hoofdlijnen en niet op detailniveau. Er zijn bijgevolg op basis van het advies van de SARO geen wijzigingen aan het ontwerp van samenwerkingsakkoord doorgevoerd.

Het advies vraagt aandacht voor:

1° de ruimtelijke implicaties van de implementatie van de Seveso-richtlijn

Inzake ruimtelijke implicaties liet de Europese Commissie een impactstudie uitvoeren naar de mogelijke toename van het aantal Seveso-inrichtingen door de inwerkingtreding van de Seveso III-richtlijn. De resultaten wijzen op een mogelijke kleine toename (enkele procenten) van het aantal Seveso-inrichtingen. Er worden ook verschuivingen van status van bestaande Seveso-inrichtingen verwacht (van hogedrempel naar lagedrempel Seveso-inrichting en omgekeerd). Specifiek voor het Vlaamse Gewest wordt gedurende de laatste 15 jaar (gedurende de periode van toepassing van Seveso II-richtlijn) een geleidelijke toename van het aantal Seveso-inrichtingen vastgesteld omwille van uitbreidingen

van bedrijven en omwille van wijzigingen aan de Europese regelgeving over indeling van gevaarlijke stoffen (inclusief CLP-verordening). In de adviezen van de dienst Veiligheidsrapportering aan de diensten van ruimtelijke planning inzake ruimtelijke uitvoeringsplannen voor bepaalde bestemmingsgebieden kan, naargelang het project, een verbod op inplanten van Seveso-inrichtingen geformuleerd worden. Dit verbod gaat over het inplanten van een nieuw bedrijf en niet over een bestaand bedrijf dat door gewijzigde regelgeving (aanpassing van Seveso-richtlijn of aanpassing van indeling van gevaarlijke stoffen) een Seveso-inrichting wordt. Hierdoor is er rechtszekerheid voor een bestaand bedrijf dat door gewijzigde regelgeving een Seveso-inrichting wordt. Het voorstel van SARO om onderzoek te verrichten naar ruimtelijke oplossingsstrategieën, waarin een gedifferentieerde risicobenadering van Seveso-inrichtingen en het instrument van ruimtelijke veiligheidsrapportage voor inplanting van Seveso-inrichtingen cruciale elementen zijn, wordt ondersteund;

2° de ontwikkeling van een geïntegreerd locatie- en vervoersbeleid voor Seveso-inrichtingen

Inzake geïntegreerd locatie- en vervoersbeleid heeft de beleidsnota Omgeving 2014-2019 aandacht voor externe veiligheid van transport van gevaarlijke stoffen. De dienst Veiligheidsrapportering van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie heeft een risicoanalysesysteem voor transporten van gevaarlijke stoffen ontwikkeld. Dit is een geschikt instrument om bij te dragen aan het beleid inzake de externe veiligheid van vervoer van gevaarlijke stoffen en dit voornamelijk voor aspecten van ruimtelijke ordening. Op termijn moet dit systeem toelaten om de externe mensrisico's van de transporttrajecten via de weg, het spoor, de waterweg of pijpleidingen te berekenen.

2.4. Advies Raad van State

Het advies van de Raad van State van 13 oktober 2015 (ref. 58.189/VR) werd verstrekt door de verenigde kamers van de Raad van State en is inhoudelijk, wat het gedeelte van het samenwerkingsakkoord en de bijlagen betreft, identiek aan de adviezen op de ontwerpen van instemmingsakten voorgelegd door de federale overheid en de twee andere gewesten.

De opmerkingen van de Raad van State op het samenwerkingsakkoord hebben overwegend betrekking op de conformiteit van de omzetting van de richtlijn. Deze opmerkingen zijn verwerkt in de tekst van het samenwerkingsakkoord en de weloverwogen afwijkingen worden nader geargumenteerd in de memorie van toelichting. Het advies bevat geen opmerkingen inzake de bevoegdheden noch inzake de taakverdeling tussen de overheidsdiensten van de betrokken partijen. De Raad van State heeft een nood tot verduidelijking geïdentificeerd in de strafbepalingen, de samenstelling van de Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki en de procedure bij geschillen. Deze bepalingen zijn aangepast.

Artikel 2, 23°: bij de definitie van gouverneur wordt een juridisch meer correcte verwijzing gebruikt voor het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Artikel 4, §5: de bepaling over het Overlegcomité werd geïntegreerd in artikel 36, §3, dat werd aangepast aan de opmerking van de Raad van State.

Artikel 9, §3, tweede lid: toegevoegd op advies van de Raad van State voor volledige conformiteit met de richtlijn. Dit heeft geen impact voor industrie noch overheid.

Artikel 10, eerste lid: gewijzigde bewoording op advies van de Raad van State voor volledige conformiteit met de richtlijn.

Artikel 19, §3: gewijzigd op advies van de Raad van State.

Artikel 21, §1: aanpassing volgend op het advies van de Raad van State bij artikel 9.

Artikel 28, §3: correctie van de interne verwijzing zoals aangegeven door de Raad van State.

Artikel 33, §3 en §4: aanvulling volgend op het advies van de Raad van State voor volledige conformiteit met de richtlijn.

Artikel 35, §1: toevoeging van de interne verwijzing naar de artikelen waarop de strafbepaling slaat, op advies van de Raad van State.

Artikel 36: preciezere omschrijving van de vertegenwoordiging in de Samenwerkingscommissie, op advies van de Raad van State. Paragrafen 2 en 3 werden daarbij omgewisseld en qua terminologie op elkaar afgestemd.

Artikel 39, tweede lid: nadere regels voor de verdeling van de werkingskosten bij een geschil, op advies van de Raad van State. Een gelijkmatige verdeling tussen de bij het geschil betrokken partijen wordt voorgesteld.

Bijlage 4: aanvulling op advies van de Raad van State en afstemming op de aanpassingen aan artikel 9, §3, en artikel 21, §1.

Bijlage 6: correctie zoals aangegeven door de Raad van State.

De memorie van toelichting werd aangepast aan de wijzigingen en uitgebreid met een argumentatie voor de opmerkingen van de Raad van State die niet werden gevolgd.

3. Technische aanpassingen

Ten aanzien van het voorontwerp van samenwerkingsakkoord worden naar aanleiding van de zesde staatshervorming een aantal actualisaties doorgevoerd. De wettelijke referenties in de aanhef en de verwijzing in artikel 2, 23°, naar de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad worden opgeheven. Naar aanleiding van de hervormingen van de brandweer wordt er ook verwezen naar de bevoegde hulpverleningszone naast de bevoegde brandweerdienst in artikel 4, §2, 7°.

Een andere aanpassing betreft de vermelding van een termijn in artikel 8, §3, 2°, en artikel 11, §2, 2°. Voor het indienen van het veiligheidsrapport en het opstellen van het interne noodplan definieert de Europese richtlijn de expliciete datum van uiterlijk 1 juni 2016 voor de bestaande inrichtingen (die nu reeds onderworpen zijn aan de Seveso II-richtlijn en waarbij er geen wijziging is van hun Sevesostatus door de nieuwe Seveso III-richtlijn). De formulering "uiterlijk één jaar na inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord" in het voorontwerp van samenwerkingsakkoord zou leiden tot een minder strenge omzetting indien het samenwerkingsakkoord later dan 1 juni 2015 in werking zou treden. Om een ingebrekestelling te vermijden, wordt de datum uit de Seveso III-richtlijn overgenomen in het ontwerp van samenwerkingsakkoord. Deze wijziging mag geen probleem betekenen in de praktijk: de betrokken bestaande Seveso-inrichtingen zijn sinds de publicatie van de richtlijn in juli 2012 op de hoogte van deze datum of termijn.

Daarnaast zijn in het samenwerkingsakkoord de leden van de nieuwe regeringen ingevoerd en zijn enkele typfouten in bijlage I van het samenwerkingsakkoord gecorrigeerd.

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

1. Artikelsgewijze bespreking van het samenwerkingsakkoord

De Federale Staat en de gewesten zijn overeenkomstig artikel 92bis, §3, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen verplicht om een samenwerkingsakkoord te sluiten voor de toepassing op federaal en gewestelijk vlak van de door de Europese Gemeenschap vastgestelde regelen inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten.

De partijen bij dit samenwerkingsakkoord verbinden zich ertoe om onmiddellijk na de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord een gezamenlijke studie uit te voeren naar de financiering van de opdrachten van de federale en gewestelijke overheden zoals bedoeld in dit samenwerkingsakkoord. Deze gezamenlijke studie zal erin bestaan de opdrachten en de behoeften van de federale en gewestelijke overheden te inventariseren, analyseren en wegen, en op basis daarvan, de (onder andere juridisch-budgettaire) mogelijkheden tot financiering van deze opdrachten te onderzoeken. Dat mag echter niet leiden tot een situatie die de bestaande financiering van de federale opdrachten in het gedrang zou brengen.

Artikel 1

Met dit samenwerkingsakkoord beogen de Federale Staat en de gewesten een coherente omzetting van de richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van richtlijn 96/82/EG.

Het betreft een gedeeltelijke omzetting omdat de aspecten ruimtelijke ordening en inspraak van het publiek in de besluitvorming van projecten op en rondom Seveso-inrichtingen exclusief gewestelijke aangelegenheden zijn. Het samenwerkingsakkoord legt voor die aspecten enkel vast dat de gewesten zorgen voor de tenuitvoerlegging van de desbetreffende bepalingen. De gewesten zullen hun rechtsbepalingen ter zake toetsen aan de eisen van de richtlijn en desgevallend aanpassen.

Het samenwerkingsakkoord bevat zowel bepalingen die van toepassing zijn op de federale en gewestelijke overheidsdiensten, als bepalingen die rechtstreeks van toepassing zijn op de exploitanten van de betrokken inrichtingen. Overeenkomstig artikel 92bis van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen, zal dit akkoord pas uitwerking hebben na de bekrachtiging per wet, decreten en ordonnantie.

Het onderwerp van het samenwerkingsakkoord stemt inhoudelijk overeen met artikel 1 van richtlijn 2012/18/EU.

Artikel 2

Dit artikel bevat de definities, die inhoudelijk overeenstemmen met deze van artikel 3 van de richtlijn.

Voor de definitie van exploitant (9°) geeft de richtlijn verschillende opties:
- de natuurlijke of rechtspersoon die een inrichting of installatie exploiteert;
- of die de controle daarover heeft;
- of aan wie indien daarin door de nationale wetgeving is voorzien, de economische zeggenschap of beslissingsmacht over het technisch functioneren van de inrichting of installatie is overgedragen.

In het licht van de aard van de verplichtingen is in dit samenwerkingsakkoord, net zoals bij het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, de eerste optie weerhouden. Om redenen van coherentie met de definitie van inrichting (1°) werd de vermelding "of installatie" geschrapt.

De definitie van inspectie (18°) wijkt in drie opzichten af van de overeenkomstige definitie in de richtlijn. Zo is ''de inrichtingen'' vervangen door ''de exploitanten'' aangezien het de exploitanten zijn die de voorschriften van het samenwerkingsakkoord moeten naleven. De definitie is tevens aangevuld met ''en indien nodig af te dwingen'' om ze in overeenstemming te brengen met de strekking van de inspectieverplichtingen in hoofdstuk 8: de inspecteurs kunnen immers ook dwingende maatregelen treffen ten aanzien van de exploitanten indien zij een niet-naleving vaststellen. Tot slot is ervoor gekozen dat alleen inspecteurs inspectieacties kunnen ondernemen en niet derden.

Definitie 18 van de richtlijn over "betrokken publiek" werd rechtstreeks opgenomen in artikel 26 van het voorliggend samenwerkingsakkoord.

Er werden enkele specifieke begrippen toegevoegd aan de definities (19° tot 24°), die de lezing van het samenwerkingsakkoord vergemakkelijken doch geen bijzondere toelichting behoeven.

Wat de notie van gouverneur (23°) betreft, dient de aandacht gevestigd te worden op het feit dat de functie van gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad opgeheven werd door de zesde staatshervorming. De in de bijzondere wetten aan de provinciegouverneur toegekende bevoegdheden zijn evenwel, wat dit arrondissement betreft, voortaan toevertrouwd aan de Brusselse agglomeratie krachtens en overeenkomstig artikel 4 van de wet van 26 juli 1971 houdende organisatie van de agglomeraties en de federaties van gemeenten, zoals gewijzigd door de wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming inzake de aangelegenheden bedoeld in artikel 77 van de Grondwet, en uitgevoerd door de overheid van de Brusselse agglomeratie bevoegd krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, zoals gewijzigd door de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming.

Op bijlage 1, waarnaar verwezen wordt in de definities 2°, 3°, 10° en 12°, merkt de Raad van State op dat er met name in noot 9 verwezen wordt naar de 'United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods, Manual of Tests and Criteria' en dat minstens de vindplaats zou moeten aangegeven worden. Deze aanbevelingen, waarnaar de verordening (EG) nr. 1272/2008 eveneens verwijst, zijn raadpleegbaar op de website www.unece.org.

Artikel 3

Dit artikel omschrijft het toepassingsgebied, overeenkomstig artikel 2 van de richtlijn

Artikel 4

Dit artikel duidt de overheidsdiensten aan die belast zijn met de uitvoering van het samenwerkingsakkoord en geeft daarmee invulling aan artikel 6.1 van de richtlijn wat de aanwijzing van de bevoegde autoriteit betreft.

Het betreft een overname van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999.

Er wordt per gewest één coördinerende dienst aangeduid (paragraaf 1), bij wie de exploitanten de kennisgeving en het veiligheidsrapport indienen.

Er worden beoordelingsdiensten aangeduid (paragraaf 2), die belast worden met het onderzoek van de veiligheidsrapporten. Dit veiligheidsrapport beslaat domeinen als milieubescherming, externe veiligheid, arbeidsbescherming en noodplanning. Het rapport wordt derhalve door federale, gewestelijke en lokale diensten beoordeeld. Overeenkomstig de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, worden de brandweerdiensten op 1 januari 2015 geïntegreerd in hulpverleningszones. Voor de prezones die de mogelijkheid, bedoeld in artikel 68, §2, derde lid, van de voormelde wet benutten, vindt de integratie van de brandweerdiensten in een hulpverleningszone plaats op een door de raad van de prezone vastgestelde datum en ten laatste op 1 januari 2016. Om deze reden wordt in punt 7° verwezen naar zowel hulpverleningszones als brandweerdiensten.

Er worden inspectiediensten aangeduid (paragraaf 3), zijnde:
– één inspectiedienst per gewest voor de aspecten milieubescherming en externe veiligheid;
– de met het toezicht op de arbeidsveiligheid belaste dienst van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid;
– Arbeid en Sociaal Overleg; en
– voor de inrichtingen die ook onderworpen zijn aan het algemeen reglement op de springstoffen, aan de wetgeving inzake ondergrondse opslag van gas of aan de wetgeving betreffende het vervoer van gasachtige en andere producten door middel van leidingen, de inspectiedienst van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

De diensten zijn niet rechtstreeks aangeduid in het samenwerkingsakkoord om wijzigingen in administratieve structuren toe te laten zonder dat het samenwerkingsakkoord moet worden aangepast. Verwacht wordt dat de diensten die aangewezen zijn in toepassing van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, dezelfde blijven onder het voorliggende samenwerkingsakkoord.

Paragraaf 4 bepaalt omwille van rechtszekerheid dat de bevoegde ministers de personeelsleden aanwijzen die binnen de voormelde diensten met de taken van dit akkoord belast zijn, en dat deze aanwijzing wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Artikel 5

Dit artikel definieert de algemene verplichtingen van de exploitant en zet artikel 5 van de richtlijn om.

Artikel 6

Dit artikel zet artikel 8 van de richtlijn om, door de exploitanten van zowel de lagedrempel- als de hogedrempelinrichtingen te verplichten een preventiebeleid voor zware ongevallen vast te stellen, te beschrijven in een document, uit te voeren en periodiek te herzien.

Paragraaf 1 omvat de zelfstandige verplichting van de exploitanten tot het vaststellen van een preventiebeleid voor zware ongevallen en verwoordt de doelstelling van dat preventiebeleid. Deze verplichting is explicieter geformuleerd dan in artikel 8 van de richtlijn, omdat lessen uit eerdere ongevallen aantonen dat het effectief vaststellen en voeren van een preventiebeleid cruciaal is voor het voorkomen van ongevallen.

Paragraaf 2 omvat de verplichting om het preventiebeleid voor zware ongevallen te beschrijven in een document. Deze verplichting kadert in de aantoonplicht van de exploitant zoals die is vastgelegd in artikel 5, tweede lid, van dit samenwerkingsakkoord.

De richtlijn laat de lidstaten de keuze om het document dat het preventiebeleid beschrijft al dan niet te laten opsturen naar de bevoegde overheid. In het voorliggende samenwerkingsakkoord is geopteerd om het document op de inrichting ter beschikking te laten houden van de inspectiediensten (derde lid), aangezien het preventiebeleid voor zware ongevallen, en dus ook het document dat het preventiebeleid beschrijft, dynamisch moeten zijn. Bovendien maakt de beoordeling van de geschiktheid en effectiviteit van het beleid en de uitvoering ervan het voorwerp uit van de controles zoals bedoeld in artikel 33.

Aangezien het document niet moet worden opgestuurd naar de bevoegde overheid, zijn de termijnen die de richtlijn daartoe voorziet niet overgenomen. Dat betekent dat een exploitant het preventiebeleid van zware ongevallen moet vaststellen en beschrijven in een document van zodra de inrichting onderworpen is aan het samenwerkingsakkoord.

Paragraaf 4 verplicht de exploitanten tot het voeren van het preventiebeleid voor zware ongevallen met passende middelen, structuren en een veiligheidsbeheersysteem, waarvoor in bijlage 2 nadere eisen worden gesteld. Er wordt geen onderscheid gemaakt tussen de hogedrempel- en lagedrempelinrichtingen: ook voor lagedrempelinrichtingen moet het preventiebeleid worden uitgevoerd door middel van een veiligheidsbeheerssysteem. De optie in de richtlijn om ook 'andere' middelen, structuren en beheersystemen dan een veiligheidsbeheersysteem toe te laten die tegelijkertijd rekening houden met de principes van dat veiligheidsbeheersysteem (bijlage 2), werd niet overgenomen omdat ze onduidelijk en overbodig is: door te stellen dat het veiligheidsbeheersysteem evenredig moet zijn met de gevaren van zware ongevallen, de activiteiten en de complexiteit van de organisatie van de inrichting (tweede lid) wordt voldoende flexibiliteit ingebouwd in de bepaling.

Wat de opmerking van de Raad van State betreft bij paragraaf 5, tweede lid, moet erop gewezen worden dat de tweede zin van artikel 8.4 van de richtlijn niet is omgezet vermits het document dat het preventiebeleid beschrijft niet moet worden opgestuurd naar de overheidsdiensten. Paragraaf 5 verplicht de exploitanten om het preventiebeleid voor zware ongevallen periodiek en ten minste om de vijf jaar te herzien. Dat houdt in dat het preventiebeleid moet worden getoetst aan de doelstelling tot het borgen van een hoog beschermingsniveau van de menselijke gezondheid en het milieu alsook van de evenredigheid met de gevaren van zware ongevallen (paragraaf 1). Deze periodieke herziening is een praktijk die gangbaar is in Europese en internationale normen over managementsystemen om het principe van voortdurende verbetering in te bouwen en rekening te kunnen houden met de vooruitgang van inzichten en techniek. Als uit de herziening de noodzaak daartoe blijkt, moet het preventiebeleid worden bijgestuurd en bijgevolg ook het document waarin dat preventiebeleid wordt beschreven. Dit bijgewerkte document moet overeenkomstig paragraaf 2, derde lid, ter beschikking gehouden worden van de inspectiediensten.

Artikel 7

Dit artikel betreft de kennisgeving van een inrichting aan de overheid en is de omzetting van artikel 7 van de richtlijn, met uitzondering van artikel 7.4, a) en b).

Paragraaf 1 bepaalt de inhoud overeenkomstig de richtlijn, waarbij bijkomend voor een eenduidig beheer het nummer van de onderneming en in voorkomend geval van de vestigingseenheid in de Kruispuntbank van Ondernemingen gevraagd wordt.

Paragraaf 2 legt de termijnen vast waarbinnen de exploitant de kennisgeving of de actualisering ervan moet indienen.

Voor nieuwe inrichtingen is de 'redelijke termijn vóór de bouw of opstart van de inrichting, of vóór de wijziging' die de richtlijn voorschrijft, ingevuld als vier maanden. De termijn van de richtlijn voor de bestaande en andere inrichtingen werd gereduceerd tot drie maanden. Deze inkorting is verantwoord door de beperkte inhoud, maar vooral het doel van de kennisgeving. De kennisgeving is immers de zelfmelding door de exploitant dat zijn inrichting onderworpen is of zal zijn aan het samenwerkingsakkoord en betekent het moment van aanvang van de verplichtingen van de overheidsdiensten, waaronder inspectie en de actieve informatieverstrekking aan het publiek.

Een kennisgeving die werd ingediend onder het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, blijft geldig indien de informatie nog actueel is en voor zover ze beantwoordt aan de eisen van paragraaf 1. Gezien de overstap naar het nieuwe indelingssysteem voor gevaarlijke stoffen en mengsels (CLP), zal het deel over de aanwezige gevaarlijke stoffen en hun indeling voor een deel van de inrichtingen geactualiseerd moeten worden.

De kennisgeving kan op papier (acht exemplaren) of elektronisch worden ingediend naar keuze van de exploitant. De gewestregeringen hebben de mogelijkheid om het model, het formaat en de indieningsmodaliteiten te bepalen. De bevoegde overheidsdiensten wensen het elektronisch indienen aan te moedigen om zo de administratieve lasten te verlagen voor de exploitant alsook voor de overheidsdiensten. Zo is het de bedoeling om de inhoud van de kennisgeving op een administratief efficiënte wijze aan te wenden voor de informatieverstrekking van het publiek (artikel 20 van dit samenwerkingsakkoord). Deze nieuwe verplichting tot informatieverstrekking over de inrichtingen moet nog geconcretiseerd worden en leidt mogelijk tot specifieke eisen naar model en formaat.

Paragraaf 5 bepaalt welke veranderingen de exploitant onmiddellijk moet melden aan de coördinerende dienst. De melding van wijzigingen aan de installaties, processen of gevaarlijke stoffen die artikel 7.4, a) en b), van de richtlijn oplegt, wordt geregeld in artikel 10 en moet voorafgaand aan de wijziging gebeuren.

Artikel 8

Dit artikel betreft de verplichting van de exploitant van een hogedrempelinrichting tot het indienen en actualiseren van een veiligheidsrapport. Het zet artikel 10 van de richtlijn om.

De doelstelling en minimale inhoud van een veiligheidsrapport worden door de nieuwe richtlijn niet gewijzigd.

De exploitant van een nieuwe inrichting moet het veiligheidsrapport indienen drie maanden vóór de inbedrijfstelling van de inrichting of vóór de wijziging. Deze drie maanden zijn, net zoals onder het voormelde samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, de invulling van de 'redelijke termijn' die de richtlijn voorschrijft. Dit is enerzijds voldoende kort bij de voorziene inbedrijfstelling opdat de scenario's en in het bijzonder de voorziene preventieve en beschermende maatregelen met voldoende diepgang kunnen beschreven worden en anderzijds voldoende ruim op voorhand om een beoordeling van het rapport mogelijk te maken voor de inbedrijfstelling.

Voor de bestaande en andere inrichtingen werden de maximumtermijnen van de richtlijn overgenomen.

Net zoals voor de kennisgevingen geldt dat de veiligheidsrapporten die werden ingediend onder het voormelde samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 geldig blijven indien de informatie nog actueel is en beantwoordt aan paragrafen 1 en 2.

Om dezelfde redenen als bij de kennisgeving, hebben de gewestregeringen de mogelijkheid om het model, het formaat en de indieningsmodaliteiten nader te bepalen.

Artikel 9

Dit artikel over domino-effecten zet artikel 9 van de richtlijn om.

De identificatie van de inrichtingen waartussen domino-effecten mogelijk zijn, blijft een taak voor de coördinerende dienst van het betrokken gewest (paragraaf 1 en 2). Deze identificatie gebeurt op basis van de informatie vervat in de kennisgeving en het veiligheidsrapport en desgevallend op basis van specifieke informatie verstrekt door de coördinerende dienst van een ander gewest of door de inspectiediensten.

Verwijzend naar het advies van de Raad van State, wordt benadrukt dat in paragraaf 2 het eenloketprincipe wordt toegepast. De diensten die aanvullende en voor het aspect domino-effecten relevante informatie hebben ten opzichte van de kennisgeving en/of veiligheidsrapport van de exploitant, bezorgen dit krachtens paragraaf 1 aan de coördinerende dienst en het is deze dienst die de informatie zo nodig overmaakt aan de exploitant.

De betrokken exploitanten moeten rekening houden met deze domino-effecten in hun preventiebeleid voor zware ongevallen, veiligheidsbeheersysteem, kennisgeving, veiligheidsrapport en intern noodplan (paragraaf 3, eerste lid).

Gevolg gevend aan het advies van de Raad van State, werd een tweede lid toegevoegd ter omzetting van artikel 9.3, b), van de richtlijn inzake de samenwerkingsplicht van de exploitanten met het oog op het informeren van het publiek en met het oog op het verstrekken van informatie aan de gouverneur voor het extern noodplan. Er weze opgemerkt dat het verstrekken zelf van informatie aan het publiek, inclusief de in het tweede lid bedoelde naburige bedrijven, in dit samenwerkingsakkoord een taak is van de overheid (artikel 20 en 21, §1, eerste lid). Artikel 9, §3, tweede lid, is een plicht tot samenwerking in geval van domino-effecten en beoogt dus geenszins een rechtstreekse en bijkomende informatieverstrekkingsplicht in hoofde van de exploitanten.

Artikel 10

Dit artikel zet artikel 11 en artikel 7.4, a) en b), van de richtlijn om.

Het legt de verplichtingen vast van de exploitant in geval van een significante wijziging aan de installaties, processen of gevaarlijke stoffen. Gevolg gevend aan het advies van de Raad van State werd een wijziging 'van de inrichting' expliciet toegevoegd, om volledig aan te sluiten met de richtlijn. De wijziging 'van een opslagplaats' wordt niet overgenomen, vermits een opslagplaats overeenkomstig de definitie van artikel 2, 8°, begrepen is onder 'installatie'.

Artikel 11

Dit artikel zet artikel 12 van de richtlijn om wat het door de exploitanten op te stellen intern noodplan betreft.

De exploitanten van zowel de hoge- als de lagedrempelinrichtingen zijn verplicht om een intern noodplan op te stellen dat de in dit artikel bepaalde doelstellingen nastreeft en dit binnen de opgelegde termijnen.

In de richtlijn wordt een intern noodplan niet expliciet verplicht voor een lagedrempelinrichting. De richtlijn voert die verplichting impliciet in via het preventiebeleid voor zware ongevallen en het veiligheidsbeheersysteem. Net zoals in het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, is in dit samenwerkingsakkoord gekozen voor een directe verplichting. Er wordt echter, overeenkomstig artikel 12.3, tweede lid, van de richtlijn enkel voor de hogedrempelinrichtingen een minimale inhoud opgelegd zoals beschreven in bijlage 4, 1°.

Gevolg gevend aan het advies van de Nationale Arbeidsraad, wordt verduidelijkt dat de raadpleging van de werknemers die de richtlijn specifiek oplegt bij het opstellen van het intern noodplan geldt, onverminderd de verplichtingen tot raadpleging en informatieverstrekking die de werkgever heeft in uitvoering van de wet op het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk en haar uitvoeringsbesluiten (onder meer het koninklijk besluit van 3 mei 1999 betreffende de opdrachten en de werking van de Comités voor preventie en bescherming op het werk en het koninklijk besluit van 28 maart 2014 betreffende de brandpreventie op de arbeidsplaatsen).

De vrees van de Raad van State dat artikel 12.3, eerste lid, van de richtlijn niet volledig wordt omgezet, wordt niet bijgetreden. De richtlijn beschouwt het verstrekken van informatie aan het publiek bij een noodsituatie als een onderdeel van de externe noodplanning en niet van de interne noodplanning. Dit blijkt uit artikel 12.1 (a) van de richtlijn, dat voorziet dat een intern noodplan moet worden opgesteld voor de 'binnen de inrichting te nemen maatregelen' en bijlage IV van de richtlijn dat stelt dat enkel in het extern noodplan regelingen moeten worden opgenomen voor het informeren van het publiek.

Artikel 12

Artikel 12 heeft betrekking op de afbakening van de noodplanningszone zoals bepaald in artikel 2, 21°, van dit samenwerkingsakkoord.

In overeenstemming met de richtlijn (bijlage II, 2, d)) moet de exploitant in het veiligheidsrapport de zones aanduiden die door een zwaar ongeval zouden kunnen worden getroffen. Dit moet de gouverneur vervolgens toelaten om de noodplanningszone vast te leggen die hij in zijn extern noodplan zal opnemen.

Het ministerieel besluit van 20 juni 2008 tot vaststelling van de criteria waarmee door de exploitant moet rekening gehouden worden bij het afbakenen van het gebied dat door een zwaar ongeval zou kunnen worden getroffen[1], genomen in uitvoering van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 dat vervangen wordt door dit akkoord, bevat reeds de instructies van de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken ter zake.

Artikel 13

Dit artikel zet artikel 12 van de richtlijn om wat het door de overheden op te stellen extern noodplan betreft.

De externe noodplanning maakt integraal deel uit van de civiele veiligheid die een exclusieve federale bevoegdheid is. Niettemin kunnen de gewesten een belangrijke inbreng in de materie hebben, zowel met betrekking tot het op punt stellen van de algemene criteria voor de bepaling van de zones die door een zwaar ongeval zouden kunnen worden getroffen (artikel 12), als bij de concrete opstelling van de noodplannen met betrekking tot de bescherming van het milieu. Artikel 13

[1] *B.S.*, 27 augustus 2008.

houdt bijgevolg in de procedure rekening met de betrokkenheid van zowel de Federale Staat als de gewesten.

Het is de gouverneur die belast is met het opstellen van een extern noodplan voor elke hogedrempelinrichting op zijn grondgebied. Hij handelt daar in het kader van zijn federale opdrachten.

Er wordt een samenwerking tussen de gouverneurs voorzien wanneer de noodplanningszone hun grondgebied overschrijdt. De modaliteiten van de samenwerking kunnen nader bepaald worden door middel van instructies uitgaande van de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken.

In overeenstemming met de richtlijn kan de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken een afwijking op de verplichting tot het opstellen van een extern noodplan voor een hogedrempelinrichting toekennen. Wanneer de inrichting die het voorwerp uitmaakt van een dergelijke afwijking, zich in de nabijheid van een andere lidstaat bevindt, moet de minister de laatstgenoemde hierover informeren.

Het extern noodplan zal de in dit artikel bepaalde doelstellingen moeten nastreven en de in bijlage 4, 2°, bedoelde informatiegegevens moeten bevatten, dit alles binnen een termijn van twee jaar na de verzending van het veiligheidsrapport door de coördinerende dienst aan de gouverneur, overeenkomstig artikel 27 van dit samenwerkingsakkoord.

De bestaande externe noodplannen blijven van toepassing en zijn enkel onderworpen aan artikel 14 dat een regelmatige herziening van deze plannen oplegt.

Dit plan stemt overeen met het bijzonder nood- en interventieplan, bedoeld in artikel 2ter van de wet van 31 december 1963 en, wanneer in werking getreden, van artikel 9 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid, waarvan de modaliteiten gepreciseerd worden in het koninklijk besluit van 16 februari 2006 betreffende de nood- en interventieplannen, aangevuld door verschillende omzendbrieven ter zake van de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken.

Er zullen ook door de gewesten instructies aan de gouverneurs worden gegeven, wat het herstel en de schoonmaak van het milieu betreft, aangezien dit onder gewestelijke bevoegdheden valt. Het betreft het aangeven van de maatregelen die naargelang het type milieuvervuiling genomen kunnen worden.

Een van de doelstellingen van de bijzondere nood- en interventieplannen bestaat erin de coördinatie te verzekeren van de verschillende diensten die moeten interveniëren, waarbij de gewesten deel kunnen uitmaken van die diensten. Elke betrokken partij wordt dus betrokken bij het opstellen van het plan, bij de oefeningen bestemd om het plan te testen en bij de uitvoering van het plan in geval van een ongeval.

Paragraaf 4 verplicht de gouverneur om het publiek dat door een zwaar ongeval zou kunnen worden getroffen, te raadplegen bij het opstellen van het extern noodplan en rekening te houden met de eventuele opmerkingen die tijdens deze raadpleging zouden worden geformuleerd. De federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken heeft reeds instructies ter zake gegeven in het ministerieel besluit van 8 november 2012 tot bepaling van de procedure van de raadpleging van het publiek over bepaalde ontwerpen van provinciale bijzondere nood- en interventieplannen[2].

[2] *B.S.*, 10 december 2012.

Paragrafen 5 en 6 gaan over de noodzakelijke informatie-uitwisseling met de Staten die getroffen zouden kunnen worden door de gevolgen van een zwaar ongeval, evenals over de samenwerking tussen de Europese lidstaten inzake hulpverlening.

De Raad van State wijst in haar advies op afwijkende terminologie in bijlage 4 ten opzichte van bijlage IV van de richtlijn. De termen 'op het terrein' en 'buiten het terrein' werden vervangen door 'op de inrichting' en 'buiten de inrichting' om redenen van coherentie met de andere bepalingen in het samenwerkingsakkoord en om misvattingen te vermijden. Ook werden in andere punten de termen die gangbaar zijn in de Belgische externe noodplanning gebruikt, zonder enige inhoudelijke wijziging. Een voorbeeld is punt 2°, b), waar 'alarmeringsprocedures' zowel de verwittiging als het oproepen zoals bedoeld in bijlage IV, punt 2, b), van de richtlijn omvat.

Artikel 14

Dit artikel bepaalt, overeenkomstig artikel 12.6, eerste lid, van de richtlijn, dat de interne en externe noodplannen regelmatig moeten worden getest, herzien en bijgewerkt.

Voor lagedrempelinrichtingen voorziet de richtlijn via het veiligheidsbeheersysteem een verplichting tot het periodiek testen en herzien van de interne noodplannen. Net zoals voor het opstellen van het intern noodplan, is in dit samenwerkingsakkoord geopteerd voor een directe verplichting.

Artikel 15

Dit artikel vloeit niet rechtstreeks voort uit de richtlijn, maar komt tegemoet aan een alomtegenwoordige behoefte om de samenwerking tussen de exploitant en de overheid te verbeteren, zowel bij de opstelling van de voormelde plannen of de oefeningen die georganiseerd worden om deze plannen te testen, als bij de afkondiging van een extern noodplan naar aanleiding van een zwaar ongeval.

Paragraaf 2 zet artikel 12.1, b), van de richtlijn om, dat voorziet dat de exploitant aan de bevoegde overheid de nodige informatie moet verstrekken voor de opstelling van het extern noodplan. De nodige gegevens worden in eerste instantie verstrekt via het veiligheidsrapport. Paragraaf 2 bepaalt dat de gouverneur, in aanvulling op dat rapport, bijkomende gegevens kan vragen van de exploitant zo dit nodig is om het extern noodplan te kunnen opstellen.

Artikel 16

Dit artikel, dat artikel 12.7 van de richtlijn omzet, handelt over de afkondiging van de noodplannen.

Wat het extern noodplan betreft, bestaan er reeds instructies ter zake van de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken in het voormelde koninklijk besluit van 16 februari 2006 en in de omzendbrieven die dit besluit aanvullen.

Artikel 17

Artikel 17 verplicht de exploitant om het 112-centrum, evenals het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering te verwittigen wanneer een zwaar ongeval plaatsvindt of dreigt plaats te vinden. Vervolgens wordt bepaald wie het 112-centrum en het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering op hun beurt moeten verwittigen.

Artikel 18

Paragraaf 1 zet artikel 16 van de richtlijn om dat betrekking heeft op de door de exploitant mee te delen informatie en de te nemen maatregelen na een zwaar ongeval.

Paragraaf 2 daarentegen zet artikel 17 van de richtlijn om en bepaalt de taken van het inspectieteam na een zwaar ongeval.

Paragraaf 3 zet hetzelfde artikel om, maar enkel voor de opdracht die niet onder de bevoegdheid van de inspectiediensten valt. De informatie aan de bevolking in het kader van de noodplanning en het beheer van een noodsituatie valt immers onder de bevoegdheid van de gouverneur.

Het is dus deze laatste die, na een zwaar ongeval, de betrokken personen moet informeren over het ongeval en de genomen maatregelen.

Het begrip 'betrokken personen' heeft betrekking op de slachtoffers, maar ook op de personen die geëvacueerd werden of die ondergebracht werden op een schuilplaats of nog de personen die getroffen hadden kunnen worden omdat zij zich in de interventiezone bevinden.

Artikel 19

Dit artikel zet artikel 18 van de richtlijn om betreffende de informatie die de lidstaten aan de Europese Commissie moeten leveren na een zwaar ongeval.

De rapportering is verplicht voor elk zwaar ongeval dat beantwoordt aan de criteria die opgenomen zijn in bijlage VI van de richtlijn, die in dit samenwerkingsakkoord zijn overgenomen in bijlage 6.

Gezien het inspectieteam het zwaar ongeval onderzoekt overeenkomstig artikel 18, §2, staat dit team in voor de tijdige en correcte rapportering in de databank van de Europese Commissie.

Op advies van de Raad van State werd de bewoording van paragraaf 3 aangepast om nauwer aan te sluiten bij artikel 18.4 van de richtlijn. Bijlage 6 werd tevens gecorrigeerd.

Artikel 20 en 21

Deze artikelen zetten artikel 14 van de richtlijn om wat de actieve informatieverstrekking betreft.

Artikel 20 betreft de permanente actieve informatieverstrekking over de Sevesoinrichtingen aan het publiek, een volledig nieuwe verplichting van de richtlijn. De informatie die verstrekt moet worden is gedetailleerd in bijlage 6 en omvat enerzijds informatie verstrekt door de exploitant (via de kennisgeving en het veiligheidsrapport) en anderzijds informatie die de overheid bezit (informatie met betrekking tot inspectie en externe noodplanning). Het voorliggende samenwerkingsakkoord legt voor elk element van bijlage 6 vast welke overheidsdienst bronhouder is van de informatie en verantwoordelijk is voor de verstrekking aan het publiek. De samenwerking tussen de overheidsdiensten, die noodzakelijk is om een concrete en voor het publiek coherente tenuitvoerlegging van deze verplichting te bereiken, wordt verzekerd via de Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki (artikel 36, §2, 6°).

Artikel 21 is enkel van toepassing op de hogedrempelinrichtingen. Het beoogt een periodieke informatieverstrekking over de veiligheidsmaatregelen en de gedragsregels bij een zwaar ongeval aan alle personen die door een dergelijk ongeval getroffen kunnen worden. Het betreft een bestaande verplichting, die toegewezen is aan de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken en ingevuld wordt via onder meer de zogenaamde Seveso-informatiecampagnes. De bewoording werd in overeenstemming gebracht met artikel 9, §3, en bijlage 4, 2°, f), die werden gewijzigd volgend op het advies van de Raad van State. Hiermee wordt verduidelijkt dat de voormelde informatie ook wordt verstrekt aan naburige inrichtingen en naburige bedrijven die door een zwaar ongeval zouden kunnen getroffen worden.

Indien er grensoverschrijdende effecten mogelijk zijn, wordt de informatie ook verstrekt aan de bevoegde overheid van het buurland.

Artikel 22, 23 en 24

Deze artikelen zetten artikelen 14, 22 en 23, a), van de richtlijn om wat de passieve informatieverstrekking betreft.

De richtlijn stelt dat alle op grond van de richtlijn opgeslagen informatie op verzoek ter beschikking moet gesteld worden, overeenkomstig de bepalingen van richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van richtlijn 90/313/EEG van de Raad. De richtlijn maakt met andere woorden de openbaarheidsregels van milieu-informatie van toepassing op alle informatie die de overheidsdiensten verkrijgen in uitvoering van het samenwerkingsakkoord, ongeacht hun bevoegdheidsdomein en ongeacht de aard van de informatie in kwestie.

Gezien richtlijn 2003/4/EG omzetting heeft gekregen op zowel federaal als gewestelijk niveau, wordt in dit samenwerkingsakkoord telkens op een algemene wijze verwezen naar de van toepassing zijnde wetgeving inzake de toegang tot milieu-informatie.

Artikel 22 betreft de openbaarmaking van informatie op verzoek alsook de eventuele weigering of beperking ervan.

Artikel 23 regelt de toegang tot het veiligheidsrapport, met inbegrip van de inventaris van gevaarlijke stoffen, en de modaliteiten waaronder bepaalde delen van deze rapporten niet openbaar kunnen worden gesteld.

Artikel 24 betreft het beroep tegen een weigering of het ontbreken van een beslissing na een verzoek tot informatie en zet artikel 23, a), van de richtlijn om.

Artikel 25

Dit artikel zet artikel 13 van de richtlijn over ruimtelijke ordening gedeeltelijk om. Aangezien ruimtelijke ordening een gewestelijke bevoegdheid is, bepaalt dit artikel in het samenwerkingsakkoord dat de gewesten moeten zorgen dat zij aan de verplichtingen inzake ruimtelijke ordening moeten voldoen.

Paragraaf 1 geeft aan wanneer deze verplichtingen van toepassing zijn, namelijk in het geval van nieuwe inrichtingen, wijzigingen aan inrichtingen en nieuwe ontwikkelingen rond inrichtingen. Deze verplichtingen dienen vervat te worden in het beleid of de regelgeving van ruimtelijke planning (voor vaststelling van bestemmingsgebieden) en van vergunningen, waarbij het zowel over milieuvergunningen als over stedenbouwkundige vergunningen gaat.

Paragraaf 2 bepaalt hoe de verplichtingen van de gewesten in paragraaf 1 ingevuld moeten worden. Ten eerste moet er op lange termijn een voldoende veiligheidsafstand bestaan tussen inrichtingen en woongebieden, door het publiek bezochte gebouwen en gebieden, recreatiegebieden en grote transportroutes. Ten tweede moet er met waardevolle natuurgebieden en bijzonder kwetsbare gebieden rekening gehouden worden door op lange termijn ofwel een voldoende veiligheidsafstand te laten bestaan ofwel door andere passende maatregelen in het natuurbeleid. Ten derde moet er gezorgd worden dat op lange termijn de risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu niet groter worden door het nemen van technische maatregelen.

Paragraaf 3 legt vast dat de gewesten passende adviesprocedures moeten invoeren voor de tenuitvoerlegging van paragraaf 1. Deze procedures moeten verzekeren dat op het ogenblik dat beslissingen worden genomen de exploitanten voldoende informatie verstrekken over de risico's eigen aan de inrichting en dat technische advies over deze risico's beschikbaar is voor de betreffende overheidsdiensten. Voor een hogedrempelinrichting bevat het veiligheidsrapport voldoende informatie over de risico's van de inrichting. Voor een lagedrempelinrichting zorgen de gewesten ervoor dat de exploitant, op verzoek van de bevoegde overheid, de voor dit artikel nodige informatie verstrekt.

Artikel 26

Artikel 26 gaat over publieke raadpleging en participatie in de besluitvorming zoals bepaald in artikel 15 van de richtlijn, alsook over toegang tot de rechter zoals bepaald in artikel 23, b), van de richtlijn.

Aangezien de verplichtingen van dit artikel tot de gewestelijke bevoegdheid behoren, bepaalt artikel 26 van het samenwerkingsakkoord dat de gewesten ervoor zorgen dat de nodige maatregelen worden getroffen om te voorzien in de publieke raadpleging en participatie in de besluitvorming, alsook inzake toegang tot de rechter.

Paragraaf 1 betreft de raadpleging en participatie in de besluitvorming van het betrokken publiek bij specifieke individuele projecten zoals bedoeld in artikel 25, §1, inzake ruimtelijke ordening. De definitie van betrokken publiek van artikel 3, 18°, van de richtlijn werd overgenomen, weliswaar verwijzend naar de eventuele gewestelijke voorwaarden voor de niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor de bescherming van het milieu. Voor deze specifieke individuele projecten moeten de gewesten zorgen voor toegang tot beroepsprocedures zoals bepaald in artikel 23, b), van de richtlijn.

Paragraaf 2 betreft de raadpleging en participatie bij algemene plannen en programma's die betrekking hebben op kwesties zoals bedoeld in paragraaf 1. Overeenkomstig artikel 15.6 van de richtlijn, wijzen de gewesten het publiek aan dat in dergelijke gevallen inspraak heeft.

De gewesten zullen nadere bepalingen opstellen inzake het in kennis stellen en het raadplegen van het publiek en het rekening houden met die raadpleging bij de besluitvorming, waarbij minstens voldaan moet worden aan de betreffende regelgeving van de Europese Unie.

Artikel 27

Dit artikel bepaalt de doorstroming naar de bevoegde overheidsdiensten van de kennisgevingen en de veiligheidsrapporten die bij de coördinerende dienst werden ingediend. Deze diensten zijn alle beoordelingsdiensten, de bevoegde gewestelijke en federale inspectiediensten alsook de bevoegde gouverneur en burgemeester.

Artikel 28

Dit artikel beschrijft de procedure en de termijnen voor de beoordeling van de veiligheidsrapporten. Het principe van de beoordelingsprocedure van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 werd behouden, maar de bepalingen werden verfijnd op basis van de opgedane ervaring.

De diensten die krachtens artikel 4 aangeduid zijn als beoordelingsdienst onderzoeken, elk wat hun bevoegdheid en expertise betreft, de veiligheidsrapporten (paragraaf 1).

Naast de coördinerende dienst zijn dit de bevoegde dienst van de FOD Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg en, voor inrichtingen die ook onder de vermelde specifieke wetgeving vallen, van de FOD Economie, de bevoegde dienst van de FOD Binnenlandse Zaken en de bevoegde brandweer.

Elke beoordelingsdienst rapporteert zijn opmerkingen aan de coördinerende dienst, die de gebundelde conclusies vervolgens bezorgt aan de exploitant en desgevallend aangeeft welke wijzigingen of aanvullingen nodig zijn (paragraaf 2). Voor het gewijzigde of aangevulde rapport wordt de beoordelingscyclus opnieuw doorlopen.

De beoordelingsdiensten kunnen samengebracht worden voor de beoordeling van een rapport in een beoordelingscommissie (paragraaf 4).

Dit kan op initiatief van de coördinerende dienst (bijvoorbeeld bij problemen om de ontvangen opmerkingen om te vormen tot een eenduidige conclusie), op vraag van een beoordelingsdienst of in het bijzonder als een beoordelingsdienst aangeeft dat, wat hem betreft, er sprake is van duidelijk onvoldoende maatregelen om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen te beperken voor mens en milieu.

De coördinerende dienst kan de bevoegde inspectiediensten uitnodigen, als bijvoorbeeld informatie over de inspectiehistoriek van de betrokken inrichting nodig zou zijn. De exploitant heeft het recht te vragen om gehoord te worden door de beoordelingscommissie. De beoordelingscommissie stelt gemeenschappelijke conclusies vast. Dit kan gaan van een verzoek tot aanpassing of aanvulling van het veiligheidsrapport tot het overgaan tot een gemotiveerd verzoek aan de vergunningverlenende overheid tot stopzetting van exploitatie, overeenkomstig artikel 34 van voorliggend samenwerkingsakkoord.

Een dergelijk verzoek tot stopzetting kan ingeleid worden namens de beoordelingscommissie of namens een beoordelingsdienst (paragraaf 5). Dat een specifieke beoordelingsdienst en niet noodzakelijk de voltallige beoordelingscommissie kan overgaan tot een dergelijk verzoek, is verantwoord door het feit dat de beoordelingsdiensten elk vanuit de eigen bevoegdheid het dossier onderzoeken. Het is daardoor bijvoorbeeld niet ondenkbaar dat de maatregelen als duidelijk onvoldoende worden beoordeeld voor wat de bescherming van het milieu betreft, zonder dat er zich een fundamenteel probleem stelt voor de werknemers (of vice versa).

Wat de termijnen van de beoordeling betreft, wordt een onderscheid gemaakt tussen een rapport van een nieuwe inrichting en de bestaande en andere inrichtingen. De termijn voor de nieuwe inrichtingen is zo gedefinieerd, dat de conclusies van de beoordeling aan de exploitant worden bezorgd voor de inbedrijfstelling van de inrichting of voor de inwerkingtreding van de wijziging. Voor de andere inrichtingen, zijnde inrichtingen die al in exploitatie zijn, is de termijn behouden op maximaal negen maanden.

De verwijzing in paragraaf 3, eerste lid, werd gecorrigeerd overeenkomstig het advies van de Raad van State.

Artikel 29

Het eerste lid geeft gedeeltelijk uitvoering aan artikel 14.3 van de richtlijn en het Verdrag van Helsinki.

Een analoge procedure voor uitwisseling van informatie tussen de gewesten wordt gevolgd indien gewestgrensoverschrijdende effecten van een zwaar ongeval mogelijk zijn (tweede lid).

De Raad van State merkt op dat het overmaken van het veiligheidsrapport niet voldoende is om te beantwoorden aan de verplichting om voldoende gegevens te verstrekken aan de lidstaat die kan worden getroffen door de grensoverschrijdende gevolgen van een zwaar ongeval, opdat deze lidstaat de relevante bepalingen inzake noodplanning, ruimtelijke ordening en informatieverstrekking aan het publiek kan toepassen. Het veiligheidsrapport bevat de gegevens die enerzijds nodig zijn voor het opstellen van het externe noodplan en die anderzijds moeten toelaten dat de bevoegde diensten adviezen kunnen verstrekken over ontwikkelingen inzake ruimtelijke ordening (artikel 8, §1, 4° en 5°). Bovendien voorzien artikel 13, §5, en artikel 21, §1, tweede lid, in een bijkomende informatieverstrekking naar de lidstaat die kan worden getroffen door de grensoverschrijdende gevolgen van een zwaar ongeval. Deze bepalingen geven samen met artikel 29 volledig uitvoering aan artikel 14.3 van de richtlijn.

Artikel 30

Dit artikel geeft uitvoering aan het Verdrag van Helsinki.

Artikel 31

Dit artikel schept het kader voor de inspecteurs, waarbinnen zij hun inspectieopdracht moeten vervullen.

Paragraaf 1 geeft een uitdrukkelijke opdracht aan de inspecteurs. Deze opdracht is gebaseerd op de definitie van inspectie (artikel 2, 18°).

Paragraaf 2 legt in grote lijnen vast wat de strekking is van de afhandelingsinstrumenten. Omwille van het proportionaliteitsbeginsel zijn zowel 'zachte' instrumenten die geen administratieve rechtshandeling uitmaken en die tot doel hebben de exploitanten aan te sporen corrigerende acties te nemen, als dwingende maatregelen voorzien.

Paragraaf 3 maakt de gewestelijke en federale inspectieregelgeving, naargelang de betrokken inspectiedienst, van overeenkomstige toepassing dan wel van toepassing. De reikwijdte van de toepasbaarheid blijft beperkt tot de opdracht en de bevoegdheden die in paragraaf 1 en 2 zijn opgenomen en de beroepen tegen de dwingende maatregelen.

Artikel 32

Dit artikel bestendigt het principe van inspectieteams voorzien in het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999.

Zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden, die in beginsel niet overdraagbaar zijn, en met respect voor de gelijkwaardigheid van de inspectiediensten, wordt de oprichting van een inspectieteam per gewest vooropgesteld.

Elk inspectieteam bestaat uit alle inspecteurs die bevoegd zijn voor de inspectie van de inrichtingen gelegen op het grondgebied van een gewest, dus zowel de inspecteurs die bevoegd zijn voor de federale materie als de inspecteurs die bevoegd zijn voor de gewestelijke materie, en beoogt de gecoördineerde en coherente uitvoering van de inspectie-opdracht door al de betrokken inspectiediensten.

Door de inspectieteams in te voeren, worden ook de bepalingen van artikel 6.1 (coördinatie van de uitvoering van de taken), artikel 20.5, tweede lid (waar relevant rekening houden met de bevindingen uit andere dan Seveso-controles) en artikel 20.9 (wanneer mogelijk de Seveso-controles coördineren met deze andere controles) omgezet.

Paragraaf 2 legt de coördinatie van de inspectieteams bij de inspectiedienst van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

De taken die verband houden met de coördinatie worden nader omschreven in bijlage 7, zodat de coherentie over het ganse land wordt verzekerd.

Artikel 33

Dit artikel zet artikel 20 en gedeeltelijk artikel 19 van de richtlijn om.

Met het oog op een gecoördineerde aanpak verplicht paragraaf 1 de inspectieteams een inspectiesysteem op te zetten, net als in het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999.

De volgende paragrafen leggen de modaliteiten van het inspectiesysteem vast: een inspectieplan dat een aantal elementen moet bevatten (paragraaf 2), een programma voor routinematige controles (paragraaf 3), een systematische beoordeling van de gevaren van zware ongevallen als basis voor het programma (paragraaf 4), de voorwaarden en doelstellingen van de controles (paragraaf 5), de vereisten voor niet-routinematige controles (paragraaf 6), voor de afhandeling van de controles (paragraaf 7) en de belangrijke gevallen van niet-naleving (paragraaf 8).

Volgens paragraaf 2 moet het inspectieplan het geografische gebied dat het inspectieplan bestrijkt vermelden. Geheel in lijn met de samenwerkingsgedachte voorziet bijlage 7 dat de inspectieteams één inspectieplan voor het gehele grondgebied opstellen. De drie inspectieteams verzorgen elk hun eigen deel van het inspectieplan, dat daarnaast ook gemeenschappelijke elementen omvat.

De richtlijn stelt dat de periode tussen twee opeenvolgende bezoeken ter plaatse niet langer mag zijn dan een jaar voor de hogedrempelinrichtingen en niet langer dan drie jaar voor de lagedrempelinrichtingen, tenzij de inspectieprogramma's worden gebaseerd op een systematische evaluatie van de gevaren van de inrichtingen.

In paragraaf 3 en 4 wordt voor deze tweede optie gekozen, omdat de ervaring heeft geleerd dat op die manier voldoende dynamische programma's kunnen worden opgesteld, die voortschrijden in de tijd en kunnen worden aangevuld en aangepast als de actualiteit dat vereist.

De programma's vermelden onder meer de inspectiediensten die worden belast met de concrete uitvoering van de controles. Daarbij kunnen ook gezamenlijke controles worden voorzien. De ervaring leert dat dergelijke gezamenlijke controles een meerwaarde vormen voor de coherentie, efficiëntie en effectiviteit van de inspectie.

Gevolg gevend aan het advies van de Raad van State, werd ter omzetting van artikel 20.9 van de richtlijn aan paragraaf 3 een extra zin toegevoegd, waarin wordt gesteld dat de inspectiediensten de controles waar mogelijk coördineren met controles krachtens andere relevante regelgeving, ervan uitgaand dat coördinatie in bepaalde gevallen ook een combinatie van controles kan inhouden. Aan paragraaf 4 werd ter omzetting van artikel 20.5, tweede lid, van de richtlijn een lid toegevoegd, waarmee de relevante bevindingen van controles uitgevoerd krachtens andere relevante regelgeving voor zover passend, een bijkomend criterium voor de systematische beoordeling worden. Met andere relevante wetgeving wordt voor beide aanvullingen federale regelgeving inzake arbeidsveiligheid en gewestelijke regelgeving inzake milieubescherming bedoeld, in het bijzonder de regelgeving die een omzetting of implementatie is van Unieregelgeving. De voorwaarden en doelstellingen van de controles, die worden geëxpliciteerd in paragraaf 5, leggen de link met het preventiebeleid voor zware ongevallen dat de exploitanten moeten vaststellen en uitvoeren met onder meer een veiligheidsbeheersysteem (artikel 6 van voorliggend samenwerkingsakkoord): de verschillende technische, organisatorische en bedrijfskundige systemen moeten worden onderzocht tijdens de controles. Bovendien moeten de controles zelf op een systematische manier worden aangepakt, de inspectieteams ontwikkelen daartoe in overleg de geschikte procedures.

Artikel 20.2, d), van de richtlijn is niet opgenomen bij de voorwaarden en doelstellingen van de controles aangezien in het voorliggende samenwerkingsakkoord de voorlichting van het publiek een opdracht is die werd toegewezen aan de overheid (artikel 20 en 21) en niet aan de exploitanten. Wat de opmerking van de Raad van State betreft, wordt daarbij bijkomend verwezen naar artikel 20.2, eerste lid, van de richtlijn, dat stelt dat de inspecties een onderzoek beogen van de 'in de inrichting' gebruikte systemen van technische, organisatorische en bedrijfskundige aard. Gezien de verplichting tot informatieverstrekking niet bij de exploitant wordt gelegd, valt de bepaling van artikel 20.2, d), van de richtlijn buiten de reikwijdte van het inspectiesysteem onder dit samenwerkingsakkoord.

Paragraaf 6 voorziet onder meer dat de inspecteurs niet-routinematige controles uitvoeren om incidenten en ongevallen zo snel mogelijk te onderzoeken. Deze bepaling legt de link met artikel 18, §2, van voorliggend samenwerkingsakkoord, waarin de taken van de inspectiediensten bij een zwaar ongeval zijn vastgelegd.

De afhandeling van de controles is een punt waarop de eisen van de richtlijn zijn verstrengd. Paragraaf 7 omhelst die eisen: niet alleen moeten de inspecteurs hun conclusies van de controles en de noodzakelijke corrigerende acties meedelen aan de exploitanten, ze moeten ook passende stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat de exploitant binnen een redelijke termijn al die noodzakelijke corrigerende acties neemt. De inspecteurs moeten met andere woorden de instrumenten waarover ze beschikken in toepassing van artikel 31 van dit samenwerkingsakkoord gebruiken om de naleving van de voorschriften door de exploitanten te verkrijgen.

Paragraaf 8 behandelt de belangrijke gevallen van niet-naleving. De inspecteurs moeten bij die gevallen binnen de zes maanden een zogenaamde voortgangscontrole uitvoeren om zo de terugkeer naar conformiteit te bespoedigen.

Als de inspecteurs van oordeel zijn dat de door de exploitant getroffen maatregelen ter voorkoming van zware ongevallen en ter beperking van de gevolgen daarvan duidelijk onvoldoende zijn, en in het bijzonder als de exploitant ernstig tekortschiet in het nemen van de noodzakelijke corrigerende acties, gaan ze over tot een gemotiveerd verzoek tot stopzetting van de exploitatie, overeenkomstig artikel 34 van voorliggend samenwerkingsakkoord. Er weze opgemerkt dat dergelijk verzoek aan de vergunningverlenende overheid geen afbreuk doet aan de

bevoegdheden inzake dwingende maatregelen waarover de inspecteurs beschikken op grond van artikel 31 en hun eigen inspectieregelgeving.

Bijlage 7 voorziet overleg tussen de betrokken inspectiediensten in voorkomend geval. Als resultaat van dat overleg kan het zijn dat de beide inspectiediensten een dergelijk verzoek indienen of dat slechts een inspectiedienst dat doet. Dat een individuele inspectiedienst kan overgaan tot een dergelijk verzoek, is verantwoord door het feit dat de inspectiediensten elk vanuit de eigen bevoegdheid de situatie beoordelen. Het is daardoor niet denkbeeldig dat de maatregelen als duidelijk onvoldoende worden beoordeeld voor de bescherming van de omgeving, zonder dat er zich een fundamenteel probleem stelt voor de werknemers of vice versa.

Artikel 34

Dit artikel beoogt de tenuitvoerlegging van artikel 19 van de richtlijn.

Vanuit een gezichtspunt van voorzichtigheid is ervoor geopteerd om de beslissing over het exploitatieverbod bij die overheden te leggen die reeds de bevoegdheid hebben om de exploitatie te regelen, via de vergunning, en dat volgens de modaliteiten van de geldende vergunningwetgeving. Deze werkwijze biedt de nodige procedurewaarborgen aan de exploitant: de voorschriften inzake hoorplicht en motivering zijn onder meer van toepassing. Het artikel bepaalt in paragraaf 2 ook uitdrukkelijk de beroepsmogelijkheid tegen dergelijke beslissingen.

Concreet worden volgende decreten, ordonnantie en wet, en hun uitvoeringsbesluiten, bedoeld:
- voor de inrichtingen gelegen in het Vlaamse Gewest, het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning;
- voor de inrichtingen gelegen in het Waalse Gewest, het decreet van 11 maart 1999 betreffende de milieuvergunning;
- voor de inrichtingen gelegen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, de ordonnantie van 5 juni 1997 betreffende de milieuvergunningen;
- voor de inrichtingen die vallen onder het toepassingsgebied van het algemeen reglement op de springstoffen, de wet van 28 mei 1956 betreffende ontplofbare en voor de deflagratie vatbare stoffen en mengsels en daarmede geladen tuigen.

De bevoegde overheid neemt haar beslissing hetzij ambtshalve, hetzij na een met redenen omkleed verzoek daartoe van een beoordelingsdienst of de beoordelingscommissie (artikel 28, §5) of van een inspectiedienst (artikel 33, §8, tweede lid). Er weze nog opgemerkt dat de vergunningverlenende overheden primair de rechtsgrondslag voor deze specifiek te treffen maatregel halen uit voorliggend artikel en niet meer uit de meer algemene vergunningwetgeving.

Aangezien het artikel ondubbelzinnig het verplichtende karakter van de maatregel bepaalt (gebonden bevoegdheid) ingeval de door de exploitant getroffen maatregelen ter voorkoming van zware ongevallen en ter beperking van de gevolgen daarvan duidelijk onvoldoende zijn, beschikt de bevoegde overheid die een verzoek als bedoeld in paragraaf 1 ontvangt, niet meer over een discretionaire bevoegdheid met betrekking tot de materieelrechtelijke naleving van voorliggend samenwerkingsakkoord. Dat betekent dat de bevoegde overheid, die handelt op grond van dit artikel van het samenwerkingsakkoord, ingeval van een verzoek vanwege de in paragraaf 1 bedoelde instanties, gebonden is aan de bevindingen en de daaraan verbonden conclusies van deze instanties, tenzij het bedoelde verzoek manifest van elke motivering is ontdaan of kennelijk geen uitstaans heeft met de premisse van het verbod, namelijk het duidelijk onvoldoende zijn van de door de exploitant getroffen maatregelen. Bij de ambtshalve toepassing van het artikel moet de optredende overheid zelf de motivering opstellen.

Door deze regeling wordt op geen enkele manier afbreuk gedaan aan de bevoegdheden die de inspecteurs hebben krachtens artikel 31 van dit samenwerkingsakkoord of krachtens hun specifieke inspectieregelgeving.

De bepalingen van artikel 19.1, tweede lid, van de richtlijn zijn niet overgenomen in voorliggend samenwerkingsakkoord. Volgens die bepalingen kunnen de lidstaten een exploitatieverbod instellen, als de exploitant de krachtens de richtlijn verlangde kennisgeving, rapporten of andere gegevens niet binnen de daarvoor gestelde termijn heeft ingediend. Aangezien die bepaling enkel in een mogelijkheid en niet in een verplichting voorziet, is een omzetting ervan in het interne recht niet verplicht. Bovendien zijn de partijen bij dit akkoord van oordeel dat de bedoelde sancties niet in verhouding staan tot de inbreuk. Het louter overschrijden van termijnen verantwoordt een dergelijk streng optreden niet. Voorliggend samenwerkingsakkoord biedt met de artikelen 31 en 35 voldoende mogelijkheden om gepast en proportioneel op te treden bij laattijdige indiening van de vermelde documenten.

De vrees van de Raad van State voor problemen ten aanzien van het Europees recht door het weglaten van de termen 'installatie of opslagplaats' in paragraaf 1, wordt niet bijgetreden. Een installatie is een gedeelte van de inrichting overeenkomstig de definitie van artikel 2, 8°, en een opslagplaats is overeenkomstig de definitie van artikel 2, 8°, begrepen onder installatie. In het samenwerkingsakkoord werd geopteerd voor een coherent gebruik van de termen conform de definities van artikel 2.

Artikel 35

Paragraaf 1 van artikel 35 bepaalt de strafsancties die van toepassing zijn bij inbreuken door de exploitant op het samenwerkingsakkoord en kadert daarmee in de omzetting van artikel 28 van de richtlijn, dat stelt dat de lidstaten doeltreffende, evenredig en afschrikkende sancties moeten vaststellen. De voorgestelde strafmaat is gebaseerd op hetgeen gangbaar is in de strafbepalingen van het milieurecht, die op hun beurt zijn vastgelegd in overeenstemming met richtlijn 2008/99/EG inzake de bescherming van het milieu door middel van het strafrecht.

Worden strafbaar gesteld:

1° het niet naleven van artikel 5 van dit samenwerkingsakkoord, zijnde het niet naleven aan de algemene zorgplicht bedoeld in artikel 5, eerste lid, en de aantoonplicht bedoeld in artikel 5, tweede lid;

2° het niet naleven van artikel 6 en 10 met betrekking tot het preventiebeleid voor zware ongevallen:
- het preventiebeleid voor zware ongevallen niet vaststellen zoals bepaald in artikel 6, §1;
- het preventiebeleid niet beschrijven in een document zoals bepaald in artikel 6, §2;
- het preventiebeleid niet uitvoeren zoals bepaald in artikel 6, §4;
- het preventiebeleid niet herzien en het niet indien nodig bijsturen, zoals bepaald in artikel 6, §5, en artikel 10;

3° het niet naleven van artikel 7 en 10 met betrekking tot de kennisgeving:
- geen kennisgeving of actualisering indienen zoals bepaald in artikel 7, §§1, 2 en 4;
- de kennisgeving niet herzien en ze niet indien nodig bijsturen, zoals bepaald in artikel 10;

4° het niet naleven van de artikelen 8, 10 en 28 met betrekking tot het veiligheidsrapport:
- geen veiligheidsrapport of actualisering ervan indienen zoals bepaald in artikel 8, §§1, 2, 3 en 5;

- het veiligheidsrapport niet herzien en het niet indien nodig bijwerken zoals bepaald in artikel 8, §6, en artikel 10;
- volgend op de beoordeling geen gewijzigd of aangevuld veiligheidsrapport bezorgen zoals bepaald in artikel 28, §3, eerste lid;

5° het niet naleven van artikel 9 met betrekking tot domino-effecten, zijnde het niet uitwisselen met de betrokken exploitanten van toereikende informatie zoals bepaald in artikel 9, §3, eerste lid;

6° het niet naleven van artikel 11 en 14 met betrekking tot het intern noodplan:
- geen intern noodplan opstellen zoals bepaald in artikel 11, §§1 tot 3;
- het intern noodplan niet herzien, niet testen en niet indien nodig bijwerken, zoals bepaald in artikel 14, eerste en derde lid;

7° het niet naleven van artikel 15, §2, zijnde het niet bezorgen aan de gouverneur van de bijkomende gegevens die hij vraagt met het oog op het opstellen van het extern noodplan;

8° het niet naleven van artikel 16, §1, en 17, §1, met betrekking tot het activeren van het intern noodplan en de onmiddellijke verwittiging van de overheid;

9° het niet naleven van artikel 18 met betrekking tot de informatieverstrekking aan het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering en aan de inspectiediensten in geval van een zwaar ongeval:
- het niet zo spoedig na het ongeval verstrekken van de inlichtingen, bedoeld in artikel 18, §1, eerste lid;
- het niet verstrekken van de voorgenomen maatregelen, bedoeld in artikel 18, §1, tweede lid;
- het niet bijwerken van de verstrekte informatie en deze bijwerking niet bezorgen zoals bepaald in artikel 18, §1, derde lid.

Gevolg gevend aan het advies van de Raad van State, werd paragraaf 1 aangevuld met de interne verwijzingen naar de desbetreffende artikelen van het samenwerkingsakkoord.

Paragraaf 2 voorziet strafbepalingen voor de exploitant die de inspecteurs verhindert of belemmert bij de uitvoering van hun opdracht, bedoeld in artikel 31, of die de dwingende maatregelen, bedoeld in artikel 31 niet naleeft.

De lagere strafmaat is eveneens gebaseerd op de strafbepalingen in het milieurecht en wordt verantwoord doordat door de inbreuken het beschermde rechtsgoed, i.e. de menselijke gezondheid en het milieu, geen concreet of rechtstreeks gevaar loopt.

In tegenstelling tot het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 voorziet voorliggend samenwerkingsakkoord geen administratieve geldboetes. De systemen van de administratieve geldboetes die in de federale en gewestelijke inspectieregelgeving zijn voorzien, zijn dermate verschillend, zowel qua procedure als qua hoogte van de geldboetes, dat dit niet beantwoordt aan de noodzaak tot gelijke behandeling van de vermoedelijke overtreders enerzijds en aan de noodzaak tot afschrikkende sancties anderzijds

Artikel 36

Dit artikel bestendigt de permanente overlegstructuur die opgezet werd onder het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, de Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki, alsook haar taken en werkwijze.

De taken in paragraaf 2 werden aangevuld overeenkomstig de nieuwe bepalingen van het voorliggende samenwerkingsakkoord.

Samen met het principe van een samenwerkingsakkoord, geeft deze samenwerkingscommissie invulling aan de artikelen 6.1 en 6.2 van de richtlijn.

Ingevolge de opmerking van de Raad van State werd in paragraaf 2 de samenstelling van de Samenwerkingscommissie verduidelijkt. Zoals ook blijkt uit de opgedragen taken (paragraaf 3), dient het overlegorgaan te bestaan uit de diensten die in het voorliggende samenwerkingsakkoord opdrachten toegewezen krijgen. Er is tevens voorzien dat andere overheidsdiensten of experten kunnen deelnemen aan de vergaderingen voor raadgeving over punten waarvoor zij over een specifieke bevoegdheid of kennis beschikken.

Artikel 37

Dit artikel zet artikel 6.3 van de richtlijn om.

Artikel 38

De bijlagen 1 tot 6 van het samenwerkingsakkoord stemmen overeen met de bijlagen van de richtlijn.

De bijlagen 2 tot 6 kunnen door de Europese Commissie per gedelegeerde handeling aangepast worden aan de technische vooruitgang. Van bijlage 1 die de categorieën en drempelwaarden van de gevaarlijke stoffen vastlegt, wordt verwacht dat zij in de komende jaren zal aangepast worden, hetzij door de toepassing van het Europees derogatiemechanisme dat de richtlijn in artikel 4 voorziet, hetzij als uit de eerste implementatierapporten blijkt dat de vertaling naar de CLP-verordening niet de gewenste doelstelling van behoud van toepassingsgebied haalt.

Voor de omzetting in nationaal recht van dergelijke gewijzigde bijlagen worden over het algemeen vrij korte termijnen voorzien, waarbinnen de gewone procedure voor het wijzigen van een samenwerkingsakkoord dat onderworpen is aan de goedkeuring van de federale en gewestelijke parlementen (normatief samenwerkingsakkoord), onmogelijk rond kan zijn. Een niet-tijdige omzetting heeft niet alleen repercussies voor het Rijk, doch kan ook nadeel berokkenen aan de industrie, bijvoorbeeld als de aanpassing een uitsluiting van bepaalde gevaarlijke stoffen betreft. Om deze redenen bepaalt artikel 38 dat de bijlagen kunnen aangepast worden door middel van een samenwerkingsakkoord dat geen goedkeuring per wet, decreet en ordonnantie behoeft. Deze vereenvoudigde procedure kan uitsluitend voor aanpassingen overeenkomstig de aanpassingen aan de bijlagen van de richtlijn.

Artikel 39

Dit artikel betreft de beslechting van eventuele geschillen door een samenwerkingsgerecht in de zin van artikel 92bis van de bijzondere wet tot hervorming der instellingen.

Gevolg gevend aan het advies van de Raad van State, werden regels voor de verdeling van de werkingskosten van het rechtscollege toegevoegd.

Artikel 40 tot 42

Deze artikelen regelen de opheffing van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 en de inwerkingtreding van het voorliggende samenwerkingsakkoord.

Overeenkomstig artikel 31 van de richtlijn kan het nieuwe samenwerkingsakkoord ten vroegste van kracht worden op 1 juni 2015.

Verwijzingen naar het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, dat wordt opgeheven bij de inwerkingtreding van het voorliggende samenwerkingsakkoord, moeten gelezen worden als verwijzingen naar het voorliggende samenwerkingsakkoord.

2. Artikelsgewijze bespreking van het instemmingsdecreet

Het instemmingsdecreet zelf is de gebruikelijke standaardtekst voortspruitend uit de toepassing van de omzendbrief Wetgevingstechniek, bestaande uit twee artikelen, bestemd om instemming te verlenen met het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

VOORONTWERP VAN DECREET
van 10 oktober 2014

Vlaamse Regering

Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 2014 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het Samenwerkingsakkoord van 2014 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE STRATEGISCHE ADVIESRAAD RUIMTELIJKE ORDENING – ONROEREND ERFGOED

SARO
Strategische Adviesraad
RUIMTELIJKE ORDENING - ONROEREND ERFGOED

ADVIES
VAN 26 NOVEMBER 2014
OVER HET SAMENWERKINGSAKKOORD
INZAKE ONGEVALLEN MET GEVAARLIJKE STOFFEN

SARO | KONING ALBERT II-LAAN 19 BUS 24 | 1210 BRUSSEL

INHOUD

I. SITUERING 36
II. HOUD REKENING MET DE RUIMTELIJKE IMPACT OP LANGE TERMIJN 36
III. VRAAG NAAR EEN GEÏNTEGREERD LOCATIE -EN VERVOERSBELEID..... 37

I. SITUERING

1. Op 10 oktober 2014 hechtte de Vlaamse Regering haar principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn. SARO ontving op 16 oktober 2014 een adviesvraag van minister Joke Schauvliege over dit voorontwerp van decreet. De adviesvraag gaat uit van een adviestermijn van zestig dagen. Met voorliggend advies, goedgekeurd op de raad van 26 november 2014 komt de raad tegemoet aan de vooropgestelde adviestermijn.

2. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord beoogt de gedeeltelijke omzetting in Belgisch recht van de meest recente Europese richtlijnen betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.[1] Het samenwerkingsakkoord beoogt tevens de tenuitvoerlegging van het verdrag van Helsinki (17 maart 1992) en het verdrag van Genève (22 juni 1993).

   Het ontwerp van samenwerkingsakkoord vervangt het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Het ontwerp van samenwerkingsakkoord behoudt een aantal uitgangspunten van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, maar voert tegelijkertijd een globale herziening en actualisatie door.

3. Voorliggend advies is een strategisch advies; dit betekent dat SARO focust op strategische hoofdlijnen en niet op detailniveau. In voorliggend advies vraagt de raad aandacht voor:
   1° de ruimtelijke implicaties van de implementatie van de Europese Seveso-richtlijn,
   2° de ontwikkeling van een geïntegreerd locatie- en vervoersbeleid voor Seveso-inrichtingen.

II. HOUD REKENING MET DE RUIMTELIJKE IMPACT OP LANGE TERMIJN

4. De nota bevat geen gedetailleerde analyse van de weerslag van de nieuwe richtlijn op bedrijven en overheden.[2] Nochtans zal de afstemming van het samenwerkingsakkoord op de CLP-verordening wellicht resulteren in een toename van het aantal Seveso-bedrijven.[3] De raad wijst er op dat een toename van het aantal Seveso-bedrijven een specifieke ruimtebehoefte met zich mee brengt.

   Voor de bedrijven met een hoog extern risico is de ontwikkelingsruimte in Vlaanderen beperkt. Veel van deze bedrijven zijn gevestigd in zeehavengebied. Buiten de zeehavengebieden, zijn de plaatsen - waar voldoende afstand tussen Seveso-bedrijven en woongebieden, kwetsbare gebieden en recreatiegebieden gegarandeerd kan worden - beperkt. Voor dit type bedrijven lijkt

[1] Het betreft meer bepaald richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012, houdende wijziging en vervolgens intrekking van richtlijn 96/82/EG. De nieuwe richtlijn 2012/18/EU moet tegen uiterlijk 31 mei 2015 geïmplementeerd worden.
[2] VR 2014 1010 DOC. 1090/5. Inspectie Financiën wijst op het gebrek aan impact-analyse en legt daarbij de nadruk op de weerslag van het akkoord op personeel en personeelsbudget.
[3] CLP-verordening: Verordening nr. 1272/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de Richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van Verordening nr. 1907/2006.

het wenselijk een specifiek locatiebeleid te ontwikkelen (vb. ruimte reserveren voor Seveso-inrichtingen op regionale bedrijventerreinen).

Een deel van de bedrijven met een beperkt reëel extern risico zullen door de toepassing van de richtlijn als Seveso-inrichting worden beschouwd. Er stelt zich een probleem voor deze bedrijven wanneer ze gevestigd zijn op plaatsen waar geen Seveso-bedrijven zijn toegelaten volgens de stedenbouwkundige voorschriften. Een studie van het agentschap Ondernemen wijst op de nadelen van een dergelijk ongenuanceerd verbod: '*Bij wijzigende regelgeving op Europees niveau kunnen bedrijven die al gevestigd zijn op het bedrijventerrein Seveso-bedrijf worden. In dat geval kunnen ze mee onder het verbod vallen, zonder dat zich een veiligheidsprobleem stelt.*'[4]

De raad benadrukt dat het onduidelijk is hoe groot deze ruimtelijke impact van de richtlijn zal zijn. De raad vraagt om deze impact te onderzoeken en ruimtelijke oplossingsstrategieën uit te werken. Hierbij kan onderzocht worden in hoeverre een ruimtelijke differentiatie mogelijk is om aldus de stijgende ruimtebehoefte van Seveso-bedrijven met een beperkt extern risico (die vergelijkbaar zijn met andere industriële activiteiten of KMO's, en die de ruimtelijke draagkracht van het gebied niet overschrijden) op te vangen binnen bestaande bedrijventerreinen.[5]

Ten slotte wijst de raad er op dat de ruimtelijke veiligheidsrapportage (RVR) - die wordt opgemaakt in het kader van de RUP-procedure - een belangrijk instrument is om de draagkracht van een gebied of bedrijventerrein in kaart te brengen. Dit RVR dient als toetsingskader voor de aard, omvang, etc. van de bedrijven die er zich kunnen vestigen.

III. VRAAG NAAR EEN GEÏNTEGREERD LOCATIE -EN VERVOERSBELEID

5. Bovendien vraagt de raad om het locatiebeleid voor Seveso-inrichtingen maximaal te voeren in functie van de ontwikkelingsmogelijkheden van vervoersinfrastructuur. De risico's verbonden aan het transport buiten de Seveso-inrichting (vaste inrichtingen) vallen niet onder toepassing van de Seveso-richtlijn.[6] Art. 25, §2 van het samenwerkingsakkoord verplicht de gewesten er wel toe om in hun beleid inzake ruimtelijke ordening op lange termijn '*een voldoende afstand te laten bestaan tussen enerzijds de onder dit akkoord vallende inrichtingen en anderzijds woongebieden, door het publiek bezochte gebouwen en gebieden, recreatiegebieden en, voor zover mogelijk, grote transportroutes.*'[7]

   De raad merkt op dat er op dit moment in Vlaanderen geen beleid is vastgelegd om het vervoer van gevaarlijke stoffen en de ruimtelijke ontwikkelingsmogelijkheden van Seveso-inrichtingen te integreren. Een geïntegreerd beleid verondersteld afstemming tussen de ontwikkeling van transport, ruimtelijke ordening en externe veiligheid. In dit verband kan verwezen worden naar Nederland waar men een nationaal basisnet voor het vervoer van gevaarlijke stoffen voorziet.[8] In de gevarenzone rond het basisnet mogen geen nieuwe woningen, scholen, kantoren of

[4] Studie agentschap Ondernemen, p. 9.

[5] De aanwezigheid van Seveso-inrichtingen op een bedrijventerrein kan beperkingen opleggen aan de ontwikkeling in de omgeving van het bedrijventerrein. Omgekeerd kan de ontwikkeling in de omgeving van een bedrijventerrein beperkingen opleggen aan de mogelijkheden tot het inplanten van Seveso-inrichtingen. Het maken van ruimtelijke beleidskeuzes heeft met andere woorden steeds gevolgen. De garantie van een voldoende grote veiligheidsafstand moet het leidend principe zijn bij het afwegen van deze keuzes. Hier kan bijvoorbeeld gedacht worden aan milieuzonering, waarbij het externe risico een criterium kan zijn. Zie o.a. De Mulder, Frank, e.a., *"Milieuzonering in de ruimtelijke planning"*, in: VVOR Verslagboek 2008/1 – Doorwerking van milieu in ruimtelijke ordening: 1+1=3, p. 23-28.

[6] Richtlijn 2012/18/EU van 4 juli 2012, Art. 2 *"De richtlijn is niet van toepassing op het vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg, per spoor, over binnenwateren of over de zee of door de lucht, met inbegrip van laden en lossen en de overbrenging naar een andere vervoerswijze in havens, op kaden of op spoorwegemplacementen, alsmede rechtstreeks aan dit vervoer gerelateerde tijdelijke opslag, buiten de door deze richtlijn bestreken inrichtingen."*

[7] VR 2014 1010 DOC. 1090/4, p. 24-25.

[8] Studie van Rijn-Schelde Delta, 'Grensoverschrijdende afstemming vervoer gevaarlijke stoffen', (mei, 2009).

winkels worden gebouwd. De raad vraagt om ook voor Vlaanderen de mogelijkheden te onderzoeken om tot een beleid rond het vervoer van gevaarlijke stoffen te komen dat doorwerkt in het ruimtelijke ordeningsbeleid.

ADVIES VAN DE MILIEU- EN NATUURRAAD VAN VLAANDEREN

Minaraad
milieu-en natuurraad van Vlaanderen

Mevrouw Joke Schauvliege

Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

Koning Albert II-laan 20 bus 1
1000 Brussel

Datum: 27 november 2014
Uw ref.: K37/20141015-5111
Onze ref.: 04./M6/2014/951
Te bereiken Jan.verheeke@minaraad.be
Betreft: Beheersing gevaren zware ongevallen met gevaarlijke stoffen (Seveso)

Mevrouw de minister,

Op 17 oktober 2014 ontving de Minaraad de adviesvraag over het voorontwerp van decreet houdende instemming met het ontwerp van samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

Het dagelijks bestuur heeft beslist om hierover geen advies te verlenen.

Met vriendelijke groeten,

Jan Verheeke
Secretaris

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

SERV
sterk door overleg

Mevrouw Joke Schauvliege
Vlaams minister van Omgeving, Natuur en Landbouw

Graaf de Ferrarisgebouw
Koning Albert II-Laan 20 bus 1

1000 BRUSSEL

contactpersoon	**ons kenmerk**	**Brussel**
Annick Lamote alamote@serv.be	SERV_BR_20141201_SEVESO_ADV_alit	1 december 2014

Adviesvraag voorontwerp van instemmingsdecreet samenwerkingsakkoord SEVESO

Mevrouw de minister,

Op 17 oktober jl. vroeg u de SERV om advies over een voorontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

De SERV besliste vanuit selectiviteitsoverwegingen en gelet op de beperkte impact van een advies over een instemmingsdecreet om geen advies te formuleren.

Hoogachtend,

Pieter Kerremans
administrateur-generaal

Jo Libeer
voorzitter

VOORONTWERP VAN DECREET
van 6 maart 2015

Vlaamse Regering

Ontwerp van decreet houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 2015 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het Samenwerkingsakkoord van 2015 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 58.189/VR
van 13 oktober 2015

over

een voorontwerp van decreet ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van [5 juni 2015] tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’

Op 16 september 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen, verlengd tot vijfenveertig dagen(*), een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet 'houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van [5 juni 2015] tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken'.

Het voorontwerp is door de verenigde kamers onderzocht op 13 oktober 2015. De verenigde kamers waren samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, voorzitter, Pierre VANDERNOOT, kamervoorzitter, Martine BAGUET, Wilfried VAN VAERENBERGH, Luc DETROUX en Wouter PAS, staatsraden, Wim GEURTS en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffiers.

De verslagen zijn uitgebracht door Kristine BAMS en Anne VAGMAN, eerste auditeurs.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 13 oktober 2015.

*

(*) Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat de termijn van dertig dagen verlengd wordt tot vijfenveertig dagen in het geval waarin het advies gegeven wordt door de verenigde kamers met toepassing van artikel 85*bis*.

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Overeenkomstig artikel 92*bis*, § 3, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 'tot hervorming der instellingen' sluiten de federale overheid en de gewesten in ieder geval een samenwerkingsakkoord "voor de toepassing op federaal en gewestelijk vlak van de door de Europese Gemeenschap vastgestelde regelen inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten".

Ter uitvoering van die bepaling van de bijzondere wet hebben de federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest op 5 juni 2015 een samenwerkingsakkoord gesloten 'betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken'. Dat samenwerkingsakkoord strekt ertoe richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 'betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van Richtlijn 96/82/EG van de Raad' (hierna "richtlijn 2012/18/EU" genoemd) in Belgisch recht om te zetten.

Het voorontwerp van decreet dat om advies is voorgelegd, strekt ertoe instemming te verlenen met dat samenwerkingsakkoord, wat het Vlaamse Gewest betreft.

VOORAFGAANDE OPMERKING

1. De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw heeft met een brief van 16 september 2015, die dezelfde dag door de griffie van de afdeling Wetgeving van de Raad van State in ontvangst is genomen, één enkele aanvraag ingediend om "gezamenlijk advies"[1] over de onderscheiden voorontwerpen "van wet, decreten en ordonnantie" van de onderscheiden betrokken bevoegdheidsniveaus, waarbij instemming wordt verleend met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015, dat overigens al in het *Belgisch Staatsblad* van 20 augustus 2015 is bekendgemaakt.[2]

Uit de brief van 16 september 2015 blijkt dat die aanvraag om gezamenlijk advies is ingediend overeenkomstig een mededeling betreffende de samenwerkingsakkoorden die de Secretarie van het Overlegcomité van de Kanselarij van de Eerste Minister op 23 januari 2014 aan het Overlegcomité heeft overgezonden. In verband met de samenwerkingsakkoorden die krachtens artikel 92*bis* van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de instemming vereisen van de wetgevers van de onderscheiden partijen bij het akkoord, en inzonderheid van die van de

[1] Dat zijn de bewoordingen van de brief met de adviesaanvraag.

[2] De handelswijze die erin bestaat een samenwerkingsakkoord in het *Belgisch Staatsblad* bekend te maken voordat de wetgevende instemmingsteksten zijn aangenomen en dus voordat de afdeling Wetgeving van de Raad van State over die teksten van advies heeft gediend, doet moeilijkheden rijzen ten aanzien van de rechtszekerheid, aangezien dat akkoord, ingeval het wordt gewijzigd, bijvoorbeeld om aan dat advies tegemoet te komen, opnieuw, in een gewijzigde versie, zou moeten worden bekendgemaakt, en aangezien bij de adressaten van het dispositief dat vervat is in de samenwerkingsakkoorden met dezelfde strekking, verwarring zou kunnen ontstaan over de juridische draagwijdte van de oorspronkelijk bekendgemaakte versie van het samenwerkingsakkoord. De omstandigheid dat die handelwijze zou steunen op een "mededeling" van 23 januari 2014, waarvan hieronder sprake is, doet niets af aan deze opmerking, aangezien die mededeling geen regelgevende kracht heeft.

Vlaamse overheid, zoals in dit geval, is het Overlegcomité luidens die mededeling voornemens te werk te gaan als volgt: zodra het samenwerkingsakkoord door de onderscheiden bevoegde ministers van de onderscheiden betrokken overheden is ondertekend, wordt het in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt. Zodra dat akkoord bekendgemaakt is, zal namens alle partijen bij het akkoord, bij de afdeling Wetgeving van de Raad van State één enkele aanvraag om gezamenlijk advies worden ingediend door de minister van wie het initiatief uitgaat. Die adviesaanvraag zal betrekking hebben op de onderscheiden voorontwerpen van wetgevende instemmingsteksten en bijgevolg op het akkoord zelf.

Die werkwijze doet een probleem rijzen ten aanzien van artikel 3, § 1, eerste lid, eerste zin, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, welke bepaling luidt als volgt:

> "Buiten het met bijzondere redenen omklede geval van hoogdringendheid en de ontwerpen betreffende begrotingen, rekeningen, leningen, domeinverrichtingen en het legercontingent uitgezonderd, onderwerpen de Ministers, de leden van de gemeenschaps- of gewestregeringen, de leden van het College van de Franse Gemeenschapscommissie en de leden van het Verenigd College respectievelijk bedoeld in het derde en het vierde lid van artikel 60 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen, ieder wat hem betreft, aan het met redenen omkleed advies van de afdeling wetgeving de tekst van alle voorontwerpen van wet, decreet, ordonnantie of van ontwerpen van reglementaire besluiten."

Krachtens die bepaling moet iedere partij bij het samenwerkingsakkoord voor zichzelf bij de afdeling Wetgeving van de Raad van State een adviesaanvraag indienen over, naargelang van het geval, het voorontwerp van wet, van decreet of van ordonnantie houdende instemming met het akkoord dat alle bevoegde vertegenwoordigers van de partijen bij het akkoord hebben ondertekend en dat zelf bij de adviesaanvraag moet worden gevoegd.

2. *In casu* is de adviesaanvraag die aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State gericht is bij de voornoemde brief van 16 september 2015 dan ook alleen geldig aanhangig gemaakt in zoverre ze betrekking heeft op het voorontwerp van decreet houdende instemming, op Vlaams niveau, met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015. Dit advies heeft dus alleen betrekking op dit ene voorontwerp, voor zover het ertoe strekt instemming te verlenen met dat samenwerkingsakkoord.[3]

[3] Op verzoek van de griffie van de afdeling Wetgeving van de Raad van State zijn de bevoegde overheden van de overige partijen bij het samenwerkingsakkoord verzocht om, elk wat haar betreft, het advies van de Raad van State te vragen over het voorontwerp van wet of van ordonnantie houdende instemming met het samenwerkingsakkoord (dat ondertekend bij het voorontwerp moet worden gevoegd). De afdeling Wetgeving van de Raad van State is tot dusver om advies verzocht over een voorontwerp van wet 'houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 5 juni 2015 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken' en over een voorontwerp van ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest 'houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van [5 juni 2015] tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken', waarover heden de adviezen 58.185/VR en 58.220/VR zijn gegeven.

ONDERZOEK VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

Bij het voorontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

OPMERKINGEN OVER HET SAMENWERKINGSAKKOORD

ALGEMENE OPMERKING

Zowel in artikel 3, punt 1, van richtlijn 2012/18/EU als in artikel 2, 1°, van het samenwerkingsakkoord wordt de inrichting op soortgelijke wijze gedefinieerd als: "het gehele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten".

Daarentegen wordt noch in de richtlijn, noch in het samenwerkingsakkoord een definitie gegeven van het woord "gebied".

In het vervolg van die beide teksten van Europees en intern recht worden de termen "inrichting" en "gebied" door elkaar gebruikt. Hoewel niet duidelijk is wat concreet het verschil in draagwijdte tussen die twee termen is, is het om elke moeilijkheid ten aanzien van het Europees recht te voorkomen raadzaam om de termen "inrichting" en "gebied" in het samenwerkingsakkoord op dezelfde wijze en op dezelfde plaatsen te gebruiken als in de richtlijn.

Het samenwerkingsakkoord, inzonderheid bijlage 4, moet dienovereenkomstig worden herzien.

BIJZONDERE OPMERKINGEN

Artikel 2

Doordat het voorliggende samenwerkingsakkoord noodzakelijkerwijs na 1 juni 2015 in werking zal treden, stemmen de definities van de "nieuwe inrichting" en de "bestaande inrichting" in artikel 2, 5° en 6°, van het akkoord uit chronologisch oogpunt en wat het toepassingsgebied betreft niet overeen met de definities van die begrippen in artikel 3, punten 5 en 6, van richtlijn 2012/18/EU.

Een soortgelijke opmerking moet *mutatis mutandis* worden gemaakt over artikel 6, § 3, van het samenwerkingsakkoord, waarbij artikel 8, lid 3, van de richtlijn wordt omgezet, en over artikel 8, § 4, van het akkoord, waarbij artikel 10, lid 4, van de richtlijn wordt omgezet.

Er moet worden op gewezen dat deze verschillen die per definitie niet kunnen worden weggewerkt, aanleiding kunnen geven tot moeilijkheden in het licht van het Europees recht.

Artikel 6

Artikel 6, § 5, tweede lid, van het samenwerkingsakkoord lijkt overeen te stemmen met artikel 8, lid 4, tweede zin, van richtlijn 2012/18/EU.

Hoewel de tweede zin van artikel 8, lid 4, van richtlijn 2012/18/EU het logische gevolg is van de eerste zin van dat lid, is het evenwel anders gesteld met het tweede lid van artikel 6, § 5, van het akkoord, ten opzichte van het eerste lid van diezelfde bepaling: uit artikel 6, § 5, tweede lid, van het akkoord blijkt bijvoorbeeld niet wat de strekking is van de woorden "Indien nodig stuurt de exploitant het preventiebeleid bij".

Dat tweede lid dient te worden herzien om elke dubbelzinnigheid te vermijden over de draagwijdte ervan en over het verband dat dit lid vertoont met het vorige lid, alsook om te voorzien in een correcte omzetting van artikel 8, lid 5, van richtlijn 2012/18/EU.

Artikel 9

1. Bij deze bepaling wordt artikel 9, lid 3, b), van richtlijn 2012/18/EU niet omgezet.

Uit het dossier dat aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State is bezorgd en inzonderheid uit de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggende samenwerkingsakkoord, blijkt dat de reden daarvoor zou zijn dat het de bedoeling is van de partijen bij het akkoord dat die bepaling zou worden omgezet bij artikel 8, bij artikel 15, § 2, en bij artikel 21 van het akkoord. Geen van deze bepalingen kan evenwel hetzij afzonderlijk, hetzij gelezen in onderlinge samenhang met andere bepalingen geacht worden te voorzien in de correcte en volledige omzetting van artikel 9, lid 3, b), van richtlijn 2012/18/EU.

Dat de voorlichting van het publiek in het voorliggende samenwerkingsakkoord een opdracht van de overheid zou zijn en niet van de exploitant, zoals wordt vermeld in de overgezonden concordantietabellen, kan daarenboven niet rechtvaardigen dat artikel 9, lid 3, b), van de richtlijn niet wordt omgezet, bij welk artikel aan de lidstaten de verplichting wordt opgelegd ervoor te zorgen dat de "exploitanten" "samenwerken met het oog op de voorlichting van het publiek en de naburige bedrijven die buiten het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen en op het verstrekken van informatie aan de autoriteit die verantwoordelijk is voor de opstelling van de externe noodplannen".

Het samenwerkingsakkoord dient in het licht van deze opmerking te worden aangevuld.

Een soortgelijke opmerking dient te worden gemaakt over artikel 33, § 5, van het samenwerkingsakkoord gezien in het licht van artikel 20, lid 2, d), van richtlijn 2012/18/EU.

2. Zo ook zou, om te zorgen voor een omzetting die beantwoordt aan de doelstellingen die door richtlijn 2012/18/EU worden nagestreefd, de in artikel 9, § 2, van het samenwerkingsakkoord vervatte verplichting om, als dit nodig is, bijkomende informatie ter beschikking van de exploitant te stellen uitgebreid moeten worden tot alle diensten die over bijkomende informatie kunnen beschikken. De coördinerende dienst mag niet als enige dienst worden vermeld, aangezien van de inspectiediensten, bijvoorbeeld, ook melding zou moeten worden gemaakt.[4]

Artikel 9, § 2, van het samenwerkingsakkoord moet dienovereenkomstig worden herzien.

Artikel 10

Uit de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggende samenwerkingsakkoord blijkt dat artikel 10 van het samenwerkingsakkoord inzonderheid strekt tot de omzetting van artikel 11 van de richtlijn.

Evenwel wordt in artikel 10 van het akkoord geen melding gemaakt van de gevallen van wijziging “van een inrichting” of “van een opslagplaats”, die nochtans wel worden vermeld in artikel 11 van de richtlijn.

Artikel 10 van het akkoord moet aldus worden herzien dat het Europees recht getrouw wordt omgezet.

Artikel 11

In artikel 12, lid 3, eerste alinea, van richtlijn 2012/18/EU wordt geen onderscheid gemaakt tussen de interne en de externe noodplannen.

Om te zorgen voor een correcte omzetting van die bepaling wat de interne noodplannen betreft, dient artikel 11, § 1, 3°, van het akkoord bijgevolg te worden aangevuld met een verwijzing naar het “publiek” zoals bepaald in artikel 12, lid 3, eerste alinea, c), van richtlijn 2012/18/EU.

[4] In het kader van de opdrachten die aan de inspectiediensten toegewezen worden bij hoofdstuk 8 van het akkoord, waarbij artikel 20 van de richtlijn wordt omgezet, en in het kader van de opdrachten die aan de beoordelingsdiensten toegewezen worden bij hoofdstuk 7 van het akkoord, waarbij de artikelen 10 en 14 van de richtlijn gedeeltelijk worden omgezet, kunnen die diensten immers beschikken over informatie waarvan het goed zou zijn dat ze ter beschikking van de exploitant zou worden gesteld. Hetzelfde geldt voor de verschillende gewestelijke overheden die betrokken zijn bij de ruimtelijke ordening, zoals opgevat in artikel 13 van de richtlijn en zoals bedoeld in artikel 25 van het samenwerkingsakkoord.

Artikel 19

Om artikel 19, § 3, van het samenwerkingsakkoord volledig in overeenstemming te brengen met artikel 18, lid 4, van richtlijn 2012/18/EU, zouden in paragraaf 3 van de voorliggende bepaling de woorden “elke in artikel 4 bedoelde dienst” beter vervangen worden door de woorden “elke organisatie of elke dienst”.

Artikel 22

Uit het dossier dat aan de afdeling Wetgeving van de Raad van State is bezorgd, blijkt dat de voorliggende bepaling strekt tot de, althans gedeeltelijke, omzetting van artikel 22, leden 1 en 2, van richtlijn 2012/18/EU, welke bepalingen op hun beurt verwijzen naar richtlijn 2003/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2003 ‘inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie en tot intrekking van Richtlijn 90/313/EEG van de Raad’.

Uit de voorliggende bepaling vloeit bovendien voort dat elke dienst zich voor de op grond van het samenwerkingsakkoord verkregen informatie moet houden aan de wetgeving die inzake toegang tot informatie op die dienst van toepassing is.

Bijgevolg staat het aan elk van de betrokken bevoegdheidsniveaus om na te gaan of haar wetgeving ter zake volledig verenigbaar is met artikel 22, leden 1 en 2, van richtlijn 2012/18/EU.[5]

Dezelfde opmerking geldt *mutatis mutandis* voor artikel 23 van het samenwerkingsakkoord in het licht van de artikelen 14, lid 2, en 22 van richtlijn 2012/18/EU, voor artikel 24 van het samenwerkingsakkoord in het licht van artikel 23, a), van richtlijn 2012/18/EU, voor artikel 25 van het samenwerkingsakkoord in het licht van artikel 13 van de richtlijn, voor artikel 26 in het licht van artikel 15 van de richtlijn, en voor artikel 34 van het samenwerkingsakkoord in het licht van artikel 19 van de richtlijn.

[5] Voor een soortgelijke opmerking, zie de adviezen 29.005/VR, op 8 april 1999 gegeven over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 17 juli 2000 ‘houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’; 29.051/VR over een voorontwerp dat geleid heeft tot het decreet van 16 december 1999 ‘houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord betreffende het opvangen van de risico’s inherent aan zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn’; 29.053/VR over een voorontwerp dat geleid heeft tot de wet van 22 mei 2001 ‘houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’ en 29.115/VR over een voorontwerp dat geleid heeft tot de ordonnantie van 20 juli 2000 ‘houdende instemming met het Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaams, het Waals en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken’.

Artikel 28

In artikel 28, § 3, eerste lid, moet worden verwezen naar paragraaf 2, tweede lid, in plaats van naar paragraaf 2, derde lid.

Artikel 29

Uit de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggend samenwerkingsakkoord blijkt dat artikel 29 van het samenwerkingsakkoord er voornamelijk toe strekt artikel 14, lid 3, van richtlijn 2012/18/EU om te zetten.

Op dat punt dient te worden vastgesteld dat bij artikel 29 van het samenwerkingsakkoord alleen de verplichting wordt opgelegd om het "veiligheidsrapport" over te zenden terwijl de bij artikel 14, lid 3, van richtlijn 2012/18/EU opgelegde informatieverplichting, harerzijds verder kan gaan dan het louter bezorgen van het veiligheidsrapport, aangezien zij betrekking heeft op het verstrekken van "voldoende gegevens aan de lidstaten die kunnen worden getroffen […] zodat [ze] alle relevante bepalingen van de artikelen 12 en 13, alsmede van dit artikel kunnen toepassen".

Artikel 29 van het akkoord dient te worden herzien om te zorgen voor een correcte omzetting van het Europees recht.

Artikel 33

Bij het samenwerkingsakkoord wordt artikel 20, lid 5, tweede alinea, en lid 9, van richtlijn 2012/18/EU niet omgezet.

De afdeling Wetgeving van de Raad van State ziet niet in hoe de omstandigheid dat de federale en de gewestelijke inspectiediensten hun eigen bevoegdheden behouden, die wordt aangevoerd in de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggend samenwerkingsakkoord, die lacune in het samenwerkingsakkoord kan rechtvaardigen.

Het akkoord behoort dienovereenkomstig te worden aangevuld.

Artikel 34

Uit de tabellen met de overeenstemming tussen richtlijn 2012/18/EU en het voorliggende samenwerkingsakkoord blijkt dat artikel 34, § 1, van het samenwerkingsakkoord er inzonderheid toe strekt artikel 19, lid 1, eerste alinea, van richtlijn 2012/18/EU om te zetten.

In dat artikel 34, § 1, wordt evenwel geen gewag gemaakt van "installaties" of "opslagplaatsen", hoewel die termen wel voorkomen in artikel 19 van de richtlijn. *A priori* zijn de begrippen "installaties" en "opslagplaatsen" weliswaar in principe vervat in het begrip "de inrichting of […] een gedeelte daarvan", maar om problemen ten aanzien van het Europees recht te vermijden, rijst de vraag of het niet beter zou zijn artikel 34, § 1, van het akkoord aldus te wijzigen dat daarin de begrippen "installaties" en "opslagplaatsen" voorkomen.

Artikel 35

Op de vraag met welke bepaling van het samenwerkingsakkoord – in zoverre de niet-naleving ervan een inbreuk vormt – elk van de onderdelen van artikel 35 overeenstemt, hebben de gemachtigde ambtenaren de volgende tabel bezorgd:

"

Artikel 35, § 1	Voorwerp van de inbreuk
1°	Het niet naleven van artikel 5, zijnde het niet naleven aan de algemene zorgplicht bedoeld in artikel 5, eerste lid, en de aantoonplicht bedoeld in artikel 5, tweede lid;
2°	Het niet naleven van artikelen 6 en 10 met betrekking tot het preventiebeleid voor zware ongevallen: - het preventiebeleid voor zware ongevallen niet vaststellen zoals bepaald in artikel 6, § 1; - het preventiebeleid niet beschrijven in een document zoals bepaald in artikel 6, § 2; - het preventiebeleid niet uitvoeren zoals bepaald in artikel 6, § 4; - het preventiebeleid niet herzien en het niet indien nodig bijsturen, zoals bepaald in artikel 6, § 5, en artikel 10;
3°	Het niet naleven van artikelen 7 en 10 met betrekking tot de kennisgeving: - geen kennisgeving of actualisering indienen zoals bepaald in artikel 7, §§ 1, 2 en 4; - de kennisgeving niet herzien en ze niet indien nodig bijsturen, zoals bepaald in artikel 10;

4°	Het niet naleven van de artikelen 8, 10 en 28 met betrekking tot het veiligheidsrapport: - geen veiligheidsrapport of actualisering ervan indienen zoals bepaald in artikel 8, §§ 1, 2, 3 en 5; - het veiligheidsrapport niet herzien en het niet indien nodig bijwerken, zoals bepaald in artikel 8, § 6, en artikel 10; - volgend op de beoordeling geen gewijzigd of aangevuld veiligheidsrapport bezorgen, zoals bepaald in artikel 28, § 3, eerste lid;
5°	Het niet naleven van artikel 9 met betrekking tot domino-effecten, zijnde het niet uitwisselen met de betrokken exploitanten van toereikende informatie zoals bepaald in artikel 9, § 3;
6°	Het niet naleven van artikelen 11 en 14 met betrekking tot het intern noodplan: - geen intern noodplan opstellen zoals bepaald in artikel 11, §§ 1 tot 3; - het intern noodplan niet herzien, niet testen en niet indien nodig bijwerken, zoals bepaald in artikel 14, eerste en derde lid;
7°	Het niet naleven van artikel 15, § 2, zijnde het niet bezorgen aan de gouverneur van de bijkomende gegevens die hij vraagt met het oog op het opstellen van het extern noodplan.
8°	Het niet naleven van artikelen 16, § 1, en 17, § 1, met betrekking tot het activeren van het intern noodplan en de onmiddellijke verwittiging van de overheid;
9°	Het niet naleven van artikel 18 met betrekking tot de informatieverstrekking aan het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering en aan de inspectiediensten in geval van een zwaar ongeval: - het niet zo spoedig na het ongeval verstrekken van de inlichtingen bedoeld in artikel 18, § 1, eerste lid; - het niet verstrekken van de voorgenomen maatregelen bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid; - het niet bijwerken van de verstrekte informatie en deze bijwerking niet bezorgen, zoals bepaald in artikel 18, § 1, derde lid.

”

Met betrekking tot het strafrechtelijk bestraffen van de exploitant die een aantal van de bepalingen van het samenwerkingsakkoord zou hebben geschonden, dient artikel 35 te worden aangevuld met de interne verwijzingen naar de desbetreffende artikelen van het akkoord, met het oog op de naleving van het beginsel van de wettelijkheid van de strafbaarstellingen, welk principe voortvloeit uit artikel 7, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, uit artikel 15, eerste lid, van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, uit artikel 12, tweede lid, van de Grondwet en, wat de gewesten betreft, uit artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980. Op die gronden staat het aan de wetgever de feiten waarop hij een straf stelt in voldoende duidelijke, nauwkeurige en rechtszekerheid biedende bewoordingen te omschrijven.

Artikel 36

Wat de samenstelling van de Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki betreft, dient te worden opgegeven wat verstaan dient te worden onder het begrip "vertegenwoordigers van de bevoegde overheidsdiensten", zoals vermeld in paragraaf 3 van de voorliggende bepaling.

Moet het begrip "bevoegde overheidsdienst" bijvoorbeeld worden begrepen als "bevoegdheidsniveau dat of gefedereerde entiteit die partij is bij het samenwerkingsakkoord", of heeft dat begrip betrekking op elke afzonderlijke bevoegde overheidsdienst die, onder de partijen bij het samenwerkingsakkoord, zou handelen in één van de aangelegenheden die in het samenwerkingsakkoord aan bod komen (wat inhoudt dat eenzelfde partij bij het samenwerkingsakkoord, binnen de Samenwerkingscommissie, zou kunnen beschikken over verscheidene vertegenwoordigde overheidsdiensten)?

Overigens dient de voorliggende bepaling te worden herzien om de nadere regels te bepalen met betrekking tot de in het vooruitzicht gestelde vertegenwoordiging, in het bijzonder wat betreft het aantal vertegenwoordigers.

Artikel 39

Uit artikel 92*bis*, § 5, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 volgt dat de geschillen die tussen de partijen zouden rijzen met betrekking tot de uitlegging of de uitvoering van het voorliggende akkoord moeten worden beslecht door een samenwerkingsgerecht in de zin van die bepaling van de bijzondere wet.

Overeenkomstig het achtste lid van die bepaling moet in het akkoord een regeling worden getroffen voor de werkingskosten van dat gerecht.

Teneinde te voldoen aan die verplichting, moet in het voorliggende akkoord worden vermeld volgens welke nadere regels de werkingskosten over de onderscheiden partijen bij het akkoord zullen worden verdeeld.

Artikel 39, tweede lid, van het akkoord behoort dienovereenkomstig te worden aangevuld.

Bijlage 1

In punt 9 van de noten bij bijlage 1, wordt verwezen naar de "*United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods, Manual of Tests and Criteria*".

Op de vraag of die aanbevelingen geraadpleegd kunnen worden en, zo ja, in welke taal of talen, hebben de gemachtigde ambtenaren het volgende geantwoord:

> "De aanbevelingen zijn beschikbaar op de website van de United Nations Economic Commission for Europe (UNECE) in het Frans en het Engels (daarnaast ook Spaans, Russisch, Chinees,…) http://www.unece.org/?id=6928)

De Europese Unie neemt deze aanbevelingen over in haar regelgeving over transport van gevaarlijke stoffen".

Wat deze aanbevelingen betreft, dient te worden opgemerkt dat deze niet door de constitutioneel (of Europeesrechtelijk) daartoe bevoegde organen tot stand zijn gebracht, deze niet zijn onderworpen aan de geldende waarborgen bij de totstandkoming van regelgeving, en deze niet in het *Belgisch Staatsblad* (of het *Publicatieblad* van de Europese Unie) zijn bekendgemaakt. Om enigszins aan deze bezwaren tegemoet te komen, zou minstens de vindplaats ervan moeten worden aangegeven.[6]

Bijlage 2

Bijlage 2 bij het samenwerkingsakkoord strekt ertoe bijlage III bij richtlijn 2012/18/EU om te zetten ook al wordt die bijlage daarin niet letterlijk weergegeven, hetgeen weliswaar geenszins wordt vereist door het Europees recht.

Dat er geen verplichting geldt om bijlage III bij de richtlijn nauwgezet weer te geven, neemt niet weg dat er toch op dient te worden toegezien dat bijlage 2 bij het akkoord de correcte en volledige omzetting ervan is.

Dat is *in casu* evenwel niet het geval.

Zo bijvoorbeeld wordt in punt 2, ii), b), van bijlage 2 bij het akkoord alleen de evaluatie van de aan de gevaren verbonden risico's vermeld, zonder dat wordt verduidelijkt dat die evaluatie ook betrekking heeft op de beoordeling van de waarschijnlijkheid en de ernst ervan, zoals bepaald in bijlage III, b), ii), bij de richtlijn.

Bijlage 2 bij het akkoord dient aldus te worden herzien en aangevuld dat voor een correcte en volledige omzetting van bijlage III bij de richtlijn wordt gezorgd.

Bijlage 4

Om te zorgen voor een optimale overeenstemming met richtlijn 2012/18/EU, dienen:

1° in de bepaling onder 2°, b), eveneens de "oproepprocedures" te worden vermeld, zoals in richtlijn 2012/18/EU, bijlage IV, 2°, b);

2° in de bepaling onder 2°, f), de woorden "en aan alle naburige inrichtingen" te worden vervangen door de woorden "en aan alle naburige inrichtingen of bedrijven die buiten het toepassingsgebeid van dit samenwerkingsakkoord vallen", zoals in richtlijn 2012/18/EU, bijlage IV, 2°, f).

[6] *Cfr.* advies 53.163/3 over een ontwerp dat geleid heeft tot het besluit van de Vlaamse Regering van 7 mei 2013 'tot wijziging van diverse besluiten inzake leefmilieu houdende omzetting van Europese richtlijnen en andere diverse wijzigingen'.

Bijlage 6

In punt 2 van deel 1 van bijlage 6 moeten de woorden “van de richtlijn” worden vervangen door de woorden “van het samenwerkingsakkoord”.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Wim GEURTS Marnix VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de minister-president van de Vlaamse Regering en de Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

Art. 2. Instemming wordt betuigd met het Samenwerkingsakkoord van 16 februari 2016 tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken.

Brussel, 26 februari 2016.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Geert BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Joke SCHAUVLIEGE

BIJLAGE:

Tekst van de samenwerkingsovereenkomst en bijlagen

Accord de coopération entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale concernant la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses

Vu la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, l'article 6, § 1er, I et II, modifié par les lois spéciales du 8 août 1988 et du 16 juillet 1993 et la loi spéciale du 6 janvier 2014 relative à la Sixième Réforme de l'Etat, et l'article 92bis, § 3, b), inséré par la loi spéciale du 8 août 1988 et modifié par la loi spéciale du 16 juillet 1993;

Vu la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux institutions bruxelloises, les articles 4 et 42, modifiés par les lois spéciales du 16 juillet 1993 et du 27 mars 2006, la loi spéciale du 6 janvier 2014 portant modification de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises, en exécution des articles 118 et 123 de la Constitution, la loi spéciale du 6 janvier 2014 relative à la Sixième Réforme de l'Etat et la loi spéciale du 6 janvier 2014 modifiant la loi spéciale du 8 août 1980 de réformes institutionnelles, la loi spéciale du 6 janvier 1989 sur la Cour constitutionnelle et la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises;

Vu l'avis n° 1.912 du Conseil National du travail, donné le 30 septembre 2014;

Vu l'avis du "Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed", donné le 26 novembre 2014;

Vu l'accord de coopération du 21 juin 1999 entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale concernant la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses, modifié par l'accord de coopération du 1er juin 2006;

Considérant qu'en vertu de l'article 92bis, § 3, b), de la loi spéciale du 8 août 1980, l'Etat fédéral et les régions sont tenus de conclure un accord de coopération pour l'application aux niveaux fédéral et régional des règles fixées par l'Union européenne concernant les risques d'accidents majeurs de certaines activités industrielles;

Samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, artikel 6, § 1, I en II, gewijzigd door de bijzondere wetten van 8 augustus 1988 en 16 juli 1993 en de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming, en artikel 92bis, § 3, b), ingevoegd bij de bijzondere wet van 8 augustus 1988 en gewijzigd door de bijzondere wet van 16 juli 1993;

Gelet op de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, artikelen 4 en 42, gewijzigd bij de bijzondere wetten van 16 juli 1993 en van 27 maart 2006, de bijzondere wet van 6 januari 2014 tot wijziging van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen, ter uitvoering van de artikelen 118 en 123 van de Grondwet, de bijzondere wet van 6 januari 2014 met betrekking tot de Zesde Staatshervorming en de bijzondere wet van 6 januari 2014. tot wijziging van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof en de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen;

Gelet op het advies nr. 1.912 van de Nationale Arbeidsraad, gegeven op 30 september 2014;

Gelet op het advies van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed, gegeven op 26 november 2014;

Gelet op het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken vervangt, gewijzigd door het samenwerkingsakkoord van 1 juni 2006;

Overwegende dat krachtens artikel 92bis, § 3, b) van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 de Federale Staat en de gewesten gehouden zijn een samenwerkingsakkoord te sluiten voor de toepassing op federaal en gewestelijk vlak van de regelen die de Europese Unie heeft vastgesteld inzake de risico's van zware ongevallen bij bepaalde industriële activiteiten;

Considérant que cette matière fait l'objet de la directive 2012/18/UE du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2012 concernant la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses, modifiant puis abrogeant la directive 96/82/CE;

Considérant que la Convention sur les effets transfrontières des accidents industriels, signée à Helsinki le 17 mars 1992, et la Convention n° 174 concernant la prévention des accidents industriels majeurs, adoptée à Genève le 22 juin 1993 par la Conférence internationale du Travail lors de sa quatre-vingtième session, traitent de la même matière et qu'il est donc indiqué d'en assurer la mise en application au moyen du même accord de coopération;

Considérant que la mise en application de ces dispositions relève en partie de la compétence de l'Etat fédéral et en partie de celle des régions et que certaines dispositions relèvent de compétences communes;

Considérant qu'en vue d'assurer une mise en application coordonnée et efficace de ces dispositions d'une part, et de ne pas confronter les exploitants des établissements visés par ces dispositions à des réglementations insuffisamment harmonisées ou qui se chevauchent d'autre part, il est indispensable d'agir au moyen d'un accord de coopération d'application directe;

Considérant que seul un accord de coopération ayant force de loi offre une garantie suffisante pour adopter une réglementation coordonnée optimale pour l'ensemble du territoire belge;

Considérant que, notamment pour répondre aux exigences de la directive 2012/18/UE du 4 juillet 2012 précitée et intégrer de façon claire et cohérente les dispositions nouvelles et modifiées, il y a lieu d'abroger l'accord de coopération du 21 juin 1999 précité, et de le remplacer par le présent accord de coopération;

Considérant que, depuis l'adoption de l'accord de coopération du 21 juin 1999, la réglementation en matière d'inspection des différents services a évolué et a été modernisée;

Considérant qu'en important les dispositions pertinentes des réglementations fédérale et régionale en matière d'inspection dans l'accord de coopération, il est tenu compte de cette évolution et de cette modernisation, sans nuire à la notion de coopération;

Overwegende dat die materie het voorwerp uitmaakt van richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van richtlijn 96/82/EG;

Overwegende dat het Verdrag betreffende de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, ondertekend te Helsinki op 17 maart 1992, en het Verdrag nr. 174 betreffende de voorkoming van zware industriële ongevallen, aangenomen te Genève op 22 juni 1993 door de Internationale Arbeidsorganisatie tijdens haar tachtigste zitting, betrekking hebben op dezelfde materie en dat het derhalve aangewezen is de tenuitvoerlegging ervan te verzekeren door middel van hetzelfde samenwerkingsakkoord;

Overwegende dat de tenuitvoerlegging van die bepalingen deels tot de bevoegdheid van de Federale Staat en deels tot deze van de gewesten behoort en dat sommige bepalingen tot beider bevoegdheid behoren;

Overwegende dat een gecoördineerde en doeltreffende tenuitvoerlegging van die bepalingen enerzijds, en de noodzaak de exploitanten van de door die bepalingen beoogde inrichtingen niet te confronteren met onvoldoende op elkaar afgestemde of overlappende regelgeving anderzijds, vereist dat dat gebeurt door middel van een samenwerkingsakkoord dat rechtstreeks van toepassing is;

Overwegende dat alleen een samenwerkingsakkoord met kracht van wet een voldoende garantie biedt om voor het hele Belgische grondgebied een optimaal gecoördineerde regeling te treffen;

Overwegende dat, met name om te beantwoorden aan de eisen van de voormelde richtlijn 2012/18/EU van 4 juli 2012 en om de nieuwe en aangepaste bepalingen op een duidelijke en samenhangende wijze te integreren, er reden is om het voormelde samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, op te heffen en te vervangen door dit samenwerkingsakkoord;

Overwegende dat sinds de aanname van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 de regelgeving inzake inspectie van verschillende diensten geëvolueerd en gemoderniseerd is;

Overwegende dat door de relevante bepalingen van de federale en gewestelijke regelgeving inzake inspectie te importeren in dit samenwerkingsakkoord rekening wordt gehouden met die evolutie en modernisering, zonder afbreuk te doen aan de samenwerkingsgedachte;

Considérant qu'en vue d'une application uniforme de l'accord de coopération et d'un échange optimal d'information entre les autorités compétentes, la structure permanente de concertation qui avait été mise en place sous l'accord de coopération du 21 juin 1999 précité, demeure;

Considérant que le présent accord de coopération n'exclut pas que les régions inscrivent dans leur législation sur les établissements classés comme dangereux, insalubres et incommodes, l'obligation de rédiger un rapport de sécurité ou une étude de sûreté en vue de l'évaluation de la demande de permis prévue par la législation concernée, et ce sur la base des données disponibles et nécessaires à ce moment;

Considérant que les régions veillent à ce que, dans ce cas, le rapport ou l'étude soient conçus de telle manière qu'ils puissent être complétés ultérieurement pour constituer le rapport de sécurité visé par le présent accord de coopération;

Considérant que selon l'article 31 de la directive 2012/18/UE du 4 juillet 2012 précitée, les Etats membres mettent en vigueur les dispositions législatives et administratives nécessaires pour s'y conformer au plus tard le 31 mai 2015;

Considérant que les parties à cet accord de coopération s'engagent à mener immédiatement après l'entrée en vigueur du présent accord de coopération, une étude conjointe sur le financement des missions des autorités fédérales et régionales visées dans le présent accord de coopération ;

L'Etat fédéral, représenté par le Ministre de l'Emploi et de l'Economie, le Ministre de la Sécurité et l'Intérieur et la Ministre de l'Environnement;

La Région flamande, représentée par le Gouvernement flamand, en la personne de son Ministre-Président et de la Ministre de l'Environnement, de la Nature et de l'Agriculture;

La Région wallonne, représentée par le Gouvernement wallon en la personne de son Ministre-Président et du Ministre de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire;

La Région de Bruxelles-Capitale, représentée par le Gouvernement de Bruxelles-Capitale en la personne de son Ministre-Président, chargé du Développement territorial, et de la Ministre chargée de l'Environnement;

Ont convenu ce qui suit :

Overwegende dat met het oog op een uniforme toepassing van het samenwerkingsakkoord en een optimale informatie-uitwisseling tussen de bevoegde overheden de permanente overlegstructuur, die werd opgezet onder het voormeld samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, bestendigd wordt;

Overwegende dat dit samenwerkingsakkoord niet belet dat de gewesten in hun wetgeving op de gevaarlijke, ongezonde en hinderlijke bedrijven de verplichting kunnen opleggen om een veiligheidsrapport of een veiligheidsstudie op te stellen met het oog op het beoordelen van een aanvraag voor het verkrijgen van een in die wetgeving bedoelde vergunning en dit op grond van de op dat ogenblik beschikbare en benodigde gegevens;

Overwegende dat de gewesten erover waken dat in een dergelijk geval het rapport of de studie op zodanige manier wordt opgevat dat het rapport of de studie later kan worden aangevuld tot het veiligheidsrapport zoals het in dit samenwerkingsakkoord wordt bedoeld;

Overwegende dat krachtens artikel 31 van de voormelde richtlijn 2012/18/EU van 4 juli 2012, de lidstaten de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking doen treden om er uiterlijk op 31 mei 2015 aan te voldoen;

Overwegende dat de partijen bij dit samenwerkingsakkoord zich ertoe verbinden om onmiddellijk na de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord een gezamenlijke studie uit te voeren naar de financiering van de opdrachten van de federale en gewestelijke overheden zoals bedoeld in dit samenwerkingsakkoord;

De Federale Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Werk en Economie, de Minister van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en de Minister van Leefmilieu;

Het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse Regering, in de persoon van haar Minister-President en de Minister van Omgeving, Natuur en Landbouw;

Het Waalse Gewest, vertegenwoordigd door de Waalse Regering, in de persoon van haar Minister-President en de Minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening;

Het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, vertegenwoordigd door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering in de persoon van haar Minister-President, belast met Territoriale Ontwikkeling, en de Minister belast met Leefmilieu;

Zijn overeengekomen wat volgt :

CHAPITRE 1er. — *Dispositions générales*

Article 1er. § 1er. Le présent accord de coopération transpose partiellement la directive 2012/18/UE du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2012 concernant la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses, modifiant puis abrogeant la directive 96/82/CE.

§ 2. Le présent accord de coopération est d'application directe.

§ 3. Le présent accord de coopération a pour objet la prévention des accidents majeurs impliquant des substances dangereuses et la limitation de leurs conséquences pour la santé humaine et l'environnement, afin d'assurer de façon cohérente et efficace dans tout le pays un niveau de protection élevé.

Art. 2. Pour l'application du présent accord de coopération, l'on entend par :

1° établissement : l'ensemble du site placé sous le contrôle d'un exploitant où des substances dangereuses sont présentes dans une ou plusieurs installations, y compris les infrastructures ou les activités communes ou connexes; les établissements sont soit des établissements seuil bas, soit des établissements seuil haut;

2° établissement seuil bas : un établissement dans lequel des substances dangereuses sont présentes dans des quantités égales ou supérieures aux quantités indiquées dans la colonne 2 de l'annexe 1, partie 1 ou partie 2, mais inférieures aux quantités indiquées dans la colonne 3 de l'annexe 1, partie 1 ou partie 2, le cas échéant en appliquant la règle de cumul exposée à la note 4 relative à l'annexe 1;

3° établissement seuil haut : un établissement dans lequel des substances dangereuses sont présentes dans des quantités égales ou supérieures aux quantités figurant dans la colonne 3 de l'annexe 1, partie 1 ou partie 2, le cas échéant en appliquant la règle de cumul exposée à la note 4 relative à l'annexe 1;

4° établissement voisin : un établissement situé à une telle proximité d'un autre établissement qu'il accroît le risque ou les conséquences d'un accident majeur;

HOOFDSTUK 1. — *Algemene bepalingen*

Artikel 1. § 1. Dit samenwerkingsakkoord voorziet in de gedeeltelijke omzetting van de richtlijn 2012/18/EU van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, houdende wijziging en vervolgens intrekking van richtlijn 96/82/EG.

§ 2. Dit samenwerkingsakkoord is rechtstreeks toepasselijk.

§ 3. Dit samenwerkingsakkoord heeft betrekking op de preventie van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn, en de beperking van de gevolgen daarvan voor de menselijke gezondheid en het milieu, teneinde op coherente en doeltreffende wijze een hoog niveau van bescherming in het hele land te waarborgen.

Art. 2. Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord wordt verstaan onder:

1° inrichting: het gehele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten; inrichtingen zijn ofwel lagedrempelinrichtingen ofwel hogedrempelinrichtingen;

2° lagedrempelinrichting: een inrichting waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in hoeveelheden die gelijk zijn aan of groter dan de in kolom 2 van deel 1 of kolom 2 van deel 2 van bijlage 1 vermelde hoeveelheden, die evenwel niet gelijk zijn aan of groter dan de in kolom 3 van deel 1 of in kolom 3 van deel 2 van bijlage 1 vermelde hoeveelheden, in voorkomend geval gebruikmakend van de in noot 4 bij bijlage 1 bedoelde sommatieregel;

3° hogedrempelinrichting: een inrichting waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in hoeveelheden die gelijk zijn aan of groter dan de in kolom 3 van deel 1 of kolom 3 van deel 2 van bijlage 1 vermelde hoeveelheden, in voorkomend geval gebruikmakend van de in noot 4 bij bijlage 1 bedoelde sommatieregel;

4° naburige inrichting: een inrichting die zich zodanig dicht bij een andere inrichting bevindt dat het risico op of de gevolgen van een zwaar ongeval worden vergroot;

5° nouvel établissement :

a) un établissement qui entre en service à la date d'entrée en vigueur du présent accord de coopération ou après celle-ci;

b) un site d'exploitation qui entre dans le champ d'application du présent accord de coopération, en raison de modifications de ses installations ou activités qui entraînent un changement de son inventaire des substances dangereuses;

c) un établissement seuil bas qui devient un établissement seuil haut, ou vice versa, en raison de modifications de ses installations ou activités qui entraînent un changement de son inventaire des substances dangereuses.

6° établissement existant : un établissement

a) qui relève de l'accord de coopération du 21 juin 1999 le jour précédent celui de l'entrée en vigueur du présent accord de coopération, et

b) qui à dater de l'entrée en vigueur du présent accord de coopération entre dans le champ d'application de cet accord, sans que soit changé son classement en tant qu'établissement seuil bas ou établissement seuil haut;

7° autre établissement : pour des raisons autres que celles mentionnées au 5°, un site d'exploitation qui entre dans le champ d'application du présent accord de coopération ou un établissement seuil bas qui devient un établissement seuil haut, ou vice versa;

8° installation : une unité technique au sein d'un établissement et en surface ou sous le sol, dans laquelle des substances dangereuses sont produites, utilisées, manipulées ou stockées; elle comprend tous les équipements, structures, tuyauteries, machines, outils, embranchements ferroviaires, quais de chargement et de déchargement, appontements desservant l'installation, jetées, dépôts ou structures analogues, flottantes ou non, nécessaires pour le fonctionnement de cette installation;

9° exploitant : toute personne physique ou morale qui exploite l'établissement;

10° substance dangereuse : une substance ou un mélange relevant de la partie 1 ou figurant dans la partie 2 de l'annexe 1, entre autres en tant que matière première, produit, produit dérivé, résidu ou intermédiaire;

5° nieuwe inrichting:

a) een inrichting die in bedrijf wordt gesteld op of na de datum van inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord;

b) een bedrijf dat onder het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord komt door wijzigingen van haar installaties of activiteiten die leiden tot een wijziging van haar inventaris van gevaarlijke stoffen;

c) een lagedrempelinrichting die een hogedrempelinrichting wordt, of omgekeerd, door wijzigingen van haar installaties of activiteiten die leiden tot een wijziging van haar inventaris van gevaarlijke stoffen.

6° bestaande inrichting: een inrichting die

a) de dag vóór de datum van inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord onder het toepassingsgebied viel van het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999, en

b) vanaf de datum van inwerkingtreding van het huidig samenwerkingsakkoord onder het toepassingsgebied van dit akkoord valt zonder wijziging van haar indeling als lagedrempelinrichting of hogedrempelinrichting;

7° andere inrichting: een bedrijf dat onder het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord komt of een lagedrempelinrichting die een hogedrempelinrichting wordt, of omgekeerd, om andere redenen dan die welke zijn bedoeld in 5°;

8° installatie: een technische eenheid binnen een inrichting, boven- of ondergronds, waar gevaarlijke stoffen worden geproduceerd, gebruikt, behandeld of opgeslagen, en die alle uitrusting, constructies, leidingen, machines, gereedschappen, spoorwegaftakkingen, laad- en loskades, aanlegsteigers voor de installatie, pieren, depots of soortgelijke, al dan niet drijvende constructies, omvat die nodig zijn voor de werking van die installatie;

9° exploitant: iedere natuurlijke of rechtspersoon die de inrichting exploiteert;

10° gevaarlijke stof: een onder deel 1 van bijlage 1 vallende of in deel 2 van bijlage 1 opgenomen stof of mengsel, onder meer onder de vorm van grondstof, product, bijproduct, residu of tussenproduct;

11° mélange : un mélange ou une solution composé de deux substances ou plus;

12° présence de substances dangereuses : la présence réelle ou anticipée de substances dangereuses dans l'établissement, ou de substances dangereuses dont il est raisonnable de prévoir qu'elles pourraient être produites en cas de perte de contrôle des procédés, y compris des activités de stockage, dans une installation au sein de l'établissement, dans des quantités égales ou supérieures aux quantités seuils fixées dans la partie 1 ou dans la partie 2 de l'annexe 1;

13° accident majeur : un événement tel qu'une émission, un incendie ou une explosion d'importance majeure résultant de développements incontrôlés survenus au cours de l'exploitation d'un établissement couvert par le présent accord de coopération, entraînant pour la santé humaine ou pour l'environnement, un danger grave, immédiat ou différé, à l'intérieur ou à l'extérieur de l'établissement, et faisant intervenir une ou plusieurs substances dangereuses;

14° danger : la propriété intrinsèque d'une substance dangereuse ou d'une situation physique de pouvoir provoquer des dommages pour la santé humaine ou l'environnement;

15° risque : la probabilité qu'un effet spécifique se produise dans une période donnée ou dans des circonstances déterminées;

16° stockage : la présence d'une certaine quantité de substances dangereuses à des fins d'entreposage, de mise en dépôt sous bonne garde ou d'emmagasinage;

17° public: une ou plusieurs personnes physiques ou morales, ainsi que les associations, organisations ou groupes constitués par ces personnes;

18° inspection : toutes les actions, y compris les visites de site, les contrôles des mesures, systèmes et rapports internes et documents de suivi, ainsi que toute activité de suivi nécessaire, effectuées par les inspecteurs, pour vérifier, encourager et, le cas échéant, imposer le respect des dispositions du présent accord de coopération par les exploitants;

19° inspecteur : un membre du personnel des services d'inspection visés à l'article 4, § 3, désigné conformément à l'article 4, § 4;

11° mengsel: een mengsel of oplossing bestaande uit twee of meer stoffen;

12° aanwezigheid van gevaarlijke stoffen: de werkelijke of verwachte aanwezigheid van gevaarlijke stoffen in de inrichting, of van gevaarlijke stoffen waarvan redelijkerwijs kan worden voorzien dat ze zouden kunnen ontstaan bij verlies van controle over de processen, met inbegrip van opslagactiviteiten, in installaties binnen de inrichting, in hoeveelheden, die gelijk zijn aan of groter dan de in deel 1 of deel 2 van bijlage 1 vermelde drempelwaarden;

13° zwaar ongeval: een gebeurtenis, zoals een zware emissie, brand of explosie die het gevolg is van ongecontroleerde ontwikkelingen tijdens de exploitatie van een inrichting waarop dit samenwerkingsakkoord van toepassing is, waardoor hetzij onmiddellijk, hetzij na verloop van tijd ernstig gevaar voor de menselijke gezondheid of het milieu, binnen of buiten de inrichting ontstaat en waarbij één of meer gevaarlijke stoffen betrokken zijn;

14° gevaar: de intrinsieke eigenschap van een gevaarlijke stof of van een fysische situatie die potentieel tot schade voor de menselijke gezondheid of het milieu kan leiden;

15° risico: de waarschijnlijkheid dat een bepaald effect zich binnen een bepaalde periode of onder bepaalde omstandigheden voordoet;

16° opslag: de aanwezigheid van een hoeveelheid gevaarlijke stoffen voor opslag, veilige bewaring of voorraadbewaring;

17° het publiek: een of meer natuurlijke of rechtspersonen, alsook hun verenigingen, organisaties of groepen;

18° inspectie: alle door de inspecteurs ondernomen acties, met inbegrip van bezoeken ter plaatse, controles van de interne maatregelen, systemen en rapporten en vervolgdocumenten, en alle noodzakelijke follow-up, om de naleving van de voorschriften van dit samenwerkingsakkoord door de exploitanten te controleren, te bevorderen en indien nodig af te dwingen;

19° inspecteur: een overeenkomstig artikel 4, § 4, aangewezen personeelslid van een inspectiedienst bedoeld in artikel 4, § 3;

20° équipe d'inspection : l'ensemble des inspecteurs compétents pour l'inspection des établissements situés sur le territoire d'une région;

20° inspectieteam : alle inspecteurs bevoegd voor de inspectie van de inrichtingen gelegen op het grondgebied van een gewest;

21° plan d'urgence externe : le plan particulier d'urgence et d'intervention visé par l'article 2ter de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile et par l'article 9 de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile;

21° extern noodplan: het bijzonder nood- en interventieplan bedoeld in artikel 2ter van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming en in artikel 9 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid;

22° zone de planification d'urgence : la zone définie en vertu des articles 2 et 2ter de la loi du 31 décembre 1963 sur la protection civile et des articles 8 et 9 de la loi du 15 mai 2007 relative à la sécurité civile;

22° noodplanningszone: de zone die gedefinieerd wordt krachtens artikelen 2 en 2ter van de wet van 31 december 1963 betreffende de civiele bescherming en artikelen 8 en 9 van de wet van 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid;

23° gouverneur : les gouverneurs de province et l'autorité de l'agglomération bruxelloise compétente en vertu de l'article 48 de la loi spéciale du 12 janvier 1989 relative aux Institutions bruxelloises ;

23° gouverneur: de provinciegouverneurs en de krachtens artikel 48 van de bijzondere wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse Instellingen bevoegde overheid van de Brusselse agglomeratie;

24° accord de coopération du 21 juin 1999 : l'accord de coopération du 21 juin 1999 entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale concernant la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses, modifié par l'accord de coopération du 1er juin 2006 et abrogé par le présent accord de coopération.

24° samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999: het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, gewijzigd door het samenwerkingsakkoord van 1 juni 2006 en opgeheven door het huidig samenwerkingsakkoord.

Art. 3. § 1er. Le présent accord de coopération s'applique aux établissements définis à l'article 2, 1°.

Art. 3. § 1. Dit samenwerkingsakkoord is van toepassing op de inrichtingen bedoeld in artikel 2, 1°.

Les articles 8, 12, 13, 14, alinéa 2, 15, 21, 28 et 29 s'appliquent uniquement aux établissements seuil haut.

De artikelen 8, 12, 13, 14, tweede lid, 15, 21, 28 en 29 zijn uitsluitend van toepassing op hogedrempelinrichtingen.

§ 2. Le présent accord de coopération ne s'applique pas :

§ 2. Dit samenwerkingsakkoord is niet van toepassing op:

1° aux établissements, installations ou aires de stockage militaires;

1° militaire inrichtingen, installaties of opslagplaatsen;

2° aux dangers liés aux rayonnements ionisants provenant de substances;

2° gevaren die samenhangen met ioniserende straling afkomstig van stoffen;

3° au transport de substances dangereuses - et le stockage temporaire intermédiaire qui y est directement lié - par route, rail, voies navigables intérieures et maritimes ou par air, y compris les activités de chargement et de déchargement et le transfert vers et à partir d'un autre mode de transport aux quais de chargement, aux quais ou aux gares ferroviaires de triage, à l'extérieur des établissements visés par le présent accord de coopération;

3° het vervoer van gevaarlijke stoffen - en de daaraan rechtstreeks gerelateerde tijdelijke opslag - over de weg, per spoor, over binnenwateren of over zee of door de lucht, met inbegrip van laden en lossen en de overbrenging naar en van een andere vervoerswijze in havens, op kaden of op spoorwegemplacementen, buiten de door dit samenwerkingsakkoord bestreken inrichtingen;

4° au transport de substances dangereuses par pipelines, y compris les stations de pompage, à l'extérieur des établissements visés par le présent accord de coopération;

5° à l'exploitation, à savoir la prospection, l'extraction et le traitement, des matières minérales dans les mines et les carrières, y compris au moyen de forages;

6° aux activités de prospection et d'exploitation offshore de matières minérales, y compris d'hydrocarbures;

7° au stockage de gaz sur des sites offshore souterrains, qu'il s'agisse de sites réservés au stockage ou de sites dans lesquels la prospection et l'exploitation de matières minérales, y compris d'hydrocarbures, ont également lieu;

8° aux décharges de déchets, y compris le stockage souterrain de déchets.

§ 3. Par dérogation au paragraphe 2, 5° et 8°, relèvent du champ d'application du présent accord de coopération :

1° le stockage de gaz souterrain à terre dans les strates naturelles, en aquifères, en cavités salines et dans des mines désaffectées;

2° les opérations de traitement chimique et thermique ainsi que le stockage lié à ces opérations qui entraînent la présence de substances dangereuses;

3° les installations en activité d'élimination des stériles, y compris les bassins de décantation des stériles, qui contiennent des substances dangereuses.

Art. 4. § 1er. Sont désignés comme « service de coordination » pour l'application du présent accord de coopération :

1° le service désigné par le Gouvernement flamand, pour les établissements situés en Région flamande;

2° le service désigné par le Gouvernement wallon, pour les établissements situés en Région wallonne;

3° le service désigné par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, pour les établissements situés en Région de Bruxelles-Capitale.

4° het vervoer van gevaarlijke stoffen door pijpleidingen, met inbegrip van de pompstations, buiten de onder dit samenwerkingsakkoord begrepen inrichtingen;

5° de exploitatie, namelijk de exploratie, winning en verwerking, van mineralen in mijnen en groeven, ook door middel van boringen;

6° de offshore exploratie en exploitatie van mineralen, met inbegrip van koolwaterstoffen;

7° de offshore ondergrondse gasopslag, met inbegrip van zowel specifieke opslaglocaties als locaties waar eveneens aan exploratie en exploitatie van mineralen, met inbegrip van koolwaterstoffen, wordt gedaan;

8° stortplaatsen voor afval, met inbegrip van ondergrondse opslag van afval.

§ 3. In afwijking van paragraaf 2, 5° en 8°, vallen onder het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord:

1° onshore ondergrondse gasopslag in natuurlijke aardlagen, waterhoudende grondlagen, zoutholtes en niet meer gebruikte mijnen;

2° chemische en thermische verwerkingsactiviteiten en opslag die samenhangt met die activiteiten, waarbij gevaarlijke stoffen betrokken zijn;

3° operationele voorzieningen voor het zich ontdoen van residuen, waaronder residuvijvers of -bekkens, die gevaarlijke stoffen bevatten.

Art. 4. § 1. Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord worden aangewezen als "coördinerende dienst":

1° de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Vlaamse Gewest gelegen zijn;

2° de door de Waalse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Waalse Gewest gelegen zijn;

3° de door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen zijn.

§ 2. Sont désignés comme « service d'évaluation » pour l'application du présent accord de coopération:

1° le service désigné par le Gouvernement flamand, pour les établissements situés en Région flamande;

2° le service désigné par le Gouvernement wallon, pour les établissements situés en Région wallonne;

3° le service désigné par le Gouvernement de la Région Bruxelles-Capitale, pour les établissements situés en Région de Bruxelles-Capitale;

4° le service chargé du contrôle de la sécurité du travail du Service public fédéral Emploi, Travail et Concertation sociale;

5° pour les établissements relevant du champ d'application du règlement général sur les explosifs, de la législation en matière de stockage souterrain de gaz ou de la législation relative au transport de produits gazeux et autres au moyen de canalisations, le service compétent du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes Moyennes et Energie;

6° le service désigné par le Service public fédéral Intérieur;

7° la zone de secours compétente ou le service d'incendie compétent s'il n'est pas encore intégré dans une zone de secours.

§ 3. Sont désignés comme « service d'inspection » pour l'application du présent accord de coopération :

1° le service désigné par le Gouvernement flamand, pour les établissements situés en Région flamande;

2° le service désigné par le Gouvernement wallon, pour les établissements situés en Région wallonne;

3° le service désigné par le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, pour les établissements situés en Région Bruxelles-Capitale;

4° le service chargé du contrôle de la sécurité du travail du Service public fédéral Emploi, Travail et Concertation sociale;

§ 2. Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord worden aangewezen als "beoordelingsdienst":

1° de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Vlaamse Gewest gelegen zijn;

2° de door de Waalse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Waalse Gewest gelegen zijn;

3° de door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen zijn;

4° de met het toezicht op de arbeidsveiligheid belaste dienst van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg;

5° voor inrichtingen die vallen onder het toepassingsgebied van het algemeen reglement op de springstoffen, van de wetgeving inzake ondergrondse opslag van gas of van de wetgeving betreffende het vervoer van gasachtige en andere producten door middel van leidingen, de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie;

6° de door de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken aangewezen dienst;

7° de bevoegde hulpverleningszone of de bevoegde brandweerdienst als die nog niet geïntegreerd is in een hulpverleningszone.

§ 3. Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord worden aangewezen als "inspectiedienst":

1° de door de Vlaamse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Vlaamse Gewest gelegen zijn;

2° de door de Waalse Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Waalse Gewest gelegen zijn;

3° de door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering aangewezen dienst, voor de inrichtingen die in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest gelegen zijn;

4° de met het toezicht op de arbeidsveiligheid belaste dienst van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg;

5° pour les établissements relevant du champ d'application du règlement général sur les explosifs, la législation en matière de stockage souterrain de gaz et la législation relative au transport de produits gazeux et autres au moyen de canalisations, le service compétent du Service public fédéral Economie, P.M.E., Classes Moyennes et Energie.

§ 4. Les ministres fédéraux et régionaux compétents pour les services visés aux paragraphes 1er à 3, désignent chacun en ce qui le concerne, les membres du personnel de ces services chargés en particulier des missions dévolues à ces services.

La désignation visée au 1er alinéa est publiée au Moniteur belge.

Toute modification est communiquée de la même manière.

5° voor inrichtingen die vallen onder het toepassingsgebied van het algemeen reglement op de springstoffen, de wetgeving inzake ondergrondse opslag van gas en de wetgeving betreffende het vervoer van gasachtige en andere producten door middel van leidingen, de bevoegde dienst van de Federale Overheidsdienst Economie, K.M.O., Middenstand en Energie.

§ 4. De federale en gewestelijke ministers die bevoegd zijn voor de diensten, bedoeld in paragrafen 1 tot 3, wijzen ieder voor zich, de personeelsleden van die diensten aan die in het bijzonder belast zijn met de aan deze diensten toegewezen opdrachten.

De aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad.

Iedere wijziging wordt op dezelfde wijze bekendgemaakt.

CHAPITRE 2 - *Prévention des accidents majeurs*

Art. 5. L'exploitant prend toutes les mesures qui s'imposent pour prévenir les accidents majeurs et pour en limiter les conséquences pour la santé humaine et l'environnement.

L'exploitant est à tout moment en mesure de prouver aux services compétents, en particulier aux services d'inspection, qu'il a pris toutes les mesures nécessaires prévues par le présent accord de coopération.

Art 6. § 1er. L'exploitant établit une politique de prévention des accidents majeurs.

La politique de prévention des accidents majeurs assure un niveau élevé de protection de la santé humaine et de l'environnement et est proportionnée aux dangers d'accidents majeurs.

§ 2. L'exploitant rédige un document décrivant cette politique.

Il inclut les objectifs globaux et les principes d'action de l'exploitant, le rôle et la responsabilité de la direction, ainsi que l'engagement d'améliorer en permanence la maîtrise des dangers d'accidents majeurs et d'assurer un niveau de protection élevé.

HOOFDSTUK 2 - *Preventie van zware ongevallen*

Art. 5. De exploitant neemt alle nodige maatregelen om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor de menselijke gezondheid en het milieu te beperken.

De exploitant is te allen tijde in staat om aan de bevoegde diensten, in het bijzonder aan de inspectiediensten, aan te tonen dat hij alle in dit samenwerkingsakkoord aangegeven noodzakelijke maatregelen heeft genomen.

Art 6. § 1. De exploitant stelt een preventiebeleid voor zware ongevallen vast.

Dit beleid staat borg voor een hoog beschermingsniveau van de menselijke gezondheid en het milieu en is evenredig met de gevaren van zware ongevallen.

§ 2. De exploitant stelt een document op waarin hij dit beleid beschrijft.

Het bevat de algemene doelen van en beginselen voor het handelen van de exploitant, alsook de rol en de verantwoordelijkheid van het management, en de verbintenis de beheersing van gevaren van zware ongevallen continu te verbeteren en een hoog beschermingsniveau te waarborgen.

L'exploitant tient le document à la disposition des services d'inspection compétents.

De exploitant houdt het document ter beschikking van de bevoegde inspectiediensten.

§ 3. Le paragraphe 2, alinéa 1er et 2, ne s'applique pas si avant l'entrée en vigueur du présent accord de coopération l'exploitant a rédigé un document définissant la politique de prévention des accidents majeurs en vertu de l'accord de coopération du 21 juin 1999 et si les informations contenues dans ce document sont conformes au paragraphe 2, alinéa 2, et demeurent inchangées.

§ 3. Paragraaf 2, eerste en tweede lid, is niet van toepassing indien de exploitant een document heeft opgesteld dat het preventiebeleid voor zware ongevallen beschrijft vóór de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord krachtens het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 en de informatie vervat in het document beantwoordt aan paragraaf 2, tweede lid, en ongewijzigd is gebleven.

§ 4. L'exploitant met en œuvre la politique de prévention des accidents majeurs par des moyens et des structures appropriés et par un système de gestion de la sécurité, conformément à l'annexe 2.

§ 4. De exploitant voert het preventiebeleid voor zware ongevallen uit, met passende middelen, structuren en een veiligheidsbeheersysteem, in overeenstemming met bijlage 2.

Le système de gestion de la sécurité repose sur une évaluation des risques et est proportionné aux dangers d'accidents majeurs, aux activités et à la complexité de l'organisation de l'établissement.

Het veiligheidsbeheersysteem is gebaseerd op de evaluatie van de risico's en is evenredig met de gevaren van zware ongevallen, de activiteiten en de complexiteit van de organisatie van de inrichting.

§ 5. Sans préjudice de l'article 10, l'exploitant révise périodiquement et au moins tous les cinq ans, la politique de prévention des accidents majeurs.

§ 5. Onverminderd artikel 10, herziet de exploitant het preventiebeleid voor zware ongevallen periodiek en ten minste om de vijf jaar.

Si nécessaire, l'exploitant adapte la politique de prévention et met à jour le document visé au paragraphe 2, conformément à cette adaptation.

Indien nodig stuurt de exploitant het preventiebeleid bij en past het document, bedoeld in paragraaf 2, aan overeenkomstig deze bijsturing.

Art. 7. § 1er. L'exploitant introduit auprès du service de coordination compétent une notification contenant les informations suivantes :

Art. 7. § 1. De exploitant dient een kennisgeving in bij de bevoegde coördinerende dienst, die de volgende informatie bevat:

1° le nom de l'exploitant, l'adresse complète de l'établissement concerné et son numéro d'unité d'établissement dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

1° de naam van de exploitant, het volledige adres van de inrichting in kwestie en haar vestigingseenheidsnummer in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

2° le siège social de l'exploitant, son adresse complète et le numéro d'entreprise dans la Banque-Carrefour des Entreprises;

2° de maatschappelijke zetel van de exploitant, het volledige adres ervan en het ondernemingsnummer in de Kruispuntbank van Ondernemingen;

3° le nom et la fonction du responsable de l'établissement, s'il s'agit d'une personne autre que celle visée au 1°;

3° de naam en de functie van de persoon die met de leiding van de inrichting belast is, als dat een andere is dan de persoon bedoeld in 1°;

4° des informations suffisantes pour permettre d'identifier les substances dangereuses et la catégorie de substances présentes ou susceptibles d'être présentes;

4° voldoende gegevens om de gevaarlijke stoffen en de categorie van de gevaarlijke stoffen te identificeren die aanwezig zijn of kunnen zijn;

5° la quantité et la forme physique de la ou des substance(s) dangereuse(s) concernée(s);

5° de hoeveelheid en de fysische vorm van de betrokken gevaarlijke stof of stoffen;

6° l'activité exercée ou prévue dans l'installation ou sur l'aire de stockage;

7° le voisinage immédiat de l'établissement et les facteurs susceptibles de causer un accident majeur ou d'aggraver ses conséquences, y compris, lorsqu'elles sont disponibles, les données concernant des établissements voisins et des sites non couverts par le présent accord de coopération, des zones et aménagements susceptibles d'être à l'origine, ou d'accroître le risque ou les conséquences d'un accident majeur et d'effets domino.

§ 2. L'exploitant introduit la notification ou sa mise à jour dans les délais suivants :

1° pour les nouveaux établissements : au plus tard quatre mois avant la mise en exploitation de l'établissement ou avant la modification visée à l'article 2, 5°, b) ou c);

2° pour les d'établissements existants : au plus tard trois mois après la date de l'entrée en vigueur du présent accord de coopération;

3° pour les autres établissements : au plus tard trois mois après la date à laquelle l'établissement répond à l'article 2, 7°.

§ 3. Les paragraphes 1er et 2 ne s'appliquent pas si avant l'entrée en vigueur du présent accord de coopération l'exploitant a introduit une notification auprès du service de coordination en vertu de l'accord de coopération du 21 juin 1999 et si les informations contenues dans cette notification sont conformes au paragraphe 1er et demeurent inchangées.

§ 4. L'exploitant introduit la notification et ses mises à jour sous format papier en huit exemplaires ou sous format électronique.

Le gouvernement régional compétent peut fixer le modèle ainsi que le format et les modalités d'introduction de la notification.

§ 5. Dès qu'il en a connaissance, l'exploitant informe immédiatement le service de coordination :

1° des changements dans les informations visées au paragraphe 1er, 1° à 3°;

6° de activiteit die in de installatie of op de opslagplaats wordt uitgeoefend of is gepland;

7° de onmiddellijke omgeving van de inrichting en de factoren die een zwaar ongeval kunnen veroorzaken of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken, met inbegrip van, in voorkomend geval, gegevens over naburige inrichtingen, alsook van bedrijven die buiten het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord vallen, gebieden en ontwikkelingen die de bron kunnen zijn van het risico op of de gevolgen van een zwaar ongeval en van domino-effecten zouden kunnen vergroten.

§ 2. De exploitant dient de kennisgeving of de actualisering ervan in binnen de volgende termijnen:

1° voor nieuwe inrichtingen: uiterlijk vier maanden vóór de inbedrijfstelling van de inrichting of vóór de wijziging bedoeld in artikel 2, 5°, b) of c);

2° voor bestaande inrichtingen: uiterlijk drie maanden na de datum van inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord;

3° voor andere inrichtingen: uiterlijk drie maanden na de datum waarop de inrichting beantwoordt aan artikel 2, 7°.

§ 3. Paragrafen 1 en 2 zijn niet van toepassing indien de exploitant een kennisgeving heeft ingediend bij de coördinerende dienst vóór de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord krachtens het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 en de informatie vervat in deze kennisgeving beantwoordt aan paragraaf 1 en ongewijzigd is gebleven.

§ 4. De exploitant dient de kennisgeving en de actualiseringen ervan in op papier in acht exemplaren of in elektronisch formaat.

De bevoegde gewestregering kan het model, het formaat en de indieningsmodaliteiten van de kennisgeving bepalen.

§ 5. Zodra hij er kennis van heeft, brengt de exploitant de coördinerende dienst onmiddellijk op de hoogte van:

1° veranderingen aan de informatie bedoeld in paragraaf 1, 1° tot 3°;

2° de la fermeture définitive ou de la mise hors service de l'établissement.

Art. 8. § 1er. L'exploitant d'un établissement seuil haut introduit auprès du service de coordination un rapport de sécurité aux fins suivantes :

1° démontrer qu'une politique de prévention des accidents majeurs et un système de gestion de la sécurité, pour son application, sont mis en œuvre conformément aux éléments figurant à l'annexe 2;

2° démontrer que les dangers d'accidents majeurs et les scénarios d'accidents majeurs possibles ont été identifiés et que les mesures nécessaires pour prévenir de tels accidents et pour en limiter les conséquences pour la santé humaine et l'environnement ont été prises;

3° démontrer que la conception, la construction, l'exploitation et l'entretien de toute installation, aire de stockage, équipement et infrastructure liés au fonctionnement de l'établissement, ayant un rapport avec les dangers d'accidents majeurs au sein de l'établissement, présentent une sécurité et une fiabilité suffisantes;

4° démontrer que le plan d'urgence interne visé à l'article 11 a été établi et fournir les éléments permettant l'élaboration du plan d'urgence externe visé à l'article 13;

5° assurer une information suffisante au service de coordination, pour lui permettre de donner des avis sur l'implantation de nouvelles activités ou de nouveaux aménagements autour des établissements.

§ 2. Le rapport de sécurité contient au moins les données et informations énumérées à l'annexe 3.

Le rapport indique également le nom des organisations pertinentes ayant participé à l'établissement du rapport.

§ 3. L'exploitant introduit le rapport de sécurité ou sa mise à jour dans les délais suivants:

1° pour les établissements nouveaux : au plus tard trois mois avant la mise en exploitation de l'établissement ou avant la modification visée à l'article 2, 5°, b) ou c);

2° pour les établissements existants: au plus tard le 1er juin 2016;

2° de definitieve sluiting of de buitengebruikstelling van de inrichting.

Art. 8. § 1. De exploitant van een hogedrempelinrichting dient bij de coördinerende dienst een veiligheidsrapport in om:

1° aan te tonen dat er een preventiebeleid voor zware ongevallen en een veiligheidsbeheerssysteem voor het uitvoeren daarvan zijn ingevoerd overeenkomstig de in bijlage 2 genoemde punten;

2° aan te tonen dat de gevaren van zware ongevallen en scenario's voor mogelijke zware ongevallen geïdentificeerd zijn en dat de nodige maatregelen zijn getroffen om dergelijke ongevallen te voorkomen en de gevolgen ervan voor de menselijke gezondheid en het milieu te beperken;

3° aan te tonen dat het ontwerp, de constructie, de exploitatie en het onderhoud van alle met de werking van de inrichting samenhangende installaties, opslagplaatsen, apparatuur en infrastructuur die verband houden met de gevaren van een zwaar ongeval binnen de inrichting, voldoende veilig en betrouwbaar zijn;

4° aan te tonen dat er een intern noodplan bedoeld in artikel 11 werd opgesteld en de nodige gegevens te verstrekken voor de opstelling van het extern noodplan bedoeld in artikel 13;

5° te waarborgen dat voldoende gegevens aan de coördinerende dienst worden verschaft, zodat hij adviezen kan geven over de vestiging van nieuwe activiteiten of over nieuwe ontwikkelingen rond inrichtingen.

§ 2. In het veiligheidsrapport worden ten minste de in bijlage 3 vermelde gegevens en inlichtingen opgenomen.

Het rapport vermeldt tevens de relevante organisaties die betrokken zijn bij de opstelling van het rapport.

§ 3. De exploitant dient het veiligheidsrapport of de actualisering ervan in binnen de volgende termijnen:

1° voor nieuwe inrichtingen: uiterlijk drie maanden vóór de inbedrijfstelling van de inrichting of vóór de wijziging bedoeld in artikel 2, 5°, b) of c);

2° voor bestaande inrichtingen: uiterlijk op 1 juni 2016;

3° pour les autres établissements : dans un délai de deux ans à compter de la date à laquelle l'établissement devient un établissement seuil haut ;

4° sans délai après les révisions visées au paragraphe 6 ;

§ 4. Les paragraphes 1er à 3 ne s'appliquent pas si avant l'entrée en vigueur du présent accord de coopération l'exploitant a introduit un rapport de sécurité auprès du service de coordination en vertu de l'accord de coopération du 21 juin 1999 et si les informations contenues dans ce rapport de sécurité sont conformes aux paragraphes 1er et 2 et demeurent inchangées.

§ 5. L'exploitant introduit le rapport de sécurité et ses mises à jour sous format papier en huit exemplaires ou sous format électronique.

Le gouvernement régional compétent peut fixer le modèle ainsi que le format et les modalités d'introduction du rapport de sécurité.

§ 6. Sans préjudice de l'article 10, l'exploitant révise le rapport de sécurité et, si nécessaire, le met à jour:

1° périodiquement et au moins tous les cinq ans;

2° à la suite d'un accident majeur dans l'établissement;

3° à n'importe quel autre moment, à son initiative ou à la demande du service de coordination, lorsque des faits nouveaux le justifient ou pour tenir compte de nouvelles connaissances techniques relatives à la sécurité, découlant, par exemple, de l'analyse des accidents ou, dans la mesure du possible, des quasi-accidents, ainsi que de l'évolution des connaissances en matière d'évaluation des dangers.

Art. 9. § 1er. En s'appuyant sur les informations reçues des exploitants, conformément aux articles 7 et 8 et, le cas échéant, d'informations fournies par le service de coordination d'autres régions, ou encore par un service d'inspection, le service de coordination identifie tous les établissements, seuil bas ou haut, ou groupes d'établissements dans lesquels le risque ou les conséquences d'un accident majeur peuvent être accrus du fait de la situation géographique, de la proximité de ces établissements et de la présence de substances dangereuses.

§ 2. Lorsque le service de coordination dispose d'informations complémentaires à celles fournies par l'exploitant conformément à l'article 7, § 1er, 7°, il met ces

3° voor andere inrichtingen: binnen een termijn van twee jaar gerekend vanaf de datum waarop de inrichting een hogedrempelinrichting is geworden;

4° onverwijld na de herzieningen bedoeld in paragraaf 6;

§ 4. Paragrafen 1 tot 3 zijn niet van toepassing indien de exploitant al een veiligheidsrapport bij de coördinerende dienst heeft ingediend vóór de inwerkingtreding van dit samenwerkingsakkoord krachtens het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 en de informatie vervat in dit veiligheidsrapport beantwoordt aan de paragrafen 1 en 2 en ongewijzigd is gebleven.

§ 5. De exploitant dient het veiligheidsrapport en de actualiseringen ervan in op papier in acht exemplaren of in elektronisch formaat.

De bevoegde gewestregering kan het model, het formaat en de indieningsmodaliteiten van het veiligheidsrapport bepalen.

§ 6. Onverminderd artikel 10, herziet de exploitant het veiligheidsrapport en werkt het indien nodig bij:

1° periodiek en ten minste om de vijf jaar;

2° na een zwaar ongeval in de inrichting;

3° op enig ander tijdstip, op eigen initiatief of op verzoek van de coördinerende dienst, als nieuwe feiten het rechtvaardigen of om rekening te houden met nieuwe technische kennis aangaande veiligheid die bijvoorbeeld verkregen is na analyse van ongevallen of, voor zover mogelijk, van bijna-ongevallen, of met ontwikkelingen in de kennis inzake de evaluatie van gevaren.

Art. 9. § 1. De coördinerende dienst bepaalt aan de hand van de door de exploitant overeenkomstig de artikelen 7 en 8 verstrekte informatie en, in voorkomend geval, de informatie verstrekt door de coördinerende diensten van de andere gewesten of door een inspectiedienst, voor welke lagedrempel- en hogedrempelinrichtingen of groepen inrichtingen het risico op of de gevolgen van een zwaar ongeval groter kunnen zijn ten gevolge van de geografische situatie, de nabijheid van die inrichtingen en de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen.

§ 2. Als de coördinerende dienst over bijkomende informatie beschikt naast de overeenkomstig artikel 7, § 1, 7° door de exploitant verstrekte informatie, stelt hij deze

informations à la disposition de cet exploitant, en cas de nécessité pour l'application du présent article.

§ 3. Les exploitants des établissements identifiés conformément au paragraphe 1er échangent des informations adéquates pour permettre à chacun de prendre en compte la nature et l'étendue du danger global d'accident majeur dans leur politique de prévention des accidents majeurs, leur système de gestion de la sécurité, leur notification, leur rapport de sécurité et leur plan d'urgence interne.

Les exploitants coopèrent pour l'information du public et des sites voisins non couverts par le présent accord de coopération et pour la communication des informations au gouverneur.

Art. 10. Avant de procéder à une modification de l'établissement, d'une installation, d'un procédé ou de la nature, de la forme physique ou de la quantité de substances dangereuses, pouvant avoir des conséquences importantes sur le plan des dangers d'accidents majeurs, l'exploitant révise et, si nécessaire, met à jour la politique de prévention des accidents majeurs, le système de gestion de la sécurité, la notification et le rapport de sécurité.

L'exploitant introduit la mise à jour de la notification et du rapport de sécurité auprès du service de coordination avant la modification.

Par dérogation à l'alinéa 2, si l'établissement seuil bas devient un établissement seuil haut, ou vice versa, à cause de la modification, les délais visés aux articles 7 et 8 pour les nouveaux établissements sont d'application.

CHAPITRE 3 – *Plans d'urgence*

Art. 11. § 1er. L'exploitant élabore un plan d'urgence interne dans le but de :

1° contenir et maîtriser les incidents de façon à en minimiser les effets et à limiter les dommages causés à la santé humaine, à l'environnement et aux biens;

2° mettre en œuvre les mesures à prendre à l'intérieur de l'établissement pour protéger la santé humaine et l'environnement contre les effets d'accidents majeurs;

3° communiquer les informations nécessaires aux services d'intervention et aux autorités concernés;

informatie ter beschikking van die exploitant, als dit nodig is voor de toepassing van dit artikel.

§ 3. De exploitanten van de overeenkomstig paragraaf 1 aangewezen inrichtingen wisselen toereikende informatie uit om elkeen in staat te stellen rekening te houden met de aard en de omvang van het totale gevaar van een zwaar ongeval in hun preventiebeleid voor zware ongevallen, hun veiligheidsbeheersysteem, hun kennisgeving, hun veiligheidsrapport en hun intern noodplan.

De exploitanten werken samen met het oog op de voorlichting van het publiek en de naburige bedrijven die buiten het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord vallen en op het verstrekken van informatie aan de gouverneur.

Art. 10. Alvorens over te gaan tot een wijziging van de inrichting, van een installatie, van een proces of van de aard, de fysische vorm of de hoeveelheid gevaarlijke stoffen, die voor de gevaren van zware ongevallen belangrijke gevolgen kan hebben, herziet de exploitant het preventiebeleid voor zware ongevallen, het veiligheidsbeheersysteem, de kennisgeving en het veiligheidsrapport opnieuw en werkt ze indien nodig bij.

De exploitant dient de bijwerking van de kennisgeving en het veiligheidsrapport in bij de coördinerende dienst voorafgaand aan de wijziging.

Als door de wijziging de lagedrempelinrichting een hogedrempelinrichting wordt, of omgekeerd, gelden in afwijking van het tweede lid de indieningstermijnen voor nieuwe inrichtingen, bedoeld in de artikelen 7 en 8.

HOOFDSTUK 3 – *Noodplannen*

Art. 11. § 1. De exploitant stelt een intern noodplan op om:

1° incidenten te bedwingen en te beheersen om de effecten ervan tot een minimum te herleiden en de schade voor de menselijke gezondheid, milieu en goederen te beperken;

2° de binnen de inrichting te nemen maatregelen voor de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu tegen de gevolgen van zware ongevallen uit te voeren;

3° aan de betrokken interventiediensten en overheden de vereiste informatie te verstrekken;

4° prévoir la remise en état et le nettoyage de l'environnement après un accident majeur.

Les plans d'urgence internes des établissements seuil haut contiennent les informations visées à l'annexe 4, 1°.

§ 2. L'exploitant élabore le plan d'urgence interne dans les délais suivants :

1° pour les nouveaux établissements : au plus tard trois mois avant la mise en exploitation de l'établissement ou avant la modification visée à l'article 2, 5°, b) ou c);

2° pour les établissements existants : au plus tard le 1er juin 2016;

3° pour les autres établissements : dans un délai d'un an à compter de la date à laquelle l'établissement répond à l'article 2, 7°.

§ 3. Sans préjudice des compétences légales du Comité pour la Prévention et la Protection au travail en vertu de la loi du 4 août 1996 relative au bien-être des travailleurs lors de l'exécution de leur travail, l'exploitant consulte ce Comité lors de l'élaboration du plan d'urgence interne.

A défaut d'un comité, l'exploitant consulte la délégation syndicale et à défaut de délégation syndicale, les travailleurs eux-mêmes, conformément aux dispositions de l'article 53 de la loi visée à l'alinéa 1er.

L'exploitant consulte également le personnel sous-traitant concerné travaillant à long terme sur le site lors de l'élaboration du plan d'urgence interne.

§ 4. Les paragraphes 1er à 3 ne s'appliquent pas si l'exploitant a déjà élaboré un plan d'urgence interne en vertu de l'accord de coopération du 21 juin 1999 et que les informations contenues dans ce plan sont conformes au paragraphe 1er et demeurent inchangées.

Art. 12. En vue de déterminer la zone de planification d'urgence, le ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions détermine, après avoir demandé l'avis des gouvernements régionaux, les valeurs limites, types d'accidents, conditions atmosphériques et scénarios à prendre en considération par l'exploitant pour délimiter, dans le rapport de sécurité, les zones susceptibles d'être affectées par un accident majeur, conformément à l'annexe 3, 2, d).

4° na een zwaar ongeval in herstel en schoonmaak van het milieu te voorzien.

De interne noodplannen van de hogedrempelinrichtingen bevatten de in bijlage 4, 1°, bedoelde gegevens.

§ 2. De exploitant stelt het intern noodplan binnen de volgende termijnen op:

1° voor nieuwe inrichtingen: uiterlijk drie maanden vóór de inbedrijfstelling van de inrichting of vóór de wijziging bedoeld in artikel 2, 5°, b) of c);

2° voor bestaande inrichtingen: uiterlijk op 1 juni 2016;

3° voor andere inrichtingen: binnen een termijn van één jaar, gerekend vanaf de datum waarop de inrichting beantwoordt aan artikel 2, 7°.

§ 3. Onverminderd de wettelijke bevoegdheden van het Comité voor Preventie en Bescherming op het werk krachtens de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk, raadpleegt de exploitant dit Comité bij het opstellen van het intern noodplan.

Bij ontstentenis van een comité, raadpleegt de exploitant de vakbondsafvaardiging en bij ontstentenis van een vakbondsafvaardiging de werknemers zelf, overeenkomstig de bepalingen van artikel 53 van de wet, bedoeld in het eerste lid.

De exploitant raadpleegt tevens het betrokken personeel van onderaannemers met langlopende contracten bij het opstellen van het intern noodplan.

§ 4. Paragrafen 1 tot 3 zijn niet van toepassing indien de exploitant een intern noodplan heeft opgesteld krachtens het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 en de informatie vervat in dat plan beantwoordt aan paragraaf 1 en ongewijzigd is gebleven.

Art. 12. Met het oog op het vaststellen van de noodplanningszone, bepaalt de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken, na het advies van de gewestregeringen te hebben gevraagd, met welke grenswaarden, ongevallentypes, weersomstandigheden en scenario's de exploitant moet rekening houden bij het afbakenen, in het veiligheidsrapport, van de zones die door een zwaar ongeval zouden kunnen worden getroffen, overeenkomstig bijlage 3, 2, d).

Art. 13. § 1er. Dans un délai de deux ans à compter de la transmission du rapport de sécurité prévue à l'article 27, le gouverneur rédige pour chaque établissement seuil haut présent sur son territoire un plan d'urgence externe pour ce qui est des mesures à prendre à l'extérieur de l'établissement.

Lorsque la zone de planification d'urgence s'étend sur le territoire d'autres gouverneurs, les gouverneurs concernés collaborent à l'élaboration du plan d'urgence externe, le cas échéant, conformément aux instructions du ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions.

§ 2. Par dérogation au paragraphe 1er, alinéa 1er, le ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions peut, par décision motivée et à la lumière des données reprises dans le rapport de sécurité, dispenser le gouverneur de l'obligation de rédaction d'un plan d'urgence externe pour un établissement déterminé.

Lorsque l'établissement concerné est proche du territoire d'un autre Etat membre, le ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions informe l'autorité compétente de l'Etat concerné de sa décision motivée.

§ 3. Les plans d'urgence externes sont établis en vue des objectifs suivants :

1° contenir et maîtriser les incidents de façon à en minimiser les effets et à limiter les dommages causés à la santé humaine, à l'environnement et aux biens;

2° mettre en œuvre les mesures nécessaires pour protéger la santé humaine et l'environnement contre les effets d'accidents majeurs;

3° communiquer les informations nécessaires au public et aux services et autorités concernés;

4° prévoir la remise en état et le nettoyage de l'environnement après un accident majeur.

Les plans d'urgence externes contiennent les informations visées à l'annexe 4, 2°, et sont élaborés conformément aux instructions du ministre qui a l'Intérieur dans ses attributions et, pour ce qui est de l'alinéa 1er, 4°, conformément aux instructions du gouvernement régional compétent.

Art. 13. § 1. Binnen een termijn van twee jaar, te tellen vanaf het doorsturen van het veiligheidsrapport, zoals bepaald in artikel 27, stelt de gouverneur voor elke hogedrempelinrichting op zijn grondgebied een extern noodplan op voor de buiten de inrichting te nemen maatregelen.

Wanneer de noodplanningszone zich uitstrekt tot op het grondgebied van andere gouverneurs, werken de betrokken gouverneurs samen bij het opstellen van het extern noodplan, in voorkomend geval, overeenkomstig de instructies van de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, kan de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken met een gemotiveerde beslissing, in het licht van de gegevens die zijn vervat in het veiligheidsrapport, de gouverneur vrijstelling verlenen van de verplichting tot het opstellen van een extern noodplan.

Als de betrokken inrichting zich dicht bij het grondgebied van een andere lidstaat bevindt, brengt de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken de bevoegde overheid van de betrokken Staat op de hoogte van zijn gemotiveerde beslissing.

§ 3. De externe noodplannen worden opgesteld om:

1° incidenten te bedwingen en te beheersen, de effecten ervan tot een minimum te herleiden en de schade voor de menselijke gezondheid, het milieu en goederen te beperken;

2° maatregelen ten uitvoer te leggen voor de bescherming van de menselijke gezondheid en het milieu tegen de gevolgen van zware ongevallen;

3° aan het publiek en aan de betrokken diensten en overheden relevante informatie te verstrekken;

4° na een zwaar ongeval in herstel en schoonmaak van het milieu te voorzien.

De externe noodplannen bevatten de informatie bedoeld in bijlage 4, 2°, en worden opgesteld overeenkomstig de onderrichtingen van de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken en, wat het in het eerste lid, 4°, vermelde betreft, overeenkomstig de onderrichtingen verstrekt door de bevoegde gewestregering.

§ 4. Le gouverneur veille à ce que le public susceptible d'être touché par un accident majeur puisse donner son avis en temps utile lors de l'élaboration ou de la modification substantielle des plans d'urgence externes, conformément aux instructions du ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions.

§ 5. Si la zone de planification d'urgence s'étend hors des frontières du Royaume, le gouverneur transmet les données nécessaires à l'autorité compétente de l'Etat concerné et veille à ce que le plan d'urgence externe soit mis en concordance avec le plan d'urgence de cet Etat.

Dans la mesure du possible, un plan d'urgence commun est établi, conformément à l'article 8, alinéa 3, de la Convention sur les effets transfrontières des accidents industriels, faite à Helsinki le 17 mars 1992.

§ 6. Le ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions veille à ce qu'il soit tenu compte dans les plans d'urgence externes de la nécessité de faciliter une coopération accrue entre les Etats membres en matière de secours relevant de la sécurité civile en cas de situation d'urgence majeure.

Art. 14. L'exploitant révise, teste et, si nécessaire, met à jour le plan d'urgence interne à des intervalles appropriés qui n'excèdent pas trois ans, et dans le cas d'un établissement seuil haut, en veillant toujours à la mise en concordance avec le plan d'urgence externe.

Le gouverneur révise, teste et, si nécessaire, met à jour les plans d'urgence externes à des intervalles appropriés qui n'excèdent pas trois ans.

Ces révisions tiennent compte des modifications intervenues dans les établissements concernés ou à l'intérieur des services ou autorités concernés, ainsi que des nouvelles connaissances techniques et des connaissances relatives aux mesures à prendre en cas d'accidents majeurs.

Art 15. § 1er. L'exploitant d'un établissement seuil haut collabore avec le gouverneur :

1° lors de l'élaboration du plan d'urgence externe;

2° lors des exercices et des mises à jour du plan d'urgence externe;

3° lorsque le plan d'urgence externe est déclenché.

§ 4. De gouverneur zorgt ervoor dat het publiek dat kan worden getroffen door een zwaar ongeval in een vroeg stadium zijn advies kan geven bij de opstelling of de substantiële wijziging van de extern noodplannen, overeenkomstig de onderrichtingen van de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken.

§ 5. Als de noodplanningszone zich uitstrekt tot buiten de grenzen van het Rijk, deelt de gouverneur de noodzakelijke gegevens mee aan de bevoegde overheid van de betrokken Staat en zorgt hij ervoor dat het extern noodplan in overeenstemming gebracht wordt met het noodplan van deze Staat.

Zo mogelijk wordt een gemeenschappelijk noodplan opgesteld als bedoeld in artikel 8, derde lid, van het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, opgemaakt te Helsinki op 17 maart 1992.

§ 6. De federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken waakt erover dat er in de externe noodplannen rekening wordt gehouden met de noodzaak om versterkte samenwerking te vergemakkelijken tussen de lidstaten in het kader van civiele veiligheid bij ernstige noodsituaties.

Art. 14. De exploitant herziet, test en werkt, indien nodig, het intern noodplan bij met passende tussenpozen van niet meer dan drie jaar, en waakt in het geval van een hogedrempelinrichting daarbij steeds over de samenhang met het extern noodplan.

De gouverneur herziet, test en werkt, indien nodig, de externe noodplannen bij met passende tussenpozen van niet meer dan drie jaar.

Deze herzieningen houden rekening met veranderingen die zich in de betrokken inrichtingen of bij de betrokken diensten of overheden hebben voorgedaan, met nieuwe technische kennis en met inzichten omtrent de maatregelen die moeten worden genomen bij zware ongevallen.

Art 15. § 1. De exploitant van een hogedrempelinrichting werkt samen met de gouverneur:

1° bij de opstelling van het extern noodplan;

2° bij oefeningen en actualiseringen van het extern noodplan;

3° als het extern noodplan wordt afgekondigd.

Le ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions fixe les modalités de cette collaboration après avoir demandé l'avis des gouvernements régionaux.

§ 2. L'exploitant d'un établissement seuil haut fournit au gouverneur, à la demande de ce dernier et en complément du rapport de sécurité, toute information nécessaire à l'élaboration du plan d'urgence externe.

Le gouverneur fixe le délai laissé à l'exploitant pour transmettre les informations demandées.

CHAPITRE 4 - *Intervention lors et après un accident majeur*

Art. 16. § 1er. L'exploitant met en œuvre sans délai le plan d'urgence interne :

1° lors d'un accident majeur;

2° lors d'un événement non maîtrisé dont on peut raisonnablement attendre, en raison de sa nature, qu'il conduise à un accident majeur.

§ 2. Si l'accident majeur ou l'événement non maîtrisé exige une action coordonnée des services de secours et d'intervention, le gouverneur déclenche et exécute le plan d'urgence externe conformément à la législation sur la sécurité civile et aux instructions en la matière du ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions.

Art. 17. § 1er. Dans les conditions visées à l'article 16, § 1er, 1° ou 2°, l'exploitant prévient immédiatement le centre 112 et le Centre gouvernemental de Coordination et de Crise.

L'opérateur du centre 112 avertit les autorités et les services de secours et d'intervention qui participent au plan d'urgence externe concerné, selon la procédure prévue dans ce plan.

§ 2. Le Centre gouvernemental de Coordination et de Crise avertit au minimum :

1° le ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions;

2° le ministre fédéral qui a la Sécurité du Travail dans ses attributions;

3° le ministre fédéral qui a l'Economie dans ses attributions, dans le cas d'un établissement relevant du champ d'application du règlement général sur les explosifs, de la législation en matière de stockage souterrain de gaz ou de la législation relative au transport de produits gazeux et autres au moyen de canalisations;

De federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken bepaalt de modaliteiten van deze samenwerking na het advies van de gewestregeringen te hebben gevraagd.

§ 2. De exploitant van een hogedrempelinrichting bezorgt aan de gouverneur, op diens vraag en in aanvulling op het veiligheidsrapport, alle voor de opstelling van het extern noodplan noodzakelijke gegevens.

De gouverneur stelt de termijn vast waarbinnen de exploitant de gevraagde gegevens bezorgt.

HOOFDSTUK 4 - *Optreden bij en na een zwaar ongeval*

Art. 16. § 1. De exploitant voert onverwijld het intern noodplan uit, wanneer er:

1° zich een zwaar ongeval voordoet;

2° zich een onbeheerste gebeurtenis van zodanige aard voordoet dat redelijkerwijze mag worden aangenomen dat zij tot een zwaar ongeval leidt.

§ 2. Als het zware ongeval of de onbeheerste gebeurtenis een gecoördineerde actie van de hulp- en interventiediensten vergt, kondigt de gouverneur het extern noodplan af en stelt het in werking overeenkomstig de wetgeving betreffende de civiele veiligheid en de ter zake geldende onderrichtingen van de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken.

Art. 17. § 1. In de in artikel 16, § 1, 1° of 2° bedoelde omstandigheden, verwittigt de exploitant onmiddellijk het 112-centrum en het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering.

De operator van het 112-centrum verwittigt de overheden en de hulp- en interventiediensten die meewerken aan het betrokken extern noodplan, volgens de procedure zoals bepaald in dat plan.

§ 2. Het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering verwittigt minstens:

1° de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken;

2° de federale minister bevoegd voor Arbeidsveiligheid;

3° de federale minister bevoegd voor Economie, in het geval van een inrichting die onder het toepassingsgebied valt van het algemeen reglement op de springstoffen, van de wetgeving inzake ondergrondse opslag van gas of van de wetgeving betreffende het vervoer van gasachtige en andere producten door middel van leidingen;

4° de la région concernée, le ministre régional qui a l'Environnement dans ses attributions;

5° le service de coordination compétent;

6° les services d'inspection compétents.

§ 3. Si l'accident majeur ou la menace d'un accident majeur a, ou pourrait avoir, des conséquences hors des frontières du Royaume, le Centre gouvernemental de Coordination et de Crise avertit sans délai l'autorité compétente de l'Etat concerné.

Si l'accident majeur ou la menace d'un accident majeur a, ou pourrait avoir, des conséquences sur le territoire de plusieurs régions, le Centre gouvernemental de Coordination et de Crise avertit sans délai l'autorité compétente de chacune des régions concernées.

Art. 18. § 1er. Dès que possible après un accident majeur, l'exploitant communique les informations suivantes au Centre gouvernemental de Coordination et de Crise et aux services d'inspection compétents :

1° les circonstances de l'accident;

2° les substances dangereuses en cause;

3° les données disponibles pour évaluer les effets de l'accident sur la santé humaine, l'environnement et les biens;

4° les mesures d'urgence prises.

Après avoir enquêté sur l'accident, l'exploitant informe le Centre gouvernemental de Coordination et de Crise et les services d'inspection compétents également des mesures envisagées pour :

1° limiter les effets à moyen et à long terme de l'accident;

2° éviter que l'accident se reproduise.

4° van het betrokken gewest, de gewestelijke minister bevoegd voor Leefmilieu;

5° de bevoegde coördinerende dienst;

6° de bevoegde inspectiediensten.

§ 3. Als het zwaar ongeval of de onmiddellijke dreiging daarvan gevolgen buiten de grenzen van het Rijk heeft of zou kunnen hebben, brengt het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering onverwijld de bevoegde overheid van de betrokken Staat op de hoogte.

Als het zwaar ongeval of de onmiddellijke dreiging daarvan gevolgen heeft of zou kunnen hebben op het grondgebied van meer dan één gewest, brengt het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering onverwijld de bevoegde overheid van elk betrokken gewest op de hoogte.

Art. 18. § 1. De exploitant verstrekt zo spoedig mogelijk na een zwaar ongeval het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering en de bevoegde inspectiediensten de volgende inlichtingen:

1° de omstandigheden van het ongeval;

2° de daarbij betrokken gevaarlijke stoffen;

3° de beschikbare gegevens aan de hand waarvan de gevolgen van het ongeval voor de menselijke gezondheid, het milieu en goederen kunnen worden geëvalueerd;

4° de getroffen noodmaatregelen.

Na het ongeval te hebben onderzocht, stelt de exploitant het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering en de bevoegde inspectiediensten ook in kennis van de voorgenomen maatregelen om:

1° de gevolgen op middellange en lange termijn van het ongeval te beperken;

2° herhaling van het ongeval te voorkomen.

L'exploitant met à jour les informations fournies si une enquête plus approfondie révèle des éléments nouveaux modifiant ces informations ou les conclusions qui en ont été tirées et transmet la mise à jour au Centre gouvernemental de Coordination et de Crise et aux services d'inspection compétents.

§ 2. L'équipe d'inspection compétente veille à ce que les inspecteurs, conformément aux articles 31 et 33:

1° recueillent les informations nécessaires pour une analyse complète des aspects techniques, organisationnels et de gestion de l'accident;

2° entreprennent les démarches appropriées pour que l'exploitant prenne les actions correctives nécessaires;

3° font des recommandations au sujet de futures mesures de prévention;

4° veillent à ce que l'exploitant prenne toutes les mesures urgentes nécessaires ainsi que les mesures nécessaires à moyen et à long terme.

§ 3. Après un accident majeur, le gouverneur fournit aux personnes impliquées des informations sur l'accident qui est survenu et, le cas échéant, sur les mesures prises pour atténuer ses conséquences.

Art. 19. § 1er. L'équipe d'inspection compétente informe la Commission européenne des accidents majeurs survenus dans le Royaume et qui répondent aux critères de l'annexe 5.

L'équipe d'inspection fournit les précisions suivantes:

1° l'Etat membre, le nom et l'adresse du service d'inspection chargé d'établir le rapport;

2° la date, l'heure et le lieu de l'accident majeur, avec le nom complet de l'exploitant et l'adresse de l'établissement en cause;

3° une brève description des circonstances de l'accident, avec indication des substances dangereuses en cause et des effets immédiats sur la santé humaine et l'environnement;

4° une brève description des mesures d'urgence prises et des mesures immédiatement nécessaires pour éviter que l'accident se reproduise.

De exploitant werkt de verstrekte informatie bij, als uit nader onderzoek nieuwe gegevens naar voren komen die die informatie of de daaruit getrokken conclusies wijzigen en bezorgt de bijwerkte informatie aan het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering en de bevoegde inspectiediensten.

§ 2. Het bevoegde inspectieteam zorgt ervoor dat de inspecteurs overeenkomstig artikelen 31 en 33:

1° de benodigde gegevens verzamelen voor een volledige analyse van de technische, organisatorische en beheersaspecten van het ongeval;

2° passende stappen ondernemen om ervoor te zorgen dat de exploitant de noodzakelijke corrigerende acties neemt;

3° aanbevelingen doen voor toekomstige preventieve maatregelen;

4° erop toe zien dat de exploitant alle nodige dringende maatregelen alsook de nodige maatregelen op middellange en lange termijn treft.

§ 3. Na een zwaar ongeval verschaft de gouverneur de betrokken personen informatie over het ongeval dat zich heeft voorgedaan en, in voorkomend geval, over de getroffen maatregelen om de gevolgen ervan te beperken.

Art. 19. § 1. Het bevoegde inspectieteam brengt de Europese Commissie in kennis van zware ongevallen die zich in het Rijk hebben voorgedaan en die beantwoorden aan de criteria van bijlage 5.

Het inspectieteam verstrekt daarbij de volgende gegevens:

1° de lidstaat en naam en adres van de voor de opstelling van het rapport verantwoordelijke inspectiedienst;

2° datum, tijd en plaats van het zware ongeval, met de volledige naam van de exploitant en het adres van de inrichting in kwestie;

3° een beknopte beschrijving van de omstandigheden van het ongeval, met vermelding van de daarbij betrokken gevaarlijke stoffen en de onmiddellijke gevolgen voor de menselijke gezondheid en het milieu;

4° een beknopte beschrijving van de getroffen noodmaatregelen en van de onmiddellijk te treffen maatregelen om herhaling van het ongeval te voorkomen;

5° les résultats de leur analyse et leurs recommandations.

§ 2. L'équipe d'inspection compétente fournit les informations visées au paragraphe 1er dès que possible et au plus tard dans un délai d'un an après l'accident, en utilisant la base de données de la Commission européenne.

La communication de ces informations ne peut être différée que pour permettre la poursuite de procédures judiciaires jusqu'à leur aboutissement, dans le cas où cette communication risquerait d'en affecter le cours.

Pour les informations visées au paragraphe 1er, alinéa 2, 5°, lorsque seules des informations préliminaires peuvent être fournies dans le délai visé à l'alinéa 1er, l'équipe d'inspection met ces informations à jour une fois que les résultats d'une analyse plus approfondie ou que de nouvelles recommandations sont disponibles.

§ 3. Le Centre gouvernemental de Coordination et de Crise communique à la Commission européenne le nom et l'adresse de tout organisme ou tout service qui pourrait disposer d'informations sur des accidents majeurs et qui serait en mesure de conseiller les autorités compétentes d'autres Etats membres tenues d'agir en cas de survenance d'un tel accident.

CHAPITRE 5 – *Information du public*

Art. 20. Les services suivants tiennent les informations visées à l'annexe 6 en permanence à la disposition du public, notamment électroniquement :

1° le service de coordination : les points 1 à 4 et 7 de la partie 1 ainsi que le point 1 de la partie 2 de l'annexe 6;

2° le service désigné par le Service public fédéral Intérieur : le point 5 de la partie 1 et les points 2 à 4 de la partie 2 de l'annexe 6;

3° le service d'inspection désigné du Service public fédéral Emploi, Travail et Concertation sociale : le point 6 de la partie 1 de l'annexe 6;

Ces services mettent à jour, si nécessaire, ces informations, notamment lorsqu'ils sont informés d'une modification visée à l'article 10.

5° de resultaten van hun analyse en aanbevelingen.

§ 2. Het bevoegde inspectieteam verstrekt, zo spoedig mogelijk en uiterlijk binnen een jaar na het ongeval, de in paragraaf 1 bedoelde informatie gebruikmakend van de databank van de Europese Commissie.

De mededeling van die gegevens kan slechts uitgesteld worden om de uitkomst van een gerechtelijke procedure af te wachten, als verstrekking van de gegevens die procedure kan beïnvloeden.

Voor de in paragraaf 1, tweede lid, 5° bedoelde informatie, wanneer enkel voorlopige informatie verstrekt kan worden binnen de termijn bedoeld in het eerste lid, werkt het bevoegde inspectieteam deze informatie bij wanneer de resultaten van verdere analyses of aanbevelingen beschikbaar zijn.

§ 3. Het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering stelt de Europese Commissie in kennis van de naam en het adres van elke organisatie of dienst die over informatie betreffende zware ongevallen zou kunnen beschikken en die aan de bevoegde overheden van andere lidstaten die bij een dergelijk ongeval moeten ingrijpen advies kan verlenen.

HOOFDSTUK 5 – *Informatie voor het publiek*

Art 20. De volgende diensten houden de informatie bedoeld in bijlage 6 permanent beschikbaar voor het publiek, onder meer elektronisch:

1° de coördinerende dienst: de punten 1 tot 4 en 7 van deel 1 alsook het punt 1 van deel 2 van bijlage 6;

2° de aangewezen dienst van de Federale Overheidsdienst Binnenlandse Zaken: het punt 5 van deel 1 en de punten 2 tot 4 van deel 2 van bijlage 6;

3° de aangewezen inspectiedienst van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg: het punt 6 van deel 1 van bijlage 6.

Deze diensten werken waar nodig de informatie bij, onder meer als deze diensten in kennis worden gesteld van een wijziging bedoeld in artikel 10.

Art 21. § 1er. Pour les établissements seuil haut, le ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions veille à ce que des informations claires et compréhensibles concernant les mesures de sécurité à prendre et la conduite à tenir en cas d'accident majeur soient fournies d'office régulièrement et selon la forme la plus appropriée, à toutes les personnes, à tous les bâtiments et zones fréquentés par le public, y compris les écoles et les hôpitaux, et à tous les établissements voisins et les sites voisins non couverts par le présent accord de coopération, susceptibles d'être touchés par un accident majeur .

Lorsque les conséquences peuvent s'étendre hors des frontières du Royaume, le ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions met ces informations à la disposition de l'autorité compétente de l'Etat pouvant être touché.

Les informations visées à l'alinéa 1er comprennent au moins les informations visées à l'annexe 6.

§ 2. Le ministre fédéral qui a l'Intérieur dans ses attributions veille à ce que l'information:

1° soit fournie au minimum tous les 5 ans;

2° soit régulièrement révisée et, si nécessaire, mise à jour au moins en cas de modifications au sens de l'article 10.

Art 22. Dans un but de transparence, les services compétents mettent les informations dont ils disposent en application du présent accord de coopération à la disposition de toute personne physique ou morale qui en fait la demande, conformément à la législation concernant l'accès du public à l'information en matière d'environnement.

La mise à disposition de l'information peut être refusée ou limitée par les services compétents selon les conditions prévues par la législation applicable visée à l'alinéa 1er.

Art. 23. § 1er. Les rapports de sécurité, y compris l'inventaire des substances dangereuses, sont mis à la disposition du public, sur demande auprès du service de coordination.

§ 2. Le service de coordination peut refuser la mise à disposition d'une partie de ces informations pour des motifs visés par la législation concernant l'accès du public à l'information en matière d'environnement.

Art 21. § 1. Voor de hogedrempelinrichtingen draagt de minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken er zorg voor dat duidelijke en begrijpelijke informatie over de bij een zwaar ongeval te treffen veiligheidsmaatregelen en de in dat geval te volgen gedragslijn regelmatig en in de meest aangewezen vorm ambtshalve wordt verstrekt aan alle personen, aan alle door het publiek gebruikte gebouwen en gebieden, met inbegrip van scholen en ziekenhuizen, en aan alle naburige inrichtingen en naburige bedrijven die buiten het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord vallen, die kunnen worden getroffen door een zwaar ongeval.

Wanneer de gevolgen zich kunnen uitstrekken buiten de grenzen van het Rijk, stelt de federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken deze informatie ter beschikking van de bevoegde overheid van de Staat die erdoor zou kunnen worden getroffen.

De informatie bedoeld in het eerste lid omvat ten minste de informatie bedoeld in bijlage 6.

§ 2. De federale minister bevoegd voor Binnenlandse Zaken draagt er zorg voor dat de informatie:

1° ten minste om de 5 jaar wordt verstrekt;

2° periodiek wordt herzien en, indien nodig, wordt bijgewerkt, in elk geval na wijzigingen in de zin van artikel 10.

Art 22. Ter wille van de transparantie stellen de bevoegde diensten de informatie, die zij op grond van dit samenwerkingsakkoord in hun bezit hebben, ter beschikking van alle natuurlijke of rechtspersonen die daarom verzoeken, overeenkomstig de wetgeving inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

De openbaarmaking van de informatie kan door de bevoegde diensten worden geweigerd of beperkt onder de voorwaarden zoals voorzien in de in het eerste lid bedoelde toepasselijke wetgeving.

Art 23. § 1. De veiligheidsrapporten, met inbegrip van de inventaris van gevaarlijke stoffen, zijn bij de coördinerende dienst op verzoek ter beschikking van het publiek.

§ 2. De coördinerende dienst kan de openbaarheid van een deel van de informatie weigeren om redenen zoals voorzien in de wetgeving inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

L'exploitant peut demander au service de coordination de ne pas divulguer certaines parties du rapport de sécurité, ou de l'inventaire des substances dangereuses pour les motifs prévus par la législation visée à l'alinéa 1er.

§ 3. En cas de refus de mise à disposition de certaines parties en application du paragraphe 2, l'exploitant fournit au service de coordination un rapport de sécurité ou un inventaire modifiés dont ces parties sont exclues.

Le rapport de sécurité modifié contient au minimum l'information générale concernant les dangers d'accident majeur et leurs effets potentiels sur la santé humaine et l'environnement.

Art. 24. Toute personne qui demande des informations en application des articles 22, alinéa 1er, ou 23, § 1er, dispose d'un recours contre la décision de refus ou l'absence de décision conformément à la législation concernant l'accès du public à l'information en matière d'environnement.

CHAPITRE 6 – *Maîtrise de l'urbanisation et participation du public à la prise de décisions*

Art. 25. § 1er. Les régions veillent à ce que les objectifs de prévention d'accidents majeurs et de limitation des conséquences de tels accidents pour la santé humaine et l'environnement soient pris en compte dans leur politique de maîtrise de l'urbanisation ou dans d'autres politiques pertinentes. Elles poursuivent ces objectifs par un contrôle:

1° de l'implantation des nouveaux établissements;

2° des modifications des établissements visées à l'article 10;

3° des nouveaux aménagements réalisés autour d'établissements, notamment des voies de transport, des lieux fréquentés par le public et des zones d'habitation, lorsque le lieu d'implantation ou les aménagements sont susceptibles d'être à l'origine, ou d'accroître le risque ou les conséquences d'un accident majeur.

§ 2. Les régions veillent à ce que leur politique de maîtrise de l'urbanisation ou d'autres politiques pertinentes ainsi que les procédures de mise en œuvre de ces politiques tiennent compte de la nécessité, à long terme:

De exploitant kan de coördinerende dienst verzoeken om bepaalde delen van het veiligheidsrapport of de inventaris van gevaarlijke stoffen niet openbaar te maken om redenen zoals voorzien in de wetgeving zoals bedoeld in het eerste lid.

§ 3. In het geval bepaalde delen niet openbaar worden gemaakt in toepassing van paragraaf 2, verstrekt de exploitant de coördinerende dienst een aangepast veiligheidsrapport of een aangepaste inventaris waaruit die delen zijn weggelaten.

Het aangepaste veiligheidsrapport bevatten ten minste algemene informatie over gevaren van zware ongevallen en hun mogelijke effecten op de menselijke gezondheid en het milieu.

Art. 24. Iedereen die verzoekt om informatie in toepassing van de artikelen 22, eerste lid, of 23, § 1, kan beroep instellen tegen een weigering of bij een ontstentenis van een beslissing overeenkomstig de wetgeving inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

HOOFDSTUK 6 – *Ruimtelijke ordening en betrokkenheid van het publiek bij de besluitvorming*

Art. 25. §1. De gewesten zorgen ervoor dat de ten doel gestelde preventie van zware ongevallen en beperking van de gevolgen van dergelijke ongevallen voor de menselijke gezondheid en het milieu in hun beleid inzake ruimtelijke ordening of in andere relevante beleidsdomeinen in aanmerking worden genomen. Zij streven die doelstellingen na door toezicht op:

1° de vestiging van nieuwe inrichtingen;

2° de in artikel 10 bedoelde wijzigingen van inrichtingen;

3° nieuwe ontwikkelingen rond inrichtingen zoals transportroutes, door het publiek bezochte plaatsen en woongebieden, wanneer de locatie van of de ontwikkelingen zelf de bron kunnen zijn van een zwaar ongeval of het risico ervan kunnen vergroten of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken.

§ 2. De gewesten zorgen ervoor dat er in hun beleid inzake ruimtelijke ordening of hun beleid op andere relevante domeinen alsmede in de procedures voor de uitvoering van die beleidsdomeinen rekening wordt gehouden met de noodzaak om op lange termijn:

1° de maintenir des distances de sécurité appropriées entre, d'une part, les établissements visés par le présent accord et, d'autre part, les zones d'habitation, les bâtiments et les zones fréquentés par le public, les zones de loisirs et, dans la mesure du possible, les principales voies de transport;

1° een voldoende veiligheidsafstand te laten bestaan tussen enerzijds de onder dit akkoord vallende inrichtingen en anderzijds woongebieden, door het publiek bezochte gebouwen en gebieden, recreatiegebieden en, voor zover mogelijk, grote transportroutes;

2° de protéger les zones présentant un intérêt naturel particulier ou ayant un caractère particulièrement sensible, situées à proximité d'établissements, en prévoyant, le cas échéant, des distances de sécurité adéquates ou d'autres mesures appropriées;

2° waardevolle natuurgebieden en bijzonder kwetsbare gebieden in de nabijheid van inrichtingen te beschermen, indien nodig door een voldoende veiligheidsafstand te laten bestaan of door andere passende maatregelen;

3° dans le cas d'établissements existants et d'autres établissements, de prendre des mesures techniques supplémentaires conformément à l'article 5, de façon à ne pas accroître les risques pour la santé humaine et l'environnement.

3° voor bestaande en andere inrichtingen, aanvullende technische maatregelen te treffen overeenkomstig artikel 5, teneinde de risico's voor de menselijke gezondheid en het milieu niet te vergroten.

§3. Les régions introduisent des procédures de consultation appropriées pour faciliter la mise en œuvre des politiques arrêtées conformément au paragraphe 1. Les procédures sont conçues pour que, au moment de prendre les décisions, des informations suffisantes aient été fournies par les exploitants sur les risques liés à l'établissement, et que des conseils techniques sur ces risques soient disponibles, soit au cas par cas, soit sur la base de critères généraux.

§ 3. De gewesten voeren passende adviesprocedures in om de tenuitvoerlegging van de overeenkomstig paragraaf 1 vastgestelde beleidsmaatregelen te vergemakkelijken. Deze procedures worden zodanig opgezet dat de exploitanten voldoende informatie verstrekken over de aan de inrichting verbonden risico's en dat technisch advies inzake deze risico's beschikbaar is, hetzij op basis van een studie van het specifieke geval, hetzij op basis van algemene criteria, op het tijdstip waarop de beslissingen worden genomen.

Les régions veillent à ce que les exploitants des établissements seuil bas fournissent, à la demande de l'autorité compétente, des informations suffisantes sur les risques liés à l'établissement aux fins de maîtrise de l'urbanisation.

De gewesten zorgen ervoor dat de exploitanten van lagedrempelinrichtingen, op verzoek van de bevoegde overheid, voor de doeleinden van de ruimtelijke ordening voldoende informatie verstrekken over de aan de inrichting verbonden risico's.

Art. 26. § 1er. Les régions prennent les dispositions pour donner au public concerné, en temps voulu, la possibilité de donner son avis sur des projets individuels spécifiques ayant trait aux questions suivantes:

Art. 26. § 1. De gewesten treffen maatregelen zodat het betrokken publiek in een vroeg stadium de kans krijgt zijn mening te geven over specifieke individuele projecten met betrekking tot:

1° l'implantation de nouveaux établissements, conformément à l'article 25;

1° de vestiging van nieuwe inrichtingen overeenkomstig artikel 25;

2° des modifications significatives d'établissements au sens de l'article 10, lorsque les modifications envisagées sont soumises aux exigences prévues à l'article 25;

2° aanzienlijke wijzigingen van inrichtingen als bedoeld in artikel 10, indien op de voorgenomen wijzigingen de in artikel 25 vervatte verplichtingen van toepassing zijn;

3° de nouveaux aménagements réalisés autour d'établissements lorsque le lieu d'implantation ou les aménagements sont susceptibles d'accroître le risque ou les conséquences d'un accident majeur, conformément à l'article 25.

3° nieuwe ontwikkelingen rond inrichtingen wanneer de locatie ervan of de ontwikkelingen zelf het risico van een zwaar ongeval kunnen vergroten of de gevolgen ervan ernstiger kunnen maken, overeenkomstig artikel 25.

L'on entend par public concerné, les personnes touchées ou qui risquent d'être touchées par une décision sur toute question couverte par l'alinéa 1er, ou qui ont un intérêt à faire valoir à cet égard. Les organisations non gouvernementales qui œuvrent en faveur de la protection de l'environnement et qui remplissent les conditions pouvant être applicables selon la réglementation régionale sont réputées avoir un intérêt.

Les régions prennent également les dispositions nécessaires pour que des procédures de recours soient accessibles au public concerné dans les cas visés à l'alinéa 1er.

§ 2. Lors de l'établissement de plans ou programmes généraux ayant trait aux questions visées au paragraphe 1er, alinéa 1er, 1° ou 3°, les régions prennent les dispositions nécessaires pour donner au public, en temps voulu, des possibilités effectives de participer à leur préparation et à leur modification ou leur révision.

Les régions déterminent le public habilité à participer aux fins de l'alinéa 1er, y compris les organisations non gouvernementales compétentes qui remplissent toutes les conditions pertinentes prévues par la réglementation régionale, telles que celles œuvrant en faveur de la protection de l'environnement.

CHAPITRE 7 - *Transmission de données*

Art. 27. Immédiatement après réception d'une notification ou un rapport de sécurité, le service de coordination en transmet un exemplaire :

1° aux services d'évaluation compétents;

2° aux services d'inspection compétents;

3° au gouverneur compétent;

4° au bourgmestre compétent.

Les données de ces documents peuvent être mises à disposition dans une banque de données accessible à tous les services concernés.

Art. 28. § 1er. Les services d'évaluation évaluent, chacun pour ce qui les concerne, les rapports de sécurité reçus et transmettent leurs remarques éventuelles au service de coordination :

Met betrokken publiek wordt het publiek bedoeld dat wordt getroffen of waarschijnlijk zal worden getroffen door, of dat een belang heeft bij de besluitvorming inzake een van de aangelegenheden als bedoeld in het eerste lid. Niet-gouvernementele organisaties die zich inzetten voor de bescherming van het milieu en die aan de toepasselijke voorwaarden volgens de gewestelijke regelgeving voldoen, worden geacht belanghebbende te zijn.

De gewesten treffen eveneens maatregelen opdat het betrokken publiek in de gevallen bedoeld in het eerste lid toegang heeft tot beroepsprocedures.

§ 2. Wanneer er algemene plannen of programma's worden opgesteld met betrekking tot kwesties als bedoeld in paragraaf 1, 1° of 3°, treffen de gewesten maatregelen zo dat het publiek in een vroeg stadium reële mogelijkheden krijgt deel te nemen aan de voorbereiding en wijziging of herziening hiervan.

De gewesten wijzen het publiek aan dat voor de toepassing van het eerste lid recht op inspraak heeft, waaronder betrokken niet-gouvernementele organisaties die aan relevante voorschriften krachtens de gewestelijke regelgeving voldoen, zoals die welke zich inzetten voor milieubescherming.

HOOFDSTUK 7 – *Gegevensdoorstroming*

Art. 27. De coördinerende dienst bezorgt, onmiddellijk na ontvangst van een kennisgeving of een veiligheidsrapport, een exemplaar aan:

1° de bevoegde beoordelingsdiensten;

2° de bevoegde inspectiediensten;

3° de bevoegde gouverneur;

4° de bevoegde burgemeester.

De gegevens in deze documenten kunnen ter beschikking gesteld worden in een databank die toegankelijk is voor alle betrokken diensten.

Art. 28. § 1. De beoordelingsdiensten beoordelen, ieder wat hen betreft, de ontvangen veiligheidsrapporten en bezorgen de coördinerende dienst hun gebeurlijke opmerkingen:

1° dans le cas d'un nouvel établissement : dans les deux mois à dater du jour où ils ont reçu le rapport de sécurité ;

2° dans les autres cas : dans un délai d'au moins trois mois fixé par le service de coordination

§ 2. Le service de coordination transmet à l'exploitant les conclusions relatives à l'évaluation du rapport de sécurité:

1° dans le cas d'un nouvel établissement : au plus tard trois mois après la réception du rapport de sécurité par le service de coordination;

2° dans les autres cas : dans un délai de neuf mois après la réception du rapport de sécurité par le service de coordination.

Le cas échéant, le service de coordination indique les modifications ou compléments à apporter au rapport, dans un délai raisonnable qu'il détermine.

Le service de coordination transmet pour information les conclusions et les modifications et compléments demandés aux services visés à l'article 27.

§ 3. L'exploitant communique le rapport de sécurité modifié en application du paragraphe 2, alinéa 2, au service de coordination qui se charge de sa distribution selon les modalités prévues à l'article 27.

Le rapport de sécurité modifié ou complété est évalué conformément aux paragraphes 1er et 2.

§ 4. Dans le cadre de l'évaluation d'un rapport de sécurité, le service de coordination réunit une commission d'évaluation :

1° s'il le juge opportun;

2° à la demande d'un service d'évaluation;

3° si un service d'évaluation indique que, en ce qui le concerne, les mesures pour prévenir les accidents majeurs et pour en limiter les conséquences, sont nettement insuffisantes.

La commission d'évaluation est constituée des services d'évaluation concernés. Le service de coordination peut

1° in het geval van een nieuwe inrichting: binnen een termijn van twee maanden nadat zij het veiligheidsrapport hebben ontvangen;

2° in de andere gevallen: binnen de door de coördinerende dienst bepaalde termijn van ten minste drie maanden.

§ 2. De coördinerende dienst bezorgt de exploitant de conclusies van de beoordeling van het veiligheidsrapport:

1° in het geval van een nieuwe inrichting: uiterlijk drie maanden nadat de coördinerende dienst het veiligheidsrapport heeft ontvangen;

2° in de andere gevallen: binnen een termijn van negen maanden nadat de coördinerende dienst het veiligheidsrapport heeft ontvangen.

In voorkomend geval geeft de coördinerende dienst aan welke wijzigingen of aanvullingen moeten aangebracht worden binnen een redelijke termijn die hij bepaalt.

De coördinerende dienst bezorgt de conclusies en de gevraagde wijzigingen en aanvullingen ter informatie aan de diensten bedoeld in artikel 27.

§ 3. De exploitant bezorgt het in toepassing van paragraaf 2, tweede lid, gewijzigde of aangevulde veiligheidsrapport aan de coördinerende dienst, die voor verspreiding zorgt op de wijze bepaald in artikel 27.

Het gewijzigde of aangevulde veiligheidsrapport wordt beoordeeld overeenkomstig de paragrafen 1 en 2.

§ 4. In het kader van de beoordeling van een veiligheidsrapport roept de coördinerende dienst een beoordelingscommissie samen:

1° als hij dat nodig acht;

2° op vraag van een beoordelingsdienst;

3° als een beoordelingsdienst aangeeft dat, wat hem betreft, de maatregelen om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan te beperken, duidelijk onvoldoende zijn.

De beoordelingscommissie is samengesteld uit de betrokken beoordelingsdiensten. De coördinerende dienst

également inviter, si nécessaire, les services d'inspection compétents.

La présidence et le secrétariat de la commission d'évaluation sont assurés par le service de coordination.

La commission d'évaluation examine les remarques reçues et dépose des conclusions communes.

L'exploitant est entendu à sa demande.

§ 5. Le cas échéant et conformément à l'article 34, le service de coordination transmet à l'autorité compétente pour délivrer le permis la demande motivée de la commission d'évaluation ou d'un service d'évaluation, d'interdire la mise en exploitation ou la poursuite de l'exploitation de tout ou d'une partie de l'établissement concerné, et ce dans les délais visés au paragraphe 2, alinéa 1er.

§ 6. Les services d'évaluation se concertent régulièrement en vue d'une application aussi uniforme que possible du présent accord de coopération.

Art 29. Si les conséquences d'un accident majeur survenu dans un établissement seuil haut peuvent s'étendre hors des frontières du Royaume, le service de coordination transmet un exemplaire du rapport de sécurité à l'autorité compétente de l'Etat concerné si celui-ci est partie à la Convention sur les effets transfrontières des accidents industriels, faite à Helsinki le 17 mars 1992 et ce, en vue de l'application de la procédure prévue à l' Annexe III de cette Convention, à moins que cette procédure n'ait déjà été appliquée dans le cadre de l'attribution du permis d'exploitation.

Si les conséquences peuvent s'étendre en dehors de la région où l'établissement est situé, le service de coordination transmet un exemplaire du rapport de sécurité au service de coordination de la région ou des régions qui peuvent être atteintes.

Art. 30. Le Centre gouvernemental de Coordination et de Crise fait fonction d'organe de liaison pour la notification d'accidents industriels conformément à l'article 10 de la Convention sur les effets transfrontières des accidents industriels faite à Helsinki le 17 mars 1992 et comme organe de liaison pour l'assistance mutuelle conformément à l'article 12 de ladite convention.

kan, indien nodig, ook de bevoegde inspectiediensten uitnodigen.

Het voorzitterschap en het secretariaat van de beoordelingscommissie worden waargenomen door de coördinerende dienst.

De beoordelingscommissie onderzoekt de ontvangen opmerkingen en stelt gemeenschappelijke conclusies vast.

De exploitant wordt op zijn vraag gehoord.

§ 5. Binnen de termijnen vermeld in paragraaf 2, eerste lid, bezorgt de coördinerende dienst in voorkomend geval en overeenkomstig artikel 34, de bevoegde vergunningverlenende overheid het gemotiveerd verzoek van de beoordelingscommissie of van een beoordelingsdienst om de inbedrijfstelling of de voortzetting van de exploitatie van de betrokken inrichting of een deel ervan te verbieden.

§ 6. De beoordelingsdiensten plegen op regelmatige basis overleg met het oog op een zo eenvormig mogelijke toepassing van dit samenwerkingsakkoord.

Art 29. Als de gevolgen van een zwaar ongeval in een hogedrempelinrichting zich kunnen uitstrekken tot buiten de grenzen van het Rijk, bezorgt de coördinerende dienst een exemplaar van het veiligheidsrapport aan de bevoegde overheid van de betrokken Staat indien deze laatste partij is bij het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, opgemaakt te Helsinki op 17 maart 1992 en zulks met het oog op de toepassing van de procedure als bedoeld in Bijlage III van dat Verdrag, tenzij die procedure al werd toegepast in het kader van de vergunningverlening.

Als de gevolgen zich kunnen uitstrekken tot buiten het grondgebied van het gewest waar de inrichting is gelegen, bezorgt de coördinerende dienst een exemplaar van het veiligheidsrapport aan de coördinerende dienst van het gewest of van de gewesten die kunnen worden getroffen.

Art. 30. Het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering treedt op als verbindingsorgaan voor meldingen van industriële ongevallen overeenkomstig artikel 10 van het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, opgemaakt te Helsinki op 17 maart 1992 en als verbindingsorgaan, voor de wederzijdse bijstand overeenkomstig artikel 12 van dat verdrag.

CHAPITRE 8 - *Inspection*

Art. 31. § 1er. Les inspecteurs contrôlent le respect des dispositions du présent accord de coopération par les exploitants.

Ils encouragent ce respect et, le cas échéant, l'imposent.

§ 2. Pour éviter ou faire cesser des cas de non-respect, ils peuvent :

1° inciter les exploitants à prendre les actions correctives nécessaires;

2° prendre des mesures de contrainte à l'égard des exploitants ou en faire la demande aux autorités compétentes;

3° constater des infractions par procès-verbal qui fait foi jusqu'à preuve du contraire.

§ 3. Pour l'exercice de la mission et pour les pouvoirs des inspecteurs visés aux paragraphes 1er et 2, ainsi que pour le recours contre les mesures de contrainte :

1° les dispositions des articles 16.3.10 jusqu'à 16.3.22, 16.3.24 jusqu'à 16.3.27, 16.4.1 jusqu'à 16.4.17 relatives aux mesures administratives, 16.5.1 jusqu'à 16.5.4 pour ce qui concerne les frais pour l'exécution des mesures administratives et des mesures de sécurité, et 16.7.1 jusqu'à 16.7.9 du décret du 5 avril 1995 contenant des dispositions générales concernant la politique de l'environnement et ses arrêtés d'exécution s'appliquent par analogie pour les inspecteurs qui font partie du service visé à l'article 4 § 3, 1°;

2° les dispositions du livre Ier du Code de l'Environnement, partie décrétale, partie VIII et ses arrêtés d'exécution s'appliquent pour les inspecteurs qui font partie du service visé à l'article 4 § 3, 2°;

3° les dispositions de l'ordonnance du 25 mars 1999 relative à la recherche, la constatation, la poursuite et la répression des infractions en matière d'environnement et ses arrêtés d'exécution s'appliquent par analogie pour les inspecteurs qui font partie du service visé à l'article 4 § 3, 3°;

HOOFDSTUK 8 - *Inspectie*

Art 31. § 1. De inspecteurs zien toe op de naleving van de voorschriften van dit samenwerkingsakkoord door de exploitanten.

Ze bevorderen de naleving en dwingen die, indien nodig, af.

§ 2. Om niet-naleving te vermijden of te stoppen kunnen zij:

1° de exploitanten aansporen tot het nemen van noodzakelijke corrigerende acties;

2° ten aanzien van de exploitant dwingende maatregelen treffen of daartoe verzoeken aan de bevoegde overheid;

3° inbreuken vaststellen in een proces-verbaal dat bewijswaarde heeft tot het tegendeel is bewezen.

§ 3. Voor de uitoefening van de opdracht en voor de bevoegdheden van de inspecteurs, bedoeld in paragrafen 1 en 2, en voor het beroep tegen de dwingende maatregelen zijn:

1° voor de inspecteurs die deel uitmaken van de dienst, bedoeld in artikel 4, § 3, 1°, de bepalingen van de artikelen 16.3.10 tot en met 16.3.22, de artikelen 16.3.24 tot en met 16.3.27, de artikelen 16.4.1 tot en met 16.4.17 met betrekking tot de bestuurlijke maatregelen, de artikelen 16.5.1 tot en met 16.5.4 wat de kosten betreft voor de uitvoering van de bestuurlijke maatregelen en de veiligheidsmaatregelen, en de artikelen 16.7.1 tot en met 16.7.9 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en zijn uitvoeringsbesluiten van overeenkomstige toepassing;

2° voor de inspecteurs die deel uitmaken van de dienst, bedoeld in artikel 4, § 3, 2°, de bepalingen van boek I van het Milieuwetboek, decretaal deel, deel VIII en zijn uitvoeringsbesluiten van toepassing;

3° voor de inspecteurs die deel uitmaken van de dienst, bedoeld in artikel 4, § 3, 3°, de bepalingen van de ordonnantie van 25 maart 1999 betreffende de opsporing, de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven inzake leefmilieu en haar uitvoeringsbesluiten van overeenkomstige toepassing;

4° les dispositions du livre Ier du Code pénal social et de l'article 2 de la loi du 2 juin 2010 relative à des dispositions de droit pénal social et leurs arrêtés d'exécution s'appliquent par analogie pour les inspecteurs qui font partie des services visés à l'article 4 § 3, 4° et 5°.

4° voor de inspecteurs die deel uitmaken van de diensten, bedoeld in artikel 4, § 3, 4° en 5°, de bepalingen van boek I van het Sociaal Strafwetboek en van artikel 2 van de wet van 2 juni 2010 houdende bepalingen van het sociaal strafrecht en hun uitvoeringsbesluiten van overeenkomstige toepassing.

Art. 32. § 1er. Les services d'inspection mettent en place une équipe d'inspection par région.

Art. 32. § 1. De inspectiediensten richten een inspectieteam per gewest op.

§ 2. Le service d'inspection du Service public fédéral Emploi, Travail et Concertation sociale assure la coordination au sein de chaque équipe d'inspection et la coordination générale des différentes équipes d'inspection. Les modalités de cette coordination sont précisées à l'annexe 7.

§ 2. De inspectiedienst van de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal overleg verzekert de coördinatie binnen elk inspectieteam en de algemene coördinatie over de verschillende inspectieteams. De modaliteiten van deze coördinatie zijn nader omschreven in bijlage 7.

Art. 33. § 1er. Les équipes d'inspection organisent en concertation un système d'inspections, qui comprend les éléments visés aux paragraphes 2 à 8.

Art. 33. § 1. De inspectieteams zetten in overleg een inspectiesysteem op, dat de elementen bedoeld in de paragrafen 2 tot 8, omvat.

§ 2. Les équipes d'inspection établissent un plan d'inspection couvrant tous les établissements et comportant les éléments suivants :

§ 2. De inspectieteams stellen een inspectieplan op dat alle inrichtingen bestrijkt en de volgende elementen omvat:

1° une évaluation générale des questions de sécurité pertinentes;

1° een algemene beoordeling van de relevante veiligheidskwesties;

2° la zone géographique couverte par le plan d'inspection;

2° het geografische gebied dat het inspectieplan bestrijkt;

3° la liste des établissements couverts par le plan;

3° de lijst van de inrichtingen die onder het plan vallen;

4° la liste de groupes d'établissements présentant un risque d'effets domino;

4° de lijst van groepen inrichtingen met mogelijke domino-effecten;

5° la liste d'établissements dans lesquels des sources particulières de risques ou de danger externes pourraient accroître le risque ou les conséquences d'un accident majeur;

5° de lijst van inrichtingen waar specifieke externe risico's of gevarenbronnen het risico op of de gevolgen van een zwaar ongeval zouden kunnen vergroten;

6° les programmes pour les contrôles de routine visés au paragraphe 3 et des procédures pour de tels contrôles;

6° de programma's voor de routinematige controles, bedoeld in paragraaf 3, en procedures voor dergelijke controles;

7° des procédures pour les contrôles non programmés, visés au paragraphe 6;

7° procedures voor de niet-routinematige controles, bedoeld in paragraaf 6;

8° des dispositions concernant la coopération entre les services d'inspection.

8° bepalingen inzake de samenwerking tussen de inspectiediensten.

Les équipes d'inspection révisent régulièrement le plan d'inspection et, le cas échéant, le mettent à jour.

De inspectieteams herzien het inspectieplan geregeld en werken het indien nodig bij.

§ 3. Sur la base du plan d'inspection les équipes d'inspection établissent des programmes de contrôles de routine pour tous les établissements. Les programmes mentionnent au minimum :

§ 3. Op basis van het inspectieplan stellen de inspectieteams programma's voor routinematige controles voor alle inrichtingen op. De programma's maken ten minste melding van:

1° la nature des contrôles prévus et la méthode appliquée;

1° de aard van de geplande controles en de toe te passen methodiek;

2° la fréquence prévue pour les visites sur site;

2° de voorziene frequentie voor de bezoeken ter plaatse;

3° les services d'inspection chargés de l'exécution concrète des contrôles.

3° de inspectiediensten die worden belast met de concrete uitvoering van de controles.

Chaque service d'inspection est responsable de l'exécution des contrôles dont les programmes les chargent. Les services d'inspection peuvent prévoir des contrôles conjoints. Lorsque c'est possible, ils coordonnent les contrôles avec des contrôles en vertu d'autres réglementations pertinentes.

De inspectiediensten staan in voor de uitvoering van de controles waarmee zij door de programma's worden belast. De inspectiediensten kunnen gezamenlijke controles voorzien. Ze coördineren de controles waar mogelijk met controles krachtens andere relevante regelgeving.

§ 4. Les équipes d'inspection déterminent le contenu des programmes, en particulier la fréquence des visites sur site et les adaptent à partir d'une évaluation systématique des dangers des établissements fondée au moins sur les critères suivants :

§ 4. De inspectieteams bepalen de inhoud van de programma's, in het bijzonder de frequentie voor de bezoeken ter plaatse, en sturen ze bij uitgaande van een systematische beoordeling van de gevaren van de inrichtingen die gebaseerd is op ten minste de volgende criteria:

1° les incidences potentielles des établissements concernés sur la santé humaine et l'environnement;

1° de mogelijke effecten van de betrokken inrichtingen op de menselijke gezondheid en het milieu;

2° les résultats en matière de respect des dispositions du présent accord de coopération par les exploitants.

2° gegevens betreffende de naleving van de voorschriften van dit samenwerkingsakkoord door de exploitanten;

Les équipes d'inspections tiennent le cas échéant également compte des constatations pertinentes des contrôles effectués en vertu d'autres réglementations pertinentes.

Voor zover passend, houden de inspectieteams ook rekening met de relevante bevindingen van controles uitgevoerd krachtens andere relevante regelgeving.

§ 5. Les contrôles ne dépendent pas de la réception du rapport de sécurité ou d'autres rapports présentés.

§ 5. De controles zijn niet afhankelijk van de ontvangst van het veiligheidsrapport of van andere ingediende rapporten.

Ils sont adaptés au type d'établissement concerné et sont conçus de façon à permettre un examen planifié et systématique des systèmes techniques, des systèmes d'organisation et des systèmes de gestion appliqués dans l'établissement afin d'assurer en particulier que:

Ze zijn afgestemd op het type betrokken inrichting en zijn zodanig opgezet, dat ze een planmatig en systematisch onderzoek toelaten van de in de inrichting gebruikte systemen van technische, organisatorische en bedrijfskundige aard om in het bijzonder te verzekeren dat:

1° l'exploitant est en mesure de prouver qu'il a pris des mesures appropriées, compte tenu des activités de l'établissement, en vue de prévenir tout accident majeur;

2° l'exploitant est en mesure de prouver qu'il a pris des mesures appropriées pour limiter les conséquences d'accidents majeurs sur le site et hors de l'établissement;

3° les données et les informations contenues dans le rapport de sécurité ou dans un autre rapport présenté reflètent fidèlement la situation de l'établissement.

§ 6. Les inspecteurs effectuent en concertation des contrôles non programmés afin d'examiner dans les meilleurs délais les plaintes sérieuses, les incidents, les accidents et les quasi-accidents, ainsi que les cas de non-respect des dispositions du présent accord de coopération.

§ 7. Dans un délai de quatre mois suivant chaque contrôle, les inspecteurs concernés communiquent à l'exploitant les conclusions du contrôle, ainsi que les actions correctives nécessaires.

Les inspecteurs concernés entreprennent les démarches appropriées pour que l'exploitant prenne toutes les actions correctives nécessaires dans un délai raisonnable.

§ 8. Lorsque les inspecteurs constatent un cas important de non-respect des dispositions du présent accord de coopération lors d'un contrôle, ils effectuent un contrôle supplémentaire dans un délai de six mois.

Sans préjudice de l'article 31, les services d'inspection concernés adressent à l'autorité compétente pour délivrer le permis, conformément à l'article 34, une demande motivée, afin d'interdire la mise en exploitation ou la poursuite de l'exploitation de tout ou d'une partie de l'établissement concerné lorsque les inspecteurs estiment que les mesures prises par l'exploitant pour prévenir les accidents majeurs et pour en limiter les conséquences sont nettement insuffisantes et en particulier s'il y a des manquements graves de la part de l'exploitant à prendre les actions correctives nécessaires.

CHAPITRE 9 – *Interdiction d'exploitation*

Art. 34. § 1er. Sans préjudice de l'article 31, l'autorité compétente pour délivrer le permis interdit la mise en exploitation ou la poursuite de l'exploitation de tout, ou d'une partie de l'établissement, conformément à la législation régissant le permis d'exploitation de

1° de exploitant in staat is aan te tonen dat hij, gelet op de activiteiten van de inrichting, passende maatregelen heeft getroffen om zware ongevallen te voorkomen;

2° de exploitant in staat is aan te tonen dat hij passende maatregelen heeft getroffen om de gevolgen van zware ongevallen op en buiten de inrichting te beperken;

3° de gegevens en informatie vervat in het veiligheidsrapport of in een ander ingediend rapport, de situatie in de inrichting getrouw weergeven.

§ 6. De inspecteurs voeren, in overleg, niet-routinematige controles uit om ernstige klachten, ongevallen, incidenten en bijna-ongevallen en gevallen van niet-naleving van de voorschriften van dit samenwerkingsakkoord zo snel mogelijk te onderzoeken.

§ 7. Na iedere controle delen de betrokken inspecteurs binnen de vier maanden de exploitant de conclusies van de controle mee, alsook de noodzakelijke corrigerende acties.

De betrokken inspecteurs ondernemen passende stappen om ervoor te zorgen dat de exploitant binnen een redelijke termijn al die noodzakelijke corrigerende acties neemt.

§ 8. Als de inspecteurs bij een controle een belangrijk geval van niet-naleving van de voorschriften van dit samenwerkingsakkoord vaststellen, voeren ze binnen de zes maanden een aanvullende controle uit.

Onverminderd artikel 31, richten de betrokken inspectiediensten overeenkomstig artikel 34 een met redenen omkleed verzoek aan de bevoegde vergunningverlenende overheid om de inbedrijfstelling of de voortzetting van de exploitatie van de betrokken inrichting of een deel ervan te verbieden als de inspecteurs van oordeel zijn dat de door de exploitant getroffen maatregelen ter voorkoming van zware ongevallen en ter beperking van de gevolgen daarvan duidelijk onvoldoende zijn, en in het bijzonder als de exploitant ernstig tekortschiet in het nemen van de noodzakelijke corrigerende acties.

HOOFDSTUK 9 - *Exploitatieverbod*

Art 34. § 1. Onverminderd artikel 31, verbiedt de bevoegde vergunningverlenende overheid de inbedrijfstelling of de verdere exploitatie van de inrichting of van een gedeelte daarvan overeenkomstig de wetgeving inzake vergunningverlening die van toepassing is op de

l'établissement concerné, lorsque les mesures prises par l'exploitant pour prévenir les accidents majeurs et pour en limiter les conséquences sont nettement insuffisantes.

L'autorité compétente prend sa décision :

1° soit d'office;

2° soit sur demande motivée à cette fin d'un service d'évaluation ou de la commission d'évaluation;

3° soit sur demande motivée à cette fin d'un service d'inspection.

§ 2. Il peut être fait appel de la décision de l'autorité compétente conformément à la législation régissant le permis d'exploitation de l'établissement concerné.

CHAPITRE 10 - *Dispositions pénales*

Art. 35. § 1er. Est puni d'une peine d'emprisonnement d'un mois à cinq ans et d'une amende de 100 à 500.000 euros ou de l'une de ces peines seulement, l'exploitant qui :

1° en violation de l'article 5, ne prend pas toutes les mesures qui s'imposent pour prévenir les accidents majeurs et pour en limiter les conséquences pour la santé humaine et l'environnement ou n'est pas en mesure de démontrer qu'il a pris toutes les mesures nécessaires prévues par le présent accord de coopération ;

2° en violation des articles 6 ou 10, n'établit pas la politique de prévention des accidents majeurs, ne la décrit pas dans un document, ne la met pas en œuvre par des moyens et des structures appropriés et par un système de gestion de la sécurité conformément à l'annexe 2, ou ne la révise et ne l'adapte pas suite à la révision ;

3° en violation des articles 7 ou 10, n'introduit pas la notification ou sa mise à jour, ou ne la révise pas et ne la met pas à jour suite à la révision ;

4° en violation des articles 8, 10 ou 28, n'introduit pas le rapport de sécurité ou sa mise à jour, ne le révise pas et ne le met pas à jour suite à la révision, ou ne communique pas le

betrokken inrichting als de door de exploitant getroffen maatregelen ter voorkoming van zware ongevallen en ter beperking van de gevolgen daarvan duidelijk onvoldoende zijn,

De bevoegde overheid neemt haar beslissing:

1° hetzij ambtshalve;

2° hetzij na een met redenen omkleed verzoek daartoe van een beoordelingsdienst of van de beoordelingscommissie;

3° hetzij na een met redenen omkleed verzoek daartoe van een inspectiedienst.

§ 2. Tegen de beslissingen van de bevoegde overheid kan beroep worden aangetekend overeenkomstig de wetgeving inzake vergunningverlening die van toepassing is op de betrokken inrichting.

HOOFDSTUK 10 - *Strafbepalingen*

Art. 35. § 1. Wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met een geldboete van 100 tot 500.000 euro of met een van die straffen alleen, de exploitant die:

1° in strijd met artikel 5, niet alle nodige maatregelen neemt om zware ongevallen te voorkomen en de gevolgen daarvan voor de menselijke gezondheid en het milieu te beperken of niet in staat is aan te tonen dat hij alle in dit samenwerkingsakkoord aangegeven noodzakelijke maatregelen heeft genomen;

2° in strijd met de artikelen 6 of 10, geen preventiebeleid voor zware ongevallen vaststelt, het niet beschrijft in een document, het niet uitvoert met passende middelen, structuren en een veiligheidsbeheersysteem in overeenstemming met bijlage 2 van dit samenwerkingsakkoord, of het niet herziet en dienovereenkomstig niet bijstuurt;

3° in strijd met de artikelen 7 of 10, geen kennisgeving of actualisering ervan indient, of ze niet herziet en dienovereenkomstig niet bijwerkt;

4° in strijd met de artikelen 8, 10 of 28, geen veiligheidsrapport of actualisering ervan indient, het veiligheidsrapport niet herziet en dienovereenkomstig niet

rapport de sécurité modifié ou complété suite à l'évaluation du rapport de sécurité ;

5° en violation de l'article 9, n'échange pas les informations lorsque l'établissement est identifié comme faisant partie d'établissements ou d'un groupe d'établissements dans lesquels le risque ou les conséquences d'un accident majeur peuvent être accrus du fait de la situation géographique, de la proximité de ces établissements et la présence de substances dangereuses ;

6° en violation des articles 11 ou 14, n'établit pas le plan d'urgence interne, ou ne le révise pas, ne le teste pas et ne le met pas à jour suite à la révision et aux tests ;

7° en violation de l'article 15, ne fournit pas les informations complémentaires nécessaires à la l'élaboration du plan d'urgence externe ;

8° en violation des articles 16 ou 17, ne met pas en œuvre sans délai le plan d'urgence interne lors d'un accident majeur ou lors d'un événement non maîtrisé dont on peut raisonnablement attendre, en raison de sa nature, qu'il conduise à un accident majeur, ou ne prévient pas dans de telles conditions le centre 112 et le Centre gouvernemental de Coordination et de Crise ;

9° en violation de l'article 18, suite à un accident majeur, ne communique pas les informations requises au Centre gouvernemental de Coordination et de Crise et aux services d'inspection compétents, ne les informe pas des mesures envisagées, ne met pas à jour les informations fournies, ou ne transmet pas la mise à jour au Centre gouvernemental de Coordination et de Crise et aux services d'inspection compétents.

§ 2. Est puni d'une peine d'emprisonnement d'un mois à un an et d'une amende de 100 à 100.000 euros ou de l'une de ces peines seulement, l'exploitant qui :

1° s'oppose ou fait entrave aux missions des inspecteurs;

2° ne respecte pas les mesures de contrainte.

CHAPITRE 11 – *La Commission de coopération Seveso-Helsinki*

Art. 36. § 1er. Une structure permanente de concertation

bijwerkt, of geen gewijzigd of aangevuld veiligheidsrapport bezorgt volgend op de beoordeling van het veiligheidsrapport;

5° in strijd met artikel 9, geen informatie uitwisselt indien de inrichting werd aangewezen als deel uitmakend van inrichtingen of een groep van inrichtingen waarvoor het risico op of de gevolgen van een zwaar ongeval groter kan zijn ten gevolge van de geografische situatie, de nabijheid van die inrichtingen en de aanwezigheid van gevaarlijke stoffen;

6° in strijd met de artikelen 11 of 14, geen intern noodplan opstelt, of het intern noodplan niet herziet, niet test en dienovereenkomstig niet bijwerkt;

7° in strijd met artikel 15, de voor de opstelling van het extern noodplan noodzakelijke aanvullende gegevens niet verstrekt;

8° in strijd met de artikelen 16 of 17, het intern noodplan niet onverwijld uitvoert wanneer er zich een zwaar ongeval of een onbeheerste gebeurtenis van zodanige aard dat redelijkerwijze mag worden aangenomen dat zij tot een zwaar ongeval leidt, voordoet, of het 112-centrum en het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering in die omstandigheden niet verwittigt;

9° in strijd met artikel 18, na een zwaar ongeval de vereiste inlichtingen niet verstrekt aan het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering en de bevoegde inspectiediensten, hen niet in kennis stelt van de voorgenomen maatregelen, de verstrekte informatie niet bijwerkt of de bijgewerkte informatie niet bezorgt aan het Coördinatie- en Crisiscentrum van de Regering en de bevoegde inspectiediensten.

§ 2. Wordt gestraft met een gevangenisstraf van een maand tot een jaar en met een geldboete van 100 tot 100.000 euro of met een van die straffen alleen, de exploitant die:

1° de inspecteurs verhindert of belemmert bij de uitvoering van hun opdracht;

2° de dwingende maatregelen niet naleeft.

HOOFDSTUK 11 – *De Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki*

Art. 36. § 1. Een permanente overlegstructuur,

dénommée « Commission de coopération Seveso-Helsinki », est instituée en vue du bon fonctionnement du présent accord de coopération.

§ 2. La Commission de coopération Seveso-Helsinki est composée d'un représentant de chaque service visé à l'article 4 du présent accord de coopération et du service compétent en matière d'aménagement du territoire de chaque région.

La Commission de coopération Seveso-Helsinki décide par consensus après délibération entre les services représentés.

La Commission de coopération Seveso-Helsinki peut inviter des services publics non représentés et des experts pour participer aux délibérations et pour fournir un avis sur des points pour lesquels ils disposent d'une compétence ou d'une expertise spécifique.

Si le consensus ne peut être atteint, la matière traitée sera soumise à la Conférence interministérielle de l'Environnement, élargie aux autres ministres fédéraux et régionaux concernés. En l'absence de consensus au sein de cette Conférence, la question est soumise au Comité de concertation visé à l'article 31 de la loi ordinaire du 9 août 1980 de réformes institutionnelles.

§ 3. La Commission de coopération Seveso-Helsinki est chargée des missions suivantes :

1° veiller à une application uniforme, sur tout le territoire du Royaume, du présent accord de coopération;

2° harmoniser, entre les services , les échanges d'informations et les critères de décision pour l'application du présent accord;

3° coordonner, entre les services, les initiatives et diffuser les résultats en matière de recherche et de développement relatifs à la maîtrise des risques d'accident majeur;

4° rechercher des solutions cohérentes aux problèmes que posent des établissements particuliers et constituer une jurisprudence administrative;

5° encourager les services à partager les expériences au niveau belge et européen et coordonner la représentation de la Belgique au sein des commissions, conférences, comités

"Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki" genaamd, wordt opgezet met het oog op de goede werking van het samenwerkingsakkoord.

§ 2. De Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki is samengesteld uit een vertegenwoordiger van elke dienst bedoeld in artikel 4 van dit samenwerkingsakkoord en van de dienst bevoegd inzake ruimtelijke ordening van elk gewest.

De Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki beslist bij consensus na beraadslaging onder de vertegenwoordigde diensten.

De Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki kan niet-vertegenwoordigde overheidsdiensten en experten uitnodigen om de beraadslagingen bij te wonen en om een advies te verlenen over punten waarvoor zij een specifieke bevoegdheid of deskundigheid hebben.

Als er geen consensus kan worden bereikt, wordt de behandelde materie voorgelegd aan de Interministeriële Conferentie voor het Leefmilieu, die met de andere betrokken federale en gewestelijke ministers wordt uitgebreid. Bij gebrek aan consensus in deze Conferentie, wordt de kwestie voorgelegd aan het Overlegcomité bedoeld in artikel 31 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen.

§ 3. De Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki is belast met de volgende taken:

1° waken over een uniforme toepassing van dit samenwerkingsakkoord over het gehele grondgebied van het Rijk;

2° harmoniseren onder de diensten van de uitwisseling van informatie en van de beslissingscriteria voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord;

3° coördineren onder de diensten van de initiatieven en verspreiden van de onderzoeks- en ontwikkelingsresultaten met betrekking tot het beheersen van de risico's van een zwaar ongeval;

4° zoeken naar coherente oplossingen voor problemen van specifieke inrichtingen en opbouwen van een bestuurspraktijk;

5° aanmoedigen van de diensten tot uitwisseling van ervaring op Belgisch en Europees vlak en coördineren van de Belgische vertegenwoordiging in de commissies,

et groupes de travail, en ce qui concerne la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs ou à des matières apparentées;

6° assurer la coopération entre les services pour la mise en œuvre de l'article 20, en vue d'une information du public cohérente;

7° coordonner les données à communiquer à la Commission européenne, notamment concernant les établissements et la mise en œuvre du présent accord de coopération.

8° coordonner les actions et les prises de position en matière de politique internationale, en ce qui concerne la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs.

§ 4. La Commission de coopération Seveso-Helsinki tient au moins quatre assemblées plénières par an.

Chaque réunion fait l'objet d'un ordre du jour et d'un procès-verbal diffusés en temps utile à tous les membres.

Les prises de position relatives à la politique internationale sont adressées au Président du Comité de Coordination de la Politique Internationale de l'Environnement.

La présidence et le secrétariat sont assurés par le Service public fédéral Emploi, Travail et Concertation sociale.

conferenties, comités en werkgroepen met betrekking tot de beheersing van de gevaren van zware ongevallen of aanverwante onderwerpen;

6° verzekeren van de samenwerking tussen de diensten voor de tenuitvoerlegging van artikel 20, met het oog op een coherente informatieverstrekking aan het publiek;

7° coördineren van de aan de Europese Commissie te verstrekken gegevens, met name over de inrichtingen en over de tenuitvoerlegging van dit samenwerkingsakkoord;

8° coördineren van acties en bepalen van het standpunt in het internationale beleid met betrekking tot de beheersing van de gevaren van zware ongevallen.

§ 4. De Samenwerkingscommissie Seveso-Helsinki houdt minstens vier plenaire vergaderingen per jaar.

Voor elke vergadering worden een agenda en een verslag opgesteld, die te zijner tijd aan alle leden worden gestuurd.

De standpunten over het internationaal beleid worden gericht aan de Voorzitter van het Coördinatiecomité Internationaal Milieubeleid.

Het voorzitterschap en het secretariaat worden waargenomen door de Federale Overheidsdienst Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg.

CHAPITRE 12 - *Dispositions finales*

Art. 37. Des informations équivalentes soumises par l'exploitant conformément à d'autres réglementations, sont acceptées aux fins du présent accord de coopération pour autant qu'elles répondent aux exigences du présent accord de coopération.

Dans de tels cas, les services visés à l'article 4 s'assurent du respect des exigences du présent accord de coopération.

Art. 38. Les annexes 1 à 6 du présent accord de coopération peuvent être modifiées par accord de coopération non soumis à l'assentiment législatif lorsqu'il s'agit uniquement de modifications conformes à la réglementation européenne.

HOOFDSTUK 12 - *Slotbepalingen*

Art. 37. Gelijkwaardige gegevens, die door de exploitant werden ingediend overeenkomstig andere regelgeving, worden geaccepteerd voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord, voor zover de verstrekte gegevens beantwoorden aan de bepalingen van dit samenwerkingsakkoord.

In dergelijke gevallen dragen de diensten bedoeld in artikel 4 er zorg voor dat wordt voldaan aan de voorschriften van dit samenwerkingsakkoord.

Art. 38. De bijlagen 1 tot 6 van dit samenwerkingsakkoord kunnen worden gewijzigd bij samenwerkingsakkoord dat niet onderworpen is aan de wetgevende instemming , als het uitsluitend wijzigingen overeenkomstig de Europese regelgeving betreft.

Art. 39. Les membres de la juridiction visée à l'article 92bis, § 5, alinéa 1er, de la loi spéciale du 8 août 1980 des réformes institutionnelles et chargée de trancher les litiges d'interprétation ou d'exécution du présent accord de coopération, sont désignés respectivement par le Conseil des ministres, le Gouvernement flamand, le Gouvernement wallon et le Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale.

Les frais de fonctionnement de la juridiction seront répartis d'une manière égale entre les parties concernées par le litige.

Art. 40. L'accord de coopération du 21 juin 1999 entre l'Etat fédéral, la Région flamande, la Région wallonne et la Région de Bruxelles-Capitale concernant la maîtrise des dangers liés aux accidents majeurs impliquant des substances dangereuses, modifié par l'accord de coopération du 1 juin 2006, est abrogé.

Art. 41. Jusqu'à leur modification éventuelle, les références faites à l'accord de coopération du 21 juin 1999 par les dispositions des législations et réglementations, fédérales et régionales, s'entendent comme faites au présent accord de coopération.

Art 42. Le présent accord de coopération entre en vigueur le jour de la publication au Moniteur belge du dernier acte d'assentiment et au plus tôt le 1er juin 2015.

Fait à Bruxelles, le 16 février 2016
en un exemplaire original.

Art. 39. De leden van het rechtscollege, bedoeld in artikel 92bis, §5, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen en belast met de beslechting van geschillen met betrekking tot de uitlegging of de uitvoering van dit samenwerkingsakkoord, worden respectievelijk aangewezen door de Ministerraad, de Vlaamse Regering, de Waalse Regering en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering.

De werkingskosten van het rechtscollege worden gelijkmatig verdeeld tussen de bij het geschil betrokken partijen.

Art. 40. Het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 tussen de Federale Staat, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken, gewijzigd door het samenwerkingsakkoord van 1 juni 2006, wordt opgeheven.

Art. 41. De verwijzingen naar het samenwerkingsakkoord van 21 juni 1999 in de federale en gewestelijke wetgevende en reglementaire bepalingen gelden tot hun eventuele wijziging als verwijzingen naar dit samenwerkingsakkoord.

Art. 42. Dit samenwerkingsakkoord treedt in werking op de dag van publicatie in het Belgisch Staatsblad van de laatste instemmingsakte en ten vroegste op 1 juni 2015.

Gedaan te Brussel, op 16 februari 2016
in één origineel exemplaar.

Pour l'Etat fédéral,

Le Premier Ministre,

Ch. MICHEL

Voor de Federale Staat,

De Eerste Minister,

Les Ministres de l'Emploi et de l'Economie, de la Sécurité et de l'Intérieur, et de l'Environnement,

De Ministers van Werk en Economie, van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van Leefmilieu,

K. PEETERS

J. JAMBON

M.-C. MARGHEM

Pour la Région flamande,

Le Ministre-Président du Gouvernement flamand,

G. BOURGEOIS

Voor het Vlaamse Gewest,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

La Ministre flamande de l'Environnement, de la Nature et de l'Agriculture,

J. SCHAUVLIEGE

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

Pour la Région wallonne,

Le Ministre-Président du Gouvernement wallon,

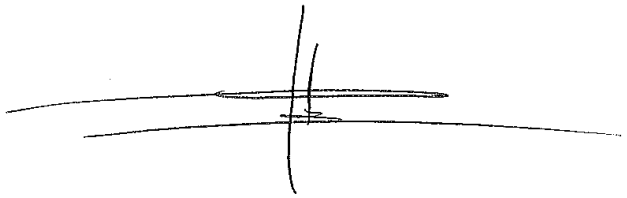
P. MAGNETTE

Voor het Waalse Gewest,

De Minister-President van de Waalse Regering,

Le Ministre wallon de l'Environnement et de l'Aménagement du Territoire,

De Waalse Minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening,

C. DI ANTONIO

Pour la Région de Bruxelles-Capitale,

Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,

Le Ministre-Président du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale, chargé du Développement territorial,

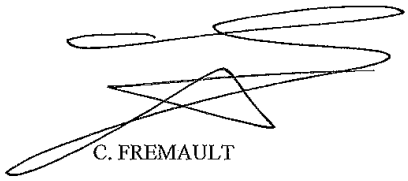
De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Territoriale Ontwikkeling,

R. VERVOORT

La Ministre du Gouvernement de la Région de Bruxelles-Capitale chargée de l'Environnement,

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Leefmilieu,

C. FREMAULT

Bijlage 1

Gevaarlijke stoffen

Voor gevaarlijke stoffen die vallen onder de gevarencategorieën opgenomen in kolom 1 van deel 1 gelden de in de kolommen 2 en 3 van deel 1 opgenomen drempelwaarden.

Wanneer een gevaarlijke stof onder deel 1 valt en ook is opgenomen in deel 2, zijn de in de kolommen 2 en 3 van deel 2 opgenomen drempelwaarden van toepassing.

DEEL 1

Categorieën gevaarlijke stoffen

Dit deel beslaat alle gevaarlijke stoffen die in de in kolom 1 vermelde gevarencategorieën vallen:

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevarencategorieën overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1272/2008	Drempelwaarden (in ton) van in artikel 2, 10° bedoelde gevaarlijke stoffen voor toepassing van	
	voorschriften voor lage-drempelinrichtingen	voorschriften voor hoge-drempelinrichtingen
Rubriek „H" — GEZONDHEIDSGEVAREN		
H1 ACUTE TOXICITEIT Categorie 1, alle blootstellingsroutes	5	20
H2 ACUTE TOXICITEIT – Categorie 2, alle blootstellingsroutes – Categorie 3, inademingblootstellingsroute (zie noot 7)	50	200
H3 SPECIFIEKE DOELORGAANTOXICITEIT (SPECIFIC TARGET ORGAN TOXICITY, STOT) — EENMALIGE BLOOTSTELLING STOT SE Categorie 1	50	200
Rubriek „P" — FYSISCHE GEVAREN		
P1a ONTPLOFBARE STOFFEN (zie noot 8) – Instabiele ontplofbare stoffen, of – Ontplofbare stoffen van de subklassen 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 of 1.6, of – Stoffen en mengsels met explosieve eigenschappen volgens methode A.14 van Verordening (EG) nr. 440/2008 (zie noot 9) die niet behoren tot de gevarenklassen organische peroxiden of zelfontledende stoffen en mengsels	10	50
P1b ONTPLOFBARE STOFFEN (zie noot 8) Ontplofbare stoffen van subklasse 1.4 (zie noot 10)	50	200
P2 ONTVLAMBARE GASSEN	10	50

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevarencategorieën overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1272/2008	Drempelwaarden (in ton) van in artikel 2, 10° bedoelde gevaarlijke stoffen voor toepassing van	
	voorschriften voor lage-drempelinrichtingen	voorschriften voor hoge-drempelinrichtingen
Ontvlambare gassen van categorie 1 of 2		
P3a ONTVLAMBARE AEROSOLEN (zie noot 11.1) „Ontvlambare" aerosolen van categorie 1 of 2, die ontvlambare gassen van categorie 1 of 2 of ontvlambare vloeistoffen van categorie 1 bevatten	150 (netto)	500 (netto)
P3b ONTVLAMBARE AEROSOLEN (zie noot 11.1) „Ontvlambare" aerosolen van categorie 1 of 2, die geen ontvlambare gassen van categorie 1 of 2, noch ontvlambare vloeistoffen van categorie 1 bevatten (zie noot 11.2)	5 000 (netto)	50 000 (netto)
P4 OXIDERENDE GASSEN Oxiderende gassen van categorie 1	50	200
P5a ONTVLAMBARE VLOEISTOFFEN – Ontvlambare vloeistoffen van categorie 1 of – Ontvlambare vloeistoffen van categorie 2 of 3 die bij een temperatuur hoger dan hun kookpunt worden gehouden, of – Overige vloeistoffen met een vlampunt ≤ 60 °C, die bij een temperatuur hoger dan hun kookpunt worden gehouden (zie noot 12)	10	50
P5b ONTVLAMBARE VLOEISTOFFEN – Ontvlambare vloeistoffen van categorie 2 of 3 waarbij bijzondere procescondities, zoals een hoge druk of hoge temperatuur, gevaren voor zware ongevallen kunnen doen ontstaan, of – Overige vloeistoffen met een vlampunt ≤ 60 °C waarbij bijzondere verwerkingsomstandigheden, zoals een hoge druk of hoge temperatuur, gevaren voor zware ongevallen kunnen geven (zie noot 12)	50	200
P5c ONTVLAMBARE VLOEISTOFFEN Ontvlambare vloeistoffen van categorie 2 of 3 die niet onder P5a en P5b vallen	5 000	50 000
P6a ZELFONTLEDENDE STOFFEN EN MENGSELS en ORGANISCHE PEROXIDEN Zelfontledende stoffen en mengsels van type A of B of organische peroxiden van type A of B	10	50
P6b ZELFONTLEDENDE STOFFEN EN MENGSELS en ORGANISCHE PEROXIDEN Zelfontledende stoffen en mengsels van type C, D, E of F of organische peroxiden van type C, D, E of F	50	200

Kolom 1	Kolom 2	Kolom 3
Gevarencategorieën overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1272/2008	Drempelwaarden (in ton) van in artikel 2, 10° bedoelde gevaarlijke stoffen voor toepassing van	
	voorschriften voor lage-drempelinrichtingen	voorschriften voor hoge-drempelinrichtingen
P7 PYROFORE VLOEISTOFFEN EN VASTE STOFFEN Pyrofore vloeistoffen van categorie 1 Pyrofore vaste stoffen van categorie 1	50	200
P8 OXIDERENDE VLOEISTOFFEN EN VASTE STOFFEN Oxiderende vloeistoffen van categorie 1, 2 of 3, of Oxiderende vaste stoffen van categorie 1, 2 of 3	50	200
Rubriek „E" — MILIEUGEVAREN		
E1 Gevaar voor het aquatisch milieu in de categorie acuut 1 of chronisch 1	100	200
E2 Gevaar voor het aquatisch milieu in de categorie chronisch 2	200	500
Rubriek „O" — OVERIGE GEVAREN		
O1 Stoffen en mengsels met gevarenaanduiding EUH014	100	500
O2 Stoffen en mengsels die in contact met water ontvlambare gassen ontwikkelen, categorie 1	100	500
O3 Stoffen en mengsels met gevarenaanduiding EUH029	50	200

DEEL 2

Benoemde gevaarlijke stoffen

Kolom 1		Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stoffen	CAS-nummer (1)	Drempelwaarden (in ton) voor toepassing van	
		voorschriften voor lagedrempelinrichtingen	voorschriften voor hogedrempelinrichtingen
1. Ammoniumnitraat (zie noot 13)	-	5 000	10 000
2. Ammoniumnitraat (zie noot 14)	-	1 250	5 000
3. Ammoniumnitraat (zie noot 15)	-	350	2 500

Kolom 1	CAS-nummer (1)	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stoffen		Drempelwaarden (in ton) voor toepassing van	
		voorschriften voor lagedrempelinrichtingen	voorschriften voor hogedrempelinrichtingen
4. Ammoniumnitraat (zie noot 16)	-	10	50
5. Kaliumnitraat (zie noot 17)	-	5 000	10 000
6. Kaliumnitraat (zie noot 18)	-	1 250	5 000
7. Diarseenpentoxide, arseen(V)zuur en/of zouten daarvan	1303-28-2	1	2
8. Diarseentrioxide, arseen(III)zuur en/of zouten daarvan	1327-53-3		0,1
9. Broom	7726-95-6	20	100
10. Chloor	7782-50-5	10	25
11. Inhaleerbare poedervormige nikkelverbindingen (nikkelmonoxide, nikkeldioxide, nikkelsulfide, trinikkeldisulfide, dinikkeltrioxide)	-		1
12. Ethyleenimine	151-56-4	10	20
13. Fluor	7782-41-4	10	20
14. Formaldehyde (concentratie ≥ 90 %)	50-00-0	5	50
15. Waterstof	1333-74-0	5	50
16. Chloorwaterstof (vloeibaar gas)	7647-01-0	25	250
17. Loodalkylen	-	5	50
18. Ontvlambare vloeibare gassen, categorie 1 of 2 (inclusief LPG) en aardgas (zie noot 19)		50	200
19. Acetyleen	74-86-2	5	50
20. Ethyleenoxide	75-21-8	5	50
21. Propyleenoxide	75-56-9	5	50
22. Methanol	67-56-1	500	5 000
23. 4,4'-Methyleen bis(2-chlooraniline) en/of zouten daarvan, poedervormig	101-14-4		0,01
24. Methylisocyanaat	624-83-9		0,15
25. Zuurstof	7782-44-7	200	2 000

Kolom 1	CAS-nummer (1)	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stoffen		Drempelwaarden (in ton) voor toepassing van voorschriften voor lagedrempelinrichtingen	Drempelwaarden (in ton) voor toepassing van voorschriften voor hogedrempelinrichtingen
26. 2,4-Tolueendiisocyanaat 2,6-Tolueendiisocyanaat	584-84-9 91-08-7	10	100
27. Carbonylchloride (fosgeen)	75-44-5	0,3	0,75
28. Arsine (arseentrihydride)	7784-42-1	0,2	1
29. Fosfine (fosfortrihydride)	7803-51-2	0,2	1
30. Zwaveldichloride	10545-99-0		1
31. Zwaveltrioxide	7446-11-9	15	75
32. Polychloordibenzofuranen en polychloordibenzodioxinen (inclusief TCDD) uitgedrukt in TCDD-equivalent (zie noot 20)	-		0,001
33. De volgende CARCINOGENEN of de mengsels die de volgende carcinogenen in concentraties van meer dan 5 gewichtsprocent bevatten: 4-aminobifenyl en/of zouten daarvan, benzotrichloride, benzidine en/of zouten daarvan, di(chloormethyl)ether, chloormethylether, 1,2-dibroomethaan, diethylsulfaat, dimethylsulfaat, dimethylcarbamoylchloride, 1,2-dibroom-3-chloorpropaan, 1,2-dimethylhydrazine, dimethylnitrosamine, hexamethylfosforzuurtriamide, hydrazine, 2-naftylamine en/of zouten daarvan, 4-nitrodifenyl en 1,3-propaansulton	-	0,5	2
34. Aardolieproducten en alternatieve brandstoffen: a) benzine en nafta's, b) kerosines (inclusief vliegtuigbrandstoffen), c) gasoliën (inclusief diesel, huisbrandolie en gasoliemengstromen), d) zware stookolie, e) alternatieve brandstoffen met dezelfde toepassing en met gelijkaardige eigenschappen op het vlak van ontvlambaarheid en milieugevaren als de onder a) tot en met d) bedoelde producten.	-	2 500	25 000
35. Watervrije ammoniak	7664-41-7	50	200
36. Boortrifluoride	7637-07-2	5	20
37. Waterstofsulfide	7783-06-4	5	20
38. Piperidine	110-89-4	50	200

Kolom 1	CAS-nummer (1)	Kolom 2	Kolom 3
Gevaarlijke stoffen		Drempelwaarden (in ton) voor toepassing van	
		voorschriften voor lagedrempelinrichtingen	voorschriften voor hogedrempelinrichtingen
39. Bis(2-dimethylaminoethyl) (methyl)amine	3030-47-5	50	200
40. 3-(2-Ethylhexyloxy)propylamine	5397-31-9	50	200
41. Mengsels (*) van natriumhypochloriet die zijn ingedeeld als aquatisch acuut categorie 1 [H400] die minder dan 5 % actief chloor bevatten en niet vallen onder de in deel 1 van bijlage I opgenomen andere gevarencategorieën. (*) Mits het mengsel zonder natriumhypochloriet niet zou worden ingedeeld als aquatisch acuut categorie 1 [H400].	-	200	500
42. Propylamine (zie noot 21)	107-10-8	500	2 000
43. Tert-butylacrylaat (zie noot 21)	1663-39-4	200	500
44. 2-Methyl-3-buteennitrile (zie noot 21)	16529-56-9	500	2 000
45. Tetrahydro-3,5-dimethyl-1,3,5-thiadiazine-2-thion (Dazomet) (zie noot 21)	533-74-4	100	200
46. Methylacrylaat (zie noot 21)	96-33-3	500	2 000
47. 3-Methylpyridine (zie noot 21)	108-99-6	500	2 000
48. 1-Broom-3-chloorpropaan (zie noot 21)	109-70-6	500	2 000

(1) Het CAS-nummer wordt slechts ter indicatie gegeven.

NOTEN BIJ BIJLAGE 1

1. Stoffen en mengsels worden overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1272/2008 ingedeeld.

2. Mengsels worden behandeld als zuivere stoffen, mits zij binnen de concentratiegrenzen blijven die zijn vastgesteld aan de hand van hun eigenschappen krachtens de in noot 1 vermelde Verordening (EG) nr. 1272/2008 of de meest recente aanpassing daarvan aan de technische vooruitgang, tenzij specifiek een samenstellingspercentage of een andere beschrijving wordt gegeven.

3. De bovenstaande drempelwaarden gelden per inrichting.

   De voor de toepassing van de betreffende artikelen in aanmerking te nemen hoeveelheden zijn de maximumhoeveelheden die op enig moment aanwezig zijn of kunnen zijn. Gevaarlijke stoffen die slechts in hoeveelheden van 2 % of minder van de vermelde drempelwaarde in een inrichting aanwezig zijn, worden bij de berekening van de totale aanwezige hoeveelheid buiten beschouwing gelaten, indien zij zich op een zodanige plaats in de inrichting bevinden dat zij niet de oorzaak van een zwaar ongeval elders binnen die inrichting kunnen zijn of de gevolgen van een ongeval kunnen vergroten.

4. De onderstaande regels voor het optellen van gevaarlijke stoffen of categorieën gevaarlijke stoffen zijn eventueel van toepassing:

   In het geval van een inrichting waar geen afzonderlijke gevaarlijke stof aanwezig is in een hoeveelheid van meer dan of gelijk aan de vermelde drempelwaarden, wordt de onderstaande regel toegepast om te bepalen of de inrichting onder de bepalingen van dit samenwerkingsakkoord valt.

   Dit samenwerkingsakkoord is van toepassing op hogedrempelinrichtingen indien de som:

   $q_1/Q_{U1} + q_2/Q_{U2} + q_3/Q_{U3} + q_4/Q_{U4} + q_5/Q_{U5} + \ldots$ groter is dan of gelijk is aan 1,

   waarbij q_x = de hoeveelheid van gevaarlijke stof x of de hoeveelheid gevaarlijke stoffen van categorie x uit deel 1 of deel 2 van deze bijlage,

   en Q_{UX} = de voor gevaarlijke stof x of categorie x in kolom 3 van deel 1 of van deel 2 van deze bijlage relevante drempelwaarde.

   Dit samenwerkingsakkoord is van toepassing op lagedrempelinrichtingen indien de som:

   $q_1/Q_{L1} + q_2/Q_{L2} + q_3/Q_{L3} + q_4/Q_{L4} + q_5/Q_{L5} + \ldots$ groter is dan of gelijk is aan 1,

   waarbij q_x = de hoeveelheid van gevaarlijke stof x of de hoeveelheid gevaarlijke stoffen van categorie x uit deel 1 of deel 2 van deze bijlage,

   en Q_{LX} = de voor gevaarlijke stof x of categorie x in kolom 2 van deel 1 of van deel 2 van deze bijlage relevante drempelwaarde.

   Deze regel wordt gebruikt ter beoordeling van de gezondheidsgevaren, fysische gevaren en milieugevaren. De regel moet daarom driemaal worden toegepast:

   a) eenmaal voor de optelling van in deel 2 opgenomen gevaarlijke stoffen welke in acute toxiciteitscategorie 1, 2 of 3 (inademingblootstellingsroutes) of STOT SE categorie 1 zijn ingedeeld, samen met gevaarlijke stoffen die onder rubriek H, posten H1 tot en met H3 van deel 1, vallen;

   b) eenmaal voor de optelling van in deel 2 opgenomen gevaarlijke stoffen welke ontplofbare stoffen, ontvlambare gassen, ontvlambare aerosolen, oxiderende gassen, ontvlambare vloeistoffen, zelfontledende stoffen en mengsels, organische peroxiden, pyrofore vloeistoffen en vaste stoffen, oxiderende vloeistoffen en vaste stoffen zijn, samen met gevaarlijke stoffen die onder rubriek P, posten P1 tot en met P8 van deel 1, vallen;

   c) eenmaal voor de optelling van in deel 2 opgenomen gevaarlijke stoffen die onder gevaarlijk voor het aquatisch milieu, acute categorie 1, chronische categorie 1 of chronische categorie 2 vallen, samen met gevaarlijke stoffen die onder rubriek E, posten E1 en E2 van deel 1, vallen.

   De desbetreffende bepalingen van dit samenwerkingsakkoord zijn van toepassing zodra het sommeringsresultaat van a), b) of c) groter is dan of gelijk is aan 1.

5. Gevaarlijke stoffen die niet onder Verordening (EG) nr. 1272/2008 vallen, waaronder afvalstoffen, maar niettemin in een inrichting aanwezig zijn of kunnen zijn en onder de in de inrichting heersende omstandigheden gelijkwaardige eigenschappen hebben of kunnen hebben wat de mogelijkheden van een zwaar ongeval betreft, worden voorlopig toegewezen aan de meest gelijkende categorie of met naam genoemde gevaarlijke stof die onder het toepassingsgebied van deze verordening valt.

6. Voor gevaarlijke stoffen die zodanige eigenschappen hebben dat ze op verscheidene wijzen kunnen worden ingedeeld, is voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord de laagste drempelwaarde van toepassing. Wat evenwel de toepassing van de in noot 4 bedoelde regel betreft, wordt de laagste drempelwaarde voor elke groep categorieën in noot 4, onder a), b) en c), welke met de indeling in kwestie overeenkomt, gebruikt.

7. Gevaarlijke stoffen die vallen onder acuut toxisch categorie 3 (orale blootstellingsroutes, H 301), vallen onder de rubriek H2 ACUUT TOXISCH wanneer noch de indeling acute toxiciteit bij inademing noch de indeling acute dermale toxiciteit kunnen worden afgeleid, bijvoorbeeld door een gebrek aan concluderende gegevens betreffende toxiciteit bij inademing en dermale toxiciteit.

8. Onder de gevarenklasse ontplofbare stoffen vallen ontplofbare voorwerpen (zie punt 2.1 van bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1272/2008). Indien de hoeveelheid van ontplofbare stoffen of mengsels in het voor-

werp bekend is, wordt met die hoeveelheid rekening gehouden voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord. Indien de hoeveelheid van ontplofbare stoffen of mengsels in het voorwerp niet bekend is, wordt het gehele voorwerp voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord als ontplofbaar aangemerkt.

9. Testen naar de ontplofbare eigenschappen van stoffen en mengsels is alleen nodig indien de screeningprocedure volgens aanhangsel 6, deel 3, van de United Nations Recommendations on the Transport of Dangerous Goods, Manual of Tests and Criteria („UN Manual of Tests and Criteria")[1] uitwijst dat de stof of het mengsel mogelijk ontplofbare eigenschappen heeft.

10. Indien ontplofbare stoffen van subklasse 1.4 uitgepakt of opnieuw ingepakt zijn, worden ze in rubriek P1a ingedeeld, tenzij aangetoond wordt dat het gevaar nog overeenstemt met subklasse 1.4 overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1272/2008.

11. 1. Ontvlambare aerosolen worden ingedeeld overeenkomstig het koninklijk besluit van 31 juli 2009 betreffende aerosols. „Zeer licht ontvlambare" en „ontvlambare" aerosolen volgens dit besluit komen overeen met ontvlambare aerosolen van respectievelijk categorie 1 of 2 volgens Verordening (EG) nr. 1272/2008.

11. 2. Om deze vermelding te kunnen gebruiken, moet geregistreerd worden dat de aerosolhouder geen ontvlambaar gas van categorie 1 of 2, noch ontvlambare vloeistof van categorie 1 bevat.

12. Overeenkomstig punt 2.6.4.5 in bijlage I bij Verordening (EG) nr. 1272/2008 behoeven vloeistoffen met een vlampunt hoger dan 35 °C niet in categorie 3 te worden ingedeeld indien negatieve resultaten werden behaald bij de test inzake onderhouden verbrandbaarheid L.2, Part III, section 32 van de UN Manual of Tests and Criteria. Dit geldt echter niet onder omstandigheden als verhoogde temperatuur of druk en daarom vallen dergelijke vloeistoffen onder deze vermelding.

13. Ammoniumnitraat (5 000/10 000): meststoffen die in staat zijn tot zelfonderhoudende ontleding

Dit is van toepassing op gemengde/samengestelde ammoniumnitraatmeststoffen (een gemengde/samengestelde meststof bevat ammoniumnitraat met fosfaat en/of kaliumcarbonaat) die in staat zijn tot zelfonderhoudende ontleding overeenkomstig de VN-goottest (zie Manual of Tests and Criteria, Part III, sub-section 38.2) en waarin het stikstofgehalte afkomstig van het ammoniumnitraat:

- gelegen is tussen 15,75[2] en 24,5[3] gewichtsprocent en die niet meer dan 0,4 % in totaal aan brandbare/organische stoffen bevatten of die voldoen aan de voorschriften van bijlage III-2 bij Verordening (EG) nr. 2003/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 2003 inzake meststoffen;
- 15,75 gewichtsprocent of minder en een onbeperkte hoeveelheid brandbare stoffen.

14. Ammoniumnitraat (1 250/5 000): meststofkwaliteit

Dit is van toepassing op enkelvoudige ammoniumnitraatmeststoffen en op gemengde/samengestelde ammoniumnitraatmeststoffen die voldoen aan de eisen van bijlage III-2 bij Verordening (EG) nr. 2003/2003, waarin het stikstofgehalte afkomstig van het ammoniumnitraat

- hoger is dan 24,5 gewichtsprocent, met uitzondering van mengsels van enkelvoudige ammoniumnitraatmeststoffen en dolomiet, kalksteen en/of calciumcarbonaat met een zuiverheidsgraad van ten minste 90 %;
- hoger is dan 15,75 gewichtsprocent voor mengsels van ammoniumnitraat en ammoniumsulfaat;
- hoger is dan 28[4] gewichtsprocent voor mengsels van enkelvoudige ammoniumnitraatmeststoffen en dolomiet, kalksteen en/of calciumcarbonaat met een zuiverheidsgraad van ten minste 90 %.

---

[1] Verdere richtsnoeren voor het afzien van de test zijn beschikbaar in de beschrijving van methode A.14, zie Verordening (EG) nr. 440/2008 van de Commissie van 30 mei 2008 houdende vaststelling van testmethoden uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (REACH)

[2] Een stikstofgehalte van 15,75 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 45 % ammoniumnitraat.

[3] Een stikstofgehalte van 24,5 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 70 % ammoniumnitraat.

15. Ammoniumnitraat (350/2 500): technisch zuivere stof

Dit is van toepassing op ammoniumnitraat en ammoniumnitraatmengsels waarin het stikstofgehalte, afkomstig van het ammoniumnitraat:

- gelegen is tussen 24,5 en 28 gewichtsprocent en die maximaal 0,4 % aan brandbare stoffen bevatten;
- hoger is dan 28 gewichtsprocent en die maximaal 0,2 % aan brandbare stoffen bevatten.

Dit is ook van toepassing op waterige ammoniumnitraatoplossingen met een ammoniumnitraatconcentratie van meer dan 80 gewichtsprocent.

16. Ammoniumnitraat (10/50): „off-specs"-materiaal en meststoffen die niet voldoen aan de eisen van de detonatietest

Dit is van toepassing op:

- afgekeurd materiaal afkomstig uit het fabricageproces en op ammoniumnitraat en ammoniumnitraatmengsels, enkelvoudige ammoniumnitraatmeststoffen en gemengde/samengestelde ammoniumnitraatmeststoffen als bedoeld in de noten 14 en 15, die van de eindgebruiker zijn of worden teruggestuurd aan een fabrikant, een installatie voor tijdelijke opslag of een herverwerkingsinstallatie voor herverwerking, recycling of behandeling met het oog op een veilig gebruik, omdat de stoffen niet langer voldoen aan de specificaties van de noten 14 en 15;
- meststoffen als bedoeld in de noot 13, eerste streepje, en noot 14 bij deze bijlage die niet voldoen aan de voorschriften van bijlage III-2 bij Verordening (EG) nr. 2003/2003.

17. Kaliumnitraat (5 000/10 000)

Dit is van toepassing op samengestelde meststoffen op basis van kaliumnitraat (in de vorm van prills of granules) die dezelfde gevaarlijke eigenschappen als zuiver kaliumnitraat hebben.

18. Kaliumnitraat (1 250/5 000)

Dit is van toepassing op samengestelde meststoffen op basis van kaliumnitraat (in kristalvorm) die dezelfde gevaarlijke eigenschappen als zuiver kaliumnitraat hebben.

19. Opgewaardeerd biogas

Voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord kan opgewaardeerd biogas worden ingedeeld onder rubriek 18 van deel 2 van bijlage I wanneer het verwerkt is in overeenstemming met de toepasselijke normen voor gezuiverd en opgewaardeerd biogas waardoor een kwaliteit gewaarborgd is die overeenkomt met die van aardgas, met inbegrip van de hoeveelheid methaan, en het ten hoogste 1 % zuurstof bevat.

20. Polychloordibenzofuranen en polychloordibenzodioxinen

De hoeveelheden polychloordibenzofuranen en polychloordibenzodioxinen worden berekend aan de hand van de volgende wegingsfactoren:

WHO 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1

(4) Een stikstofgehalte van 28 gewichtsprocent, afkomstig van het ammoniumnitraat, komt overeen met 80 % ammoniumnitraat.

		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01
		1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01
		OCDF	0,0003

(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)

Referentie — Van den Berg et al: The 2005 World Health Organization Re-evaluation of Human and Mammalian Toxic Equivalency Factors for Dioxins and Dioxin-like Compounds

21. Wanneer deze gevaarlijke stof eveneens onder categorie P5a ontvlambare vloeistoffen of P5b ontvlambare vloeistoffen valt, geldt voor de toepassing van dit samenwerkingsakkoord de laagste drempelwaarde.

Gedaan te Brussel, op ...16. februari 2016.. in één origineel exemplaar.

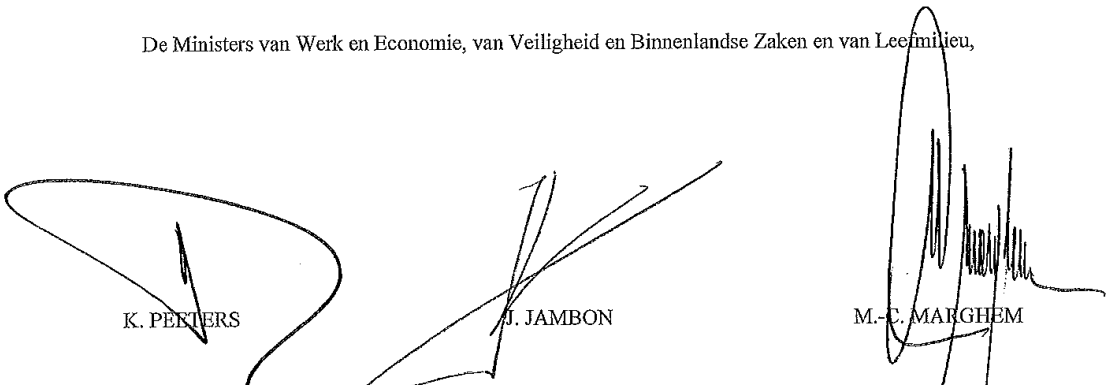
Voor de Federale Staat,

De Eerste Minister,

Ch. MICHEL

De Ministers van Werk en Economie, van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van Leefmilieu,

K. PEETERS J. JAMBON M.-C. MARGHEM

Voor het Vlaamse Gewest,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

G. BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

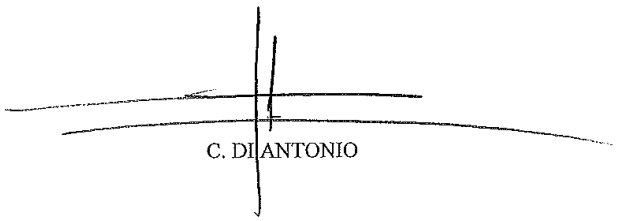
J. SCHAUVLIEGE

Voor het Waalse Gewest,

De Minister-President van de Waalse Regering,

P. MAGNETTE

De Waalse Minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening,

C. DI ANTONIO

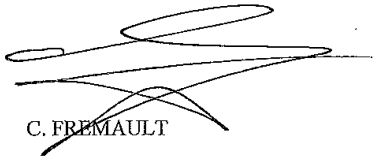
Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Territoriale Ontwikkeling,

R. VERVOORT

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Leefmilieu,

C. FREMAULT

Bijlage 2

In artikel 6, § 4, en artikel 8, § 1, bedoelde informatie betreffende het veiligheidsbeheersysteem en de organisatie van de inrichting met het oog op de preventie van zware ongevallen

De exploitant houdt bij de uitwerking van het veiligheidsbeheersysteem rekening met onderstaande factoren.

1. Het veiligheidsbeheersysteem omvat het gedeelte van het volledige beheersysteem van de inrichting dat betrekking heeft op de organisatorische structuur, de verantwoordelijkheden, de processen, de procedures, de praktijken en de middelen die het mogelijk maken om het preventiebeleid voor zware ongevallen vast te leggen en uit te voeren, rekening houdende met de beste praktijken.

2. De volgende elementen en activiteiten komen aan bod in het veiligheidsbeheersysteem en de nodige procedures, die vastleggen hoe deze elementen en activiteiten georganiseerd worden binnen de inrichting, worden opgesteld, goedgekeurd en toegepast:

   i) de organisatie en het personeel:

      a) de taken en verantwoordelijkheden van het personeel dat betrokken is bij het beheersen van de gevaren van zware ongevallen op alle niveaus van de organisatie;
      b) de maatregelen die worden genomen om het bewustzijn dat voortdurende verbetering nodig is te doen toenemen;
      c) de identificatie van de opleidingsbehoeften van het personeel en de organisatie van die opleiding;
      d) het werken met derden voor werkzaamheden die vanuit veiligheidsopzicht belangrijk zijn;
      e) de betrokkenheid van het eigen personeel en dat van deze derden;

   ii) de identificatie en evaluatie van de gevaren van zware ongevallen:

      a) de systematische identificatie van de gevaren van zware ongevallen die zich kunnen voordoen bij normale of abnormale werking, en in voorkomend geval bij activiteiten die door derden worden verricht;
      b) de evaluatie van de daaraan verbonden risico's;
      c) het vastleggen en implementeren van de maatregelen om deze risico's te beheersen;

   iii) de ontwerpbeheersing:

      a) het ontwerpen van installaties en processen;
      b) het plannen en uitvoeren van wijzigingen van bestaande installaties en processen;

   iv) de operationele controle:

      a) de veilige exploitatie van de installaties en dit in alle omstandigheden zoals bij normale werking, bij opstart, bij tijdelijke stilstand en bij onderhoud;
      b) het alarmbeheer;
      c) het verzekeren van de goede staat en werking van de maatregelen die werden geïmplementeerd om de risico's van zware ongevallen te beheersen, omvattende:
         – de bepaling en uitvoering van de strategie en methodologie voor de monitoring en de controle van de goede staat en werking van deze maatregelen;
         – de bepaling en uitvoering van de nodige tegenmaatregelen bij niet-conformiteiten;
      d) de beheersing van de risico's van zware ongevallen als gevolg van degradatie van de installatieonderdelen, zoals veroudering en corrosie, omvattende:
         – de inventarisatie van de betrokken installatieonderdelen;
         – de inventarisatie van de mogelijke degradatiefenomenen;
         – bepaling en uitvoering van de strategie en methodologie voor de monitoring en de controle van de staat van de installatieonderdelen;
         – de bepaling en uitvoering van de acties op basis van deze monitoring en controle om de goede staat van het installatieonderdeel te verzekeren, zoals herstelling of vervanging van het installatieonderdeel of het aanpassen van de werkingscondities;

v) de noodplanning:

a) de systematische identificatie van voorzienbare noodsituaties;
b) het opstellen, testen, herzien en bijwerken van een intern noodplan voor deze noodsituaties;
c) het verzorgen van specifieke opleiding voor alle betrokken personeel dat in de inrichting werkt, inclusief derden;

vi) het onderzoek van ongevallen en incidenten:

a) de melding en registratie van zware ongevallen en van incidenten, in het bijzonder incidenten waarbij de aanwezige maatregelen hebben gefaald;
b) de analyse van deze ongevallen en incidenten;
c) het vastleggen en implementeren van corrigerende maatregelen om herhaling te vermijden;

vii) de audit en herziening:

a) de permanente beoordeling van de inachtneming van de doelstellingen van het preventiebeleid voor zware ongevallen en van het veiligheidsbeheersysteem, en invoering van regelingen voor onderzoek en correctie bij niet-inachtneming waartoe ook prestatie-indicatoren kunnen behoren zoals veiligheidsprestatie-indicatoren of andere relevante indicatoren;
b) de systematische en periodieke beoordeling van de geschiktheid en doeltreffendheid van het preventiebeleid voor zware ongevallen en het veiligheidsbeheersysteem, omvattende een gedocumenteerde directiebeoordeling van de resultaten van het gevoerde beleid en het veiligheidsbeheersysteem en van de bijsturing daarvan, inclusief de overweging en integratie van de noodzakelijke wijzigingen die volgen uit de audit en herziening.

Gedaan te Brussel, op ...16. februari...2016.. in één origineel exemplaar.

Voor de Federale Staat,

De Eerste Minister,

Ch. MICHEL

De Ministers van Werk en Economie, van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van Leefmilieu,

K. PEETERS J. JAMBON M.-C. MARGHEM

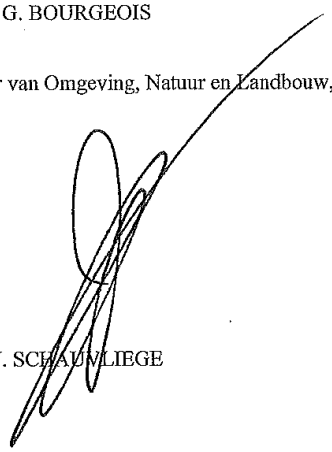
Voor het Vlaamse Gewest,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

G. BOURGEOIS

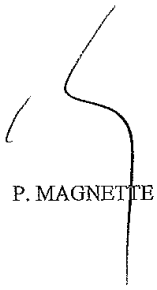
De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

J. SCHAUVLIEGE

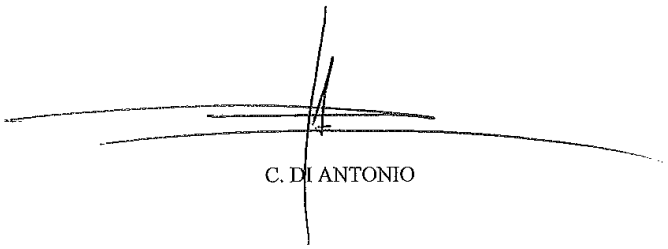
Voor het Waalse Gewest,

De Minister-President van de Waalse Regering,

P. MAGNETTE

De Waalse Minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening,

C. DI ANTONIO

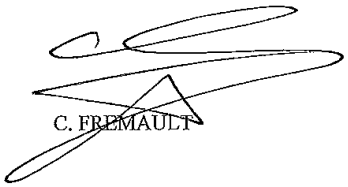
Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Territoriale Ontwikkeling,

R. VERVOORT

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Leefmilieu,

C. FREMAULT

Bijlage 3

Gegevens en minimuminlichtingen die in het in artikel 8 bedoelde veiligheidsrapport aan de orde moeten komen

1. Inlichtingen over het beheerssysteem en de organisatie van de inrichting, met het oog op de preventie van zware ongevallen.

   Deze inlichtingen dienen de in bijlage 2 aangegeven punten te bestrijken.

2. Presentatie van de omgeving van de inrichting:

   a) beschrijving van de plaats en zijn omgeving, met inbegrip van de geografische ligging, de meteorologische, geologische en hydrografische gegevens en, in voorkomend geval, de voorgeschiedenis;

   b) identificatie van de installaties en andere activiteiten binnen de inrichting die een gevaar van een zwaar ongeval met zich kunnen brengen;

   c) op basis van de beschikbare informatie, identificatie van naburige inrichtingen, alsmede andere bedrijven die buiten het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord vallen, zones en ontwikkelingen die de bron kunnen zijn van, of het risico op of de gevolgen van een zwaar ongeval en domino-effecten kunnen verhogen;

   d) beschrijving van de zones die door een zwaar ongeval zouden kunnen worden getroffen.

3. Beschrijving van de installatie:

   a) beschrijving van de voornaamste werkzaamheden en producten uit de gedeelten van de inrichting die belangrijk zijn uit het oogpunt van de veiligheid, van de mogelijke oorzaken van risico's van zware ongevallen en van de omstandigheden waarin zo'n zwaar ongeval zich zou kunnen voordoen, vergezeld van een beschrijving van de genomen preventieve maatregelen;

   b) beschrijving van de processen, met name de werkwijzen; indien van toepassing, rekening houdend met de beschikbare informatie betreffende beste praktijken;

   c) beschrijving van de gevaarlijke stoffen:

      i. inventaris van de gevaarlijke stoffen met:
         – de beschrijving van de gevaarlijke stoffen: chemische naam, CAS-nummer, naam volgens de IUPAC-nomenclatuur,
         – de maximale hoeveelheid van de gevaarlijke stof(fen) die aanwezig is (zijn) of kan (kunnen) zijn,

      ii. fysische, chemische en toxicologische kenmerken en gegevens over zowel de onmiddellijk als de later optredende gevaren voor de menselijke gezondheid en het milieu,

      iii. het fysische of chemische gedrag onder normale gebruiksvoorwaarden of bij een voorzienbaar ongeval.

4. Identificatie en analyse van de ongevallenrisico's en preventiemiddelen:

   a) gedetailleerde beschrijving van de scenario's voor mogelijke zware ongevallen en de omstandigheden waarin deze zich kunnen voordoen, inclusief een samenvatting van de voorvallen die bij het op gang brengen van deze scenario's een belangrijke rol kunnen spelen, ongeacht of de oorzaken binnen of buiten de installatie liggen, met name:

      i. operationele oorzaken;

      ii. externe oorzaken, bijvoorbeeld met betrekking tot domino-effecten, andere bedrijven die buiten het toepassingsgebied van dit samenwerkingsakkoord vallen, zones en ontwikkelingen die de bron kunnen zijn van, of het risico op of de gevolgen van een zwaar ongeval kunnen vergroten;

      iii. natuurlijke oorzaken, bijvoorbeeld aardbevingen of overstromingen;

   b) beoordeling van de omvang en de ernst van de gevolgen van de geïdentificeerde zware ongevallen met inbegrip van kaarten, beelden of, indien nuttig, gelijkwaardige beschrijvingen waarop de gebieden zijn aangegeven die bij door de inrichting veroorzaakte ongevallen kunnen getroffen worden;

c) evaluatie van ongevallen en incidenten uit het verleden waarbij dezelfde stoffen en processen werden gebruikt, beschouwing van de daaruit getrokken lessen en expliciete vermelding van de getroffen specifieke maatregelen om dergelijke ongevallen te voorkomen;

d) beschrijving van de technische parameters en van de uitrusting die van belang is voor de veiligheid van de installaties.

5. Beschermings-en interventiemaatregelen om de gevolgen van een zwaar ongeval te beperken:

a) beschrijving van de apparatuur die op de installatie is aangebracht om de gevolgen van zware ongevallen voor de menselijke gezondheid en het milieu te beperken, inclusief de middelen om de omvang en verspreiding van een accidentele vrijzetting te beperken, zoals detectiesystemen, afsluitventielen, noodopvangsystemen, bluswateropvang watersproeiers, dampschermen;

b) organisatie van het alarm en de interventie;

c) beschrijving van de inzetbare interne of externe middelen;

d) beschrijving van alle technische en niet-technische maatregelen die de gevolgen van een zwaar ongeval kunnen beperken.

Gedaan te Brussel, op ...16. februari. 2016. in één origineel exemplaar.

Voor de Federale Staat,

De Eerste Minister,

Ch. MICHEL

De Ministers van Werk en Economie, van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van Leefmilieu,

K. PEETERS J. JAMBON M.-C. MARGHEM

Voor het Vlaamse Gewest,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

G. BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

J. SCHAUVLIEGE

Voor het Waalse Gewest,

De Minister-President van de Waalse Regering,

P. MAGNETTE

De Waalse Minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening,

C. DI ANTONIO

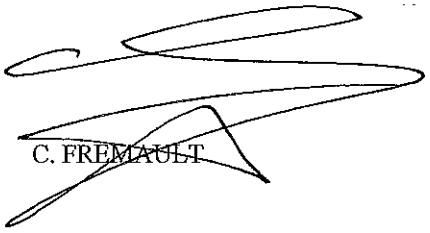
Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Territoriale Ontwikkeling,

R. VERVOORT

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Leefmilieu,

C. FREMAULT

Bijlage 4

In de in artikel 11 en 13 bedoelde noodplannen op te nemen gegevens en inlichtingen

1° Interne noodplannen:

a) De naam of functie van de personen die bevoegd zijn om de procedures van het intern noodplan in werking te laten treden en van de persoon die belast is met de leiding en coördinatie van de interventie op de inrichting;
b) De naam of functie van de persoon die verantwoordelijk is voor de contacten met de voor het extern noodplan verantwoordelijke overheid;
c) Voor te voorziene omstandigheden of gebeurtenissen die een doorslaggevende rol zouden kunnen spelen bij het ontstaan van een zwaar ongeval, een beschrijving van de te nemen maatregelen ter beheersing van de toestand of de gebeurtenis en ter beperking van de gevolgen daarvan, met inbegrip van een beschrijving van de beschikbare veiligheidsuitrusting en middelen;
d) De maatregelen ter beperking van het risico voor de op de inrichting aanwezige personen, waaronder het alarmsysteem en de gedragsregels bij het afgaan van het alarm;
e) De regelingen om de autoriteit die verantwoordelijk is voor de inwerkingstelling van het extern noodplan bij een ongeval snel in te lichten, het soort inlichtingen dat onmiddellijk moet worden verstrekt en de regelingen voor het verstrekken van meer uitvoerige inlichtingen, wanneer deze beschikbaar zijn;
f) De regelingen om het personeel op te leiden voor het vervullen van de taken die ervan verwacht worden en indien nodig de coördinatie hiervan met de externe interventiediensten;
g) De regelingen voor de verlening van steun aan interventie buiten de inrichting.

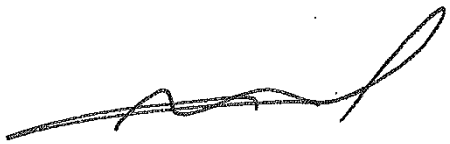
2° Externe noodplannen:

a) De naam of functie van de personen die bevoegd zijn om de procedures van het extern noodplan in werking te laten treden en van de personen die belast zijn met de leiding en coördinatie van de maatregelen buiten de inrichting;
b) De regelingen om snel op de hoogte te worden gesteld van eventuele incidenten, waaronder de alarmeringsprocedures;
c) De regelingen voor de coördinatie van de middelen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het extern noodplan;
d) De regelingen voor de verlening van steun aan interventie op de inrichting;
e) De regelingen voor interventie buiten de inrichting, in het kader van de respons op scenario's voor zware ongevallen die in het extern noodplan op basis van het veiligheidsrapport weerhouden zijn en rekening houdend met mogelijke domino-effecten;
f) De regelingen voor het verstrekken van specifieke informatie over het ongeval en de te volgen gedragslijn aan alle personen, aan alle door het publiek gebruikte gebouwen en gebieden met inbegrip van scholen en ziekenhuizen en aan alle naburige inrichtingen en naburige bedrijven die buiten het toepassingsgebied vallen van dit samenwerkingsakkoord, die kunnen worden getroffen door een zwaar ongeval;
g) De regelingen voor het verstrekken van informatie aan de bevoegde overheden van andere lidstaten bij een zwaar ongeval met mogelijke grensoverschrijdende gevolgen.

Gedaan te Brussel, op ..16..februari..2016. in één origineel exemplaar.

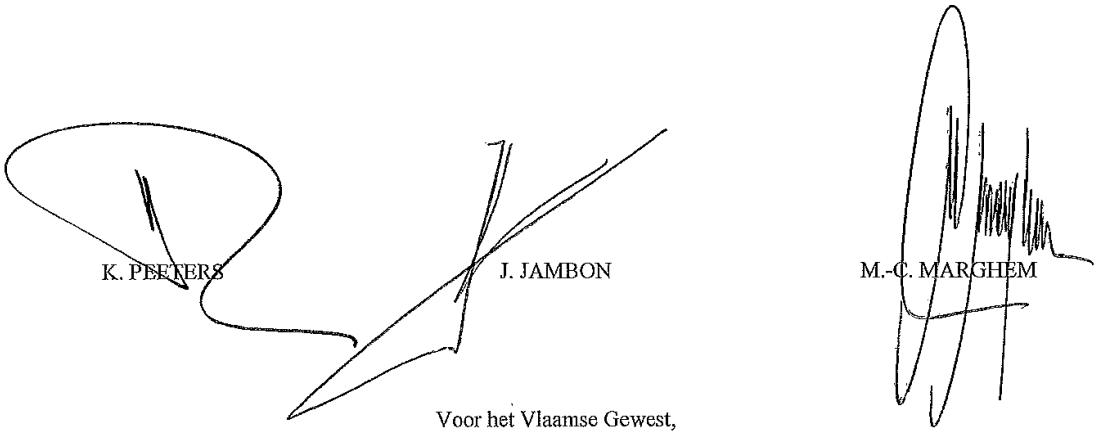
Voor de Federale Staat,

De Eerste Minister,

Ch. MICHEL

De Ministers van Werk en Economie, van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van Leefmilieu,

K. PEETERS J. JAMBON M.-C. MARGHEM

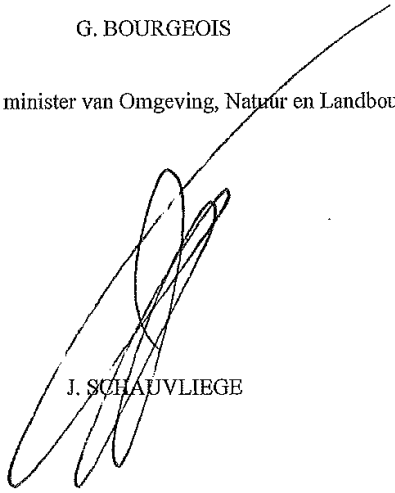
Voor het Vlaamse Gewest,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

G. BOURGEOIS

De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

J. SCHAUVLIEGE

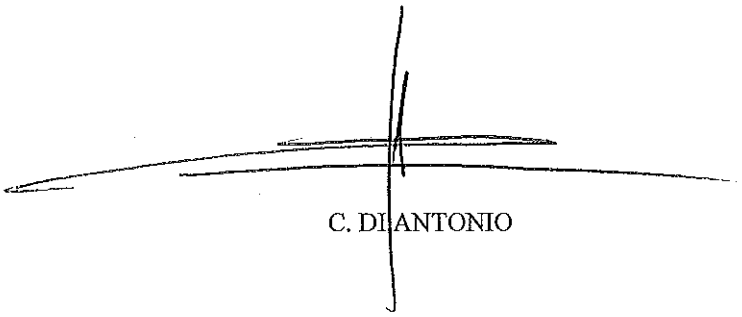
Voor het Waalse Gewest,

De Minister-President van de Waalse Regering,

P. MAGNETTE

De Waalse Minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening,

C. DI ANTONIO

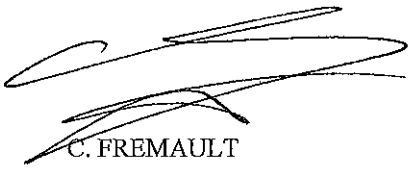
Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Territoriale Ontwikkeling,

R. VERVOORT

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Leefmilieu,

C. FREMAULT

Bijlage 5

Criteria voor de kennisgeving van een ongeval aan de Europese Commissie overeenkomstig artikel 19, § 1

I. Elk zwaar ongeval dat onder punt 1 valt of dat ten minste één van de in onderstaande punten 2, 3, 4 of 5 omschreven gevolgen heeft, wordt ter kennis van de Europese Commissie gebracht.

1. **Betrokken gevaarlijke stoffen**
   Elke brand, explosie of emissie van gevaarlijke stoffen waarbij een hoeveelheid is betrokken van ten minste 5 % van de in kolom 3 van deel 1 of van deel 2 van bijlage 1 vermelde drempelwaarde.

2. **Schade aan personen of goederen**
   a) een sterfgeval;
   b) zes gewonden binnen de inrichting, die in het ziekenhuis worden opgenomen en daar ten minste 24 uur blijven;
   c) een persoon buiten de inrichting, die in het ziekenhuis wordt opgenomen en daar ten minste 24 uur blijft;
   d) een woning buiten de inrichting, beschadigd en onbruikbaar ten gevolge van het ongeval;
   e) evacuatie of isolering van personen gedurende meer dan twee uur, met een aantal mensuren van ten minste 500;
   f) onderbreking van de voorziening van drinkwater, elektriciteit, gas of telefoonverkeer gedurende meer dan twee uur, met een totaal aantal mensuren van ten minste 1 000.

3. **Onmiddellijke schade voor het milieu**
   a) permanente of langdurige schade aan landhabitats:
      – 0,5 ha of meer van een voor het milieu of de instandhouding belangrijke en wettelijk beschermde habitat;
      – 10 ha of meer van een meer uitgebreide habitat, inclusief landbouwgrond;
   b) significante of langdurige schade aan zoetwater- of mariene habitats:
      – 10 km of meer van een stroom, een kanaal of een rivier;
      – 1 ha of meer van een vijver of een meer;
      – 2 ha of meer van een delta;
      – 2 ha of meer van een kustzone of van de zee;
   c) significante schade aan een watervoerende laag of aan het grondwater:
      – 1 ha of meer.

4. **Materiële schade**
   a) materiële schade in de inrichting: vanaf 2 000 000 euro;
   b) materiële schade buiten de inrichting: vanaf 500 000 euro.

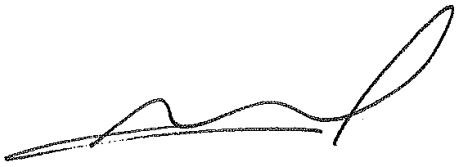
5. **Grensoverschrijdende schade**
   Elk zwaar ongeval waarbij rechtstreeks een gevaarlijke stof betrokken is die de oorzaak is van gevolgen buiten het Belgisch grondgebied.

II. Ongevallen of bijna-ongevallen die naar het oordeel van de bevoegde dienst technische aspecten vertonen voor de preventie van zware ongevallen en voor de beperking van de gevolgen daarvan en die niet aan bovengenoemde kwantitatieve criteria voldoen, worden ter kennis van de Europese Commissie gebracht.

Gedaan te Brussel, op ..16. februari..2016... in één origineel exemplaar.

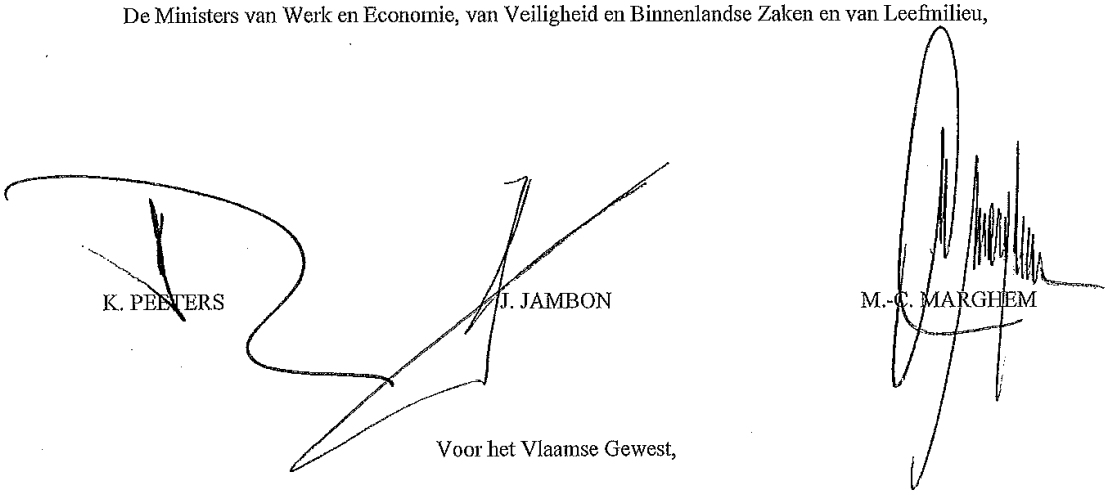
Voor de Federale Staat,

De Eerste Minister,

Ch. MICHEL

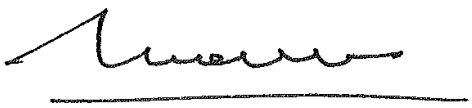
De Ministers van Werk en Economie, van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van Leefmilieu,

K. PEETERS J. JAMBON M.-C. MARGHEM

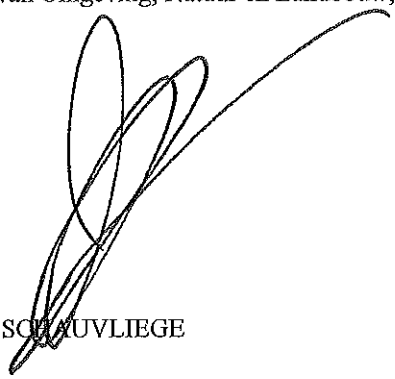
Voor het Vlaamse Gewest,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

G. BOURGEOIS

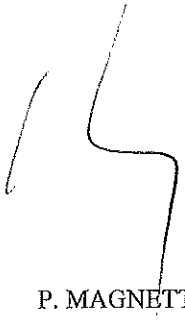
De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

J. SCHAUVLIEGE

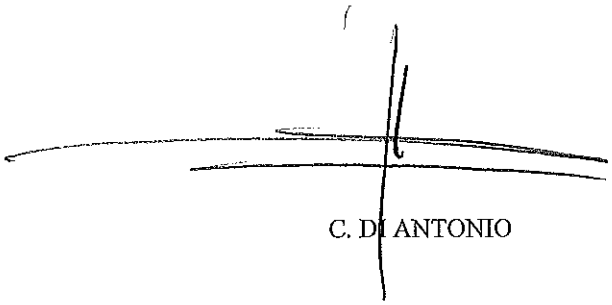
Voor het Waalse Gewest,

De Minister-President van de Waalse Regering,

P. MAGNETTE

De Waalse Minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening,

C. DI ANTONIO

Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Territoriale Ontwikkeling,

R. VERVOORT

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Leefmilieu,

C. FREMAULT

Bijlage 6

Aan het publiek in kader van de toepassing van artikel 20 te verstrekken informatie

DEEL 1

Voor alle inrichtingen:

1. De naam of de handelsnaam van de exploitant en het volledige adres van de betreffende inrichting;
2. Een bevestiging dat de inrichting zich aan de voorschriften en/of bestuursrechtelijke bepalingen ter uitvoering van dit samenwerkingsakkoord moet houden en dat de in artikel 7, paragraaf 1, genoemde kennisgeving of het in artikel 8, paragraaf 1, genoemde veiligheidsrapport bij de bevoegde autoriteit is ingediend;
3. Een begrijpelijke toelichting op de activiteit of activiteiten van de inrichting;
4. De gewone benaming of, in geval van gevaarlijke stoffen die onder deel 1 van bijlage 1 vallen, de algemene naam of algemene gevarenklasse van de relevante gevaarlijke stoffen in de inrichting die een zwaar ongeval kunnen veroorzaken, onder vermelding van de belangrijkste gevaarlijke eigenschappen in eenvoudige bewoordingen;
5. Algemene gegevens over de wijze waarop het betrokken publiek zal worden gewaarschuwd, indien nodig; toereikende informatie over de te volgen gedragslijn bij een zwaar ongeval of een indicatie waar deze informatie elektronisch kan worden geraadpleegd;
6. De datum van het laatste bezoek ter plaatse in overeenstemming met artikel 33, paragraaf 3, of een verwijzing naar de plaats waar die informatie elektronisch kan worden geraadpleegd; inlichtingen over de wijze waarop er op verzoek meer gedetailleerde gegevens over de controle en het betreffende inspectieplan kunnen worden bekomen, onder voorbehoud van de uitzonderingsgronden bedoeld in de wetgeving inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie;
7. Bijzonderheden over de wijze waarop alle ter zake dienende inlichtingen kunnen worden ingewonnen, onder voorbehoud van de uitzonderingsgronden bedoeld in de wetgeving inzake de toegang van het publiek tot milieu-informatie.

DEEL 2

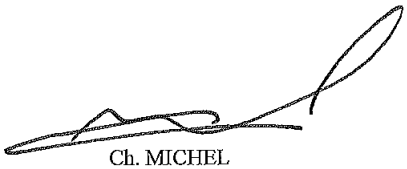
Voor hogedrempelinrichtingen, naast de in deel 1 genoemde inlichtingen:

1. Algemene gegevens inzake de aard van de risico's van zware ongevallen, waaronder de mogelijke gevolgen voor de menselijke gezondheid en het milieu en beknopte gegevens van de voornaamste soorten scenario's voor zware ongevallen en de controlemaatregelen om deze aan te pakken;
2. Een bevestiging dat de exploitant verplicht is toereikende regelingen op de inrichting te treffen en contact te nemen met de interventiediensten, om zware ongevallen het hoofd te bieden en de gevolgen daarvan tot een minimum te beperken;
3. Passende inlichtingen uit het externe noodplan dat opgesteld is ter bestrijding tegen eventuele effecten die een ongeval buiten de inrichting kan hebben, waaronder de aansporing om bij een ongeval de instructies of adviezen te volgen en gehoor te geven aan verzoeken van de interventiediensten;
4. Een indicatie, waar van toepassing, of de inrichting zich nabij het grondgebied van een andere lidstaat bevindt, waardoor een zwaar ongeval grensoverschrijdende gevolgen kan hebben, krachtens het Verdrag inzake de grensoverschrijdende gevolgen van industriële ongevallen, opgemaakt te Helsinki op 17 maart 1992.

Gedaan te Brussel, op ..16. februari 2016... in één origineel exemplaar.

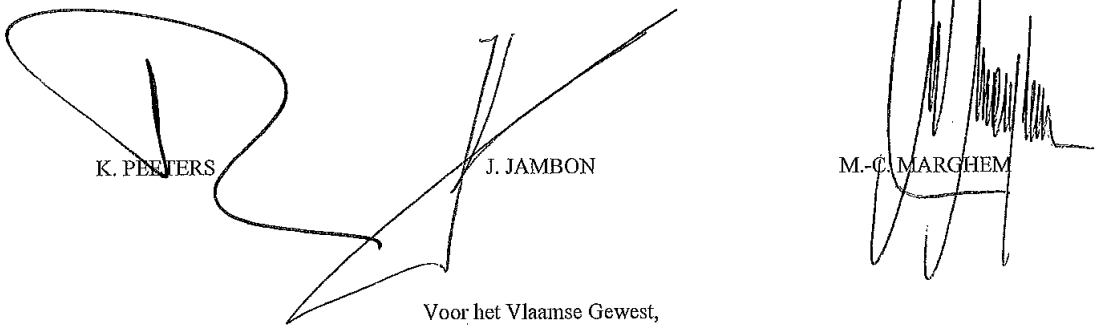
Voor de Federale Staat,

De Eerste Minister,

Ch. MICHEL

De Ministers van Werk en Economie, van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van Leefmilieu,

K. PEETERS J. JAMBON M.-C. MARGHEM

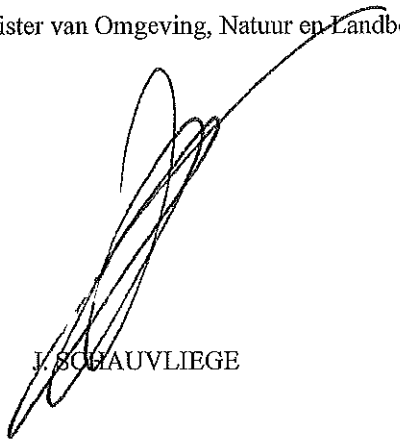
Voor het Vlaamse Gewest,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

G. BOURGEOIS

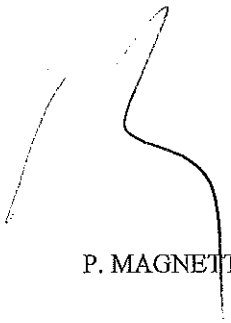
De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

J. SCHAUVLIEGE

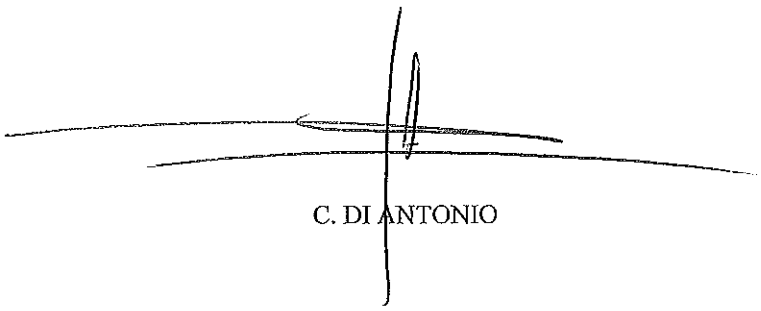
Voor het Waalse Gewest,

De Minister-President van de Waalse Regering,

P. MAGNETTE

De Waalse Minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening,

C. DI ANTONIO

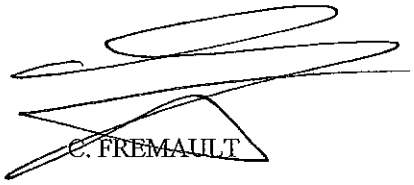
Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Territoriale Ontwikkeling,

R. VERVOORT

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Leefmilieu,

C. FREMAULT

Bijlage 7

Nadere omschrijving van de modaliteiten van de coördinatie bedoeld in artikel 32, § 2

De in artikel 32, § 2, bedoelde coördinatie houdt de volgende taken in:

1° organiseren van overleg tussen de verschillende inspectieteams, met het oog op het opzetten van een inspectiesysteem bedoeld in artikel 33 en het opstellen van een inspectieplan bedoeld in artikel 33, § 2, en dit op een coherente wijze over het ganse Rijk;

2° organiseren van overleg binnen elk inspectieteam, met het oog op het opstellen van de programma's voor routinematige controles, bedoeld in artikel 33, § 3, voor de inrichtingen gelegen in het betrokken gewest en het geregeld evalueren en actualiseren van die programma's;

3° verzekeren dat de gezamenlijke controles bedoeld in artikel 33, § 3, worden georganiseerd;

4° bewerkstelligen van informatie-uitwisseling over relevante inspectie-ervaringen, nieuwe ontwikkelingen op het vlak van inspectietechnieken en alle andere informatie die nuttig is voor de uitvoering van de inspectieopdrachten;

5° informeren van de coördinerende dienst over vastgestelde feiten, conclusies uit ongevalsonderzoeken of andere nieuwe inzichten, wanneer deze naar het gezamenlijk oordeel van de inspectiediensten, een herziening of bijwerking van het veiligheidsrapport vereisen overeenkomstig artikel 8, § 6;

6° maken van praktische afspraken binnen de inspectieteams voor de uitvoering van de taken bedoeld in artikel 18, § 2, in geval van een zwaar ongeval;

7° verzekeren van de rapportering aan de Europese Commissie van zware ongevallen, overeenkomstig artikel 19, § 1 en § 2;

8° organiseren van overleg indien één van de inspectiediensten van oordeel is dat de door de exploitant getroffen maatregelen ter voorkoming van zware ongevallen of ter beperking van de gevolgen daarvan duidelijk onvoldoende zijn;

9° organiseren van alle andere acties die door de inspectiediensten in gezamenlijk overleg worden afgesproken.

Gedaan te Brussel, op 16 februari 2016. in één origineel exemplaar.

Voor de Federale Staat,

De Eerste Minister,

Ch. MICHEL

De Ministers van Werk en Economie, van Veiligheid en Binnenlandse Zaken en van Leefmilieu,

K. PEETERS J. JAMBON M.-C. MARGHEM

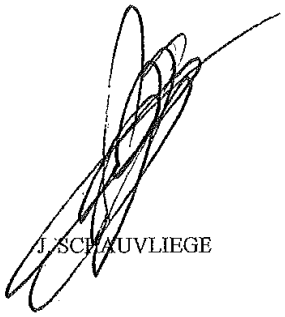
Voor het Vlaamse Gewest,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

G. BOURGEOIS

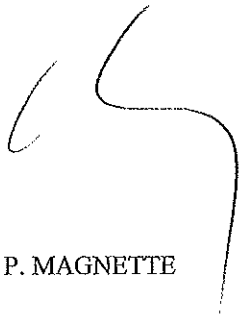
De Vlaamse minister van Omgeving, Natuur en Landbouw,

J. SCHAUVLIEGE

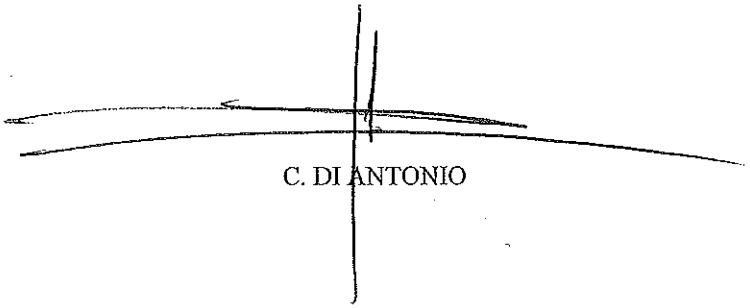
Voor het Waalse Gewest,

De Minister-President van de Waalse Regering,

P. MAGNETTE

De Waalse Minister van Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening,

C. DI ANTONIO

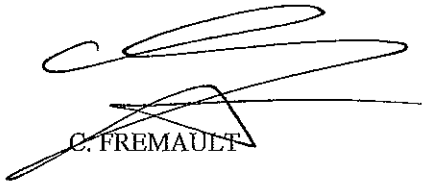
Voor het Brussels Hoofdstedelijk Gewest,

De Minister-President van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering, belast met Territoriale Ontwikkeling,

R. VERVOORT

De Minister van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering belast met Leefmilieu,

C. FREMAULT